

ஊற்று 3

துளி 10

AUGUST 2001

15 AUG 2001

நாள்தேவை விலை ரூபாய்

தினம் 100 ரூபாய்

அமுது

அமுத

தமிழ்நாடு அமுதகலை பேர்

AMUDHU

இலங்கையின் மாதாந்த நூல்பாசனச்சை ஆகஸ்ட் 2001 - 30/-

பகடப்பாற்றல் போட்டியில் பரிசு பெற்றோர் விபரம்

கவுன்னது

முதல் பரிசு ரூ. 3,000

‘வீரனே திரும்பிப்பார்’

ச. சுரேகா, கொழும்பு 15.

இரண்டாம் பரிசு தலை ரூ. 2,000

01. ‘விடைதான் என்ன?’

A.N.M.P.குர்ஷீத், புத்தளம்.

02. ‘கிலுவையறையப்பட்ட

மனிதத்துவப்பாடல்’

அனார், சாய்ந்தமருது 16.

முன்றாம் பரிசு ரூ. 1,000

‘மானுடனாய் வாழ என்னி’

தாயுமானவன், தலவாக்கலை.

ஆறுநால் பரிசுகள் தலை ரூ. 500

01. ‘மீண்டு வருங்காலம்’

ஏ.ஐ.எம்.ஸதக்கா, வாழைச்சேனை 05.

02. ‘எங்கே போவது இனி?’

யோ. சுந்தரலட்சுமி, கல்கிசை.

03. ‘விடுங்கள் எங்களை’

முபா, பொத்துவில் 01.

04. ‘ஒரு அடிமை, இரு அரசர்’

R. முரளீஸ்வரன், மட்டக்களப்பு.

05. ‘சாக்கடைச் சுகம்’

மாலை வரோதயன், கிழுலப்பனை.

06. ‘உரிமைகளும் அதற்குச்

சொந்தமானவர்களும்’

தாட்சாயணி, சாவகக்சேரி.

07. ‘0 + 0 = 1’

ச. சாரங்கா, யாழ்ப்பாணம்.

08. ‘ஒற்றை நட்சத்திரம்’

சமீலா யூஸுப் அலி, மாவனல்லை.

09. ‘ஐயோ..’

நெடுந்தீவு மகேஷ், திருகோணமலை.

சிறுக்னது

முதல் பரிசு ரூ. 10,000

‘பொறி’

சின்னத்தங்கச்சி, உடுப்பிட்டி.

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 5,000

‘நான் விழித்தெழுந்த போது’

அருந்ததி ரமேஷ், கரவெட்டி.

மூன்றாம் பரிசு ரூ. 3,000

‘இரு நாட்களல்ல’

த. செல்வகுமார், ஏழாலை.

ஆறுநால் பரிசுகள் தலை ரூ. 2,000

01. ‘கனவுகளின் தேசம்’

ஏ.ஐ.எம்.ஸதக்கா, வாழைச்சேனை 05.

02. ‘ஒரு கழுத்துச் சதங்கை’

ச. சாரங்கா, யாழ்ப்பாணம்.

03. ‘நாங்களும் அவர்களும்’

சரிதன், யாழ்ப்பாணம்.

04. ‘ஒரு சென்றியின் நினைவுகள்’

மாதவன், கொழும்பு 13.

05. ‘பூக்குருவி’

ச. குமதினி, யாழ்ப்பாணம்.

06. ‘நியதி’

சோ. ராமேஸ்வரன், கொழும்பு 05.

07. ‘நான் ஒரு தனியாள்’

செ. யோகநாதன், கல்கிசை.

08. ‘தூங்காத துயரங்கள்’

ஏ.ஆர். அப்துல்ஹமீத், மருதமுளை2.

வானோவி நாடகப் பிரதிகளில் ஆறுநால் பரிசுக்குரியவையாக எவ்வும் நடவூர்களி னால் தேர்வு செய்யப்படவில்லை. போட்டிக்கு வந்திருந்த தொலைக்காட்சி நாடகப் பிரதிகளில் ஒன்று மட்டுமே கணிப்புக்குரியதாக இருந்ததாக நடவூர்கள் தீர்மானித் தார்கள். அதையும் போட்டியின் தொனிப்பொருள்களை திருப்பியான விதத்தில் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்கிள் முதல் பரிசு வழங்க முடியாது என்று கேட்டுக் கொண்டனர். அதன்படி அப்பிரதியை இரண்டாம் பரிசுக்குரியதாக அறிவித்துள்ளோம். போட்டியில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்! வெற்றி பெற்றவர் களுக்கு வாழ்த்துக்கள்!

வானோவி நாடகம்

முதல் பரிசு ரூ. 10,000

‘இனு ஒருவழிப்பாதை’
மறைமுதல்வன்,
திருகோணமலை.

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 5,000

‘ஒரு பிடிச்சோறு’
ஒ.கே. குணாதன்
மட்டக்களப்பு.

மூன்றாம் பரிசு ரூ. 3,000

‘அந்த நாள் வாராதோ’
திருமதி தேவகுமார்
அனந்தகளி,
பருத்தித்துறை.

தொலைக்காட்சி நாடகம்

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 5,000

‘கண்ணீர் விட்டே
வளர்த்தோம்’
செ. யோகநாதன்,
கல்கிசை.

அன்புடையீர்!

கவிதைப் போட்டிக்கான நடவூர்கள் இரண்டாம் பரிசுக்குத் தகுதியான வையாக இரண்டு கவிதைகளைத் தேர்ந்திருந்தார்கள்.

சிறுக்கதை நடவூர்களினால் ஆறுநால் பரிசுக்கதைகளாக எட்டையே தேர்வு செய்ய முயிந்தது.

அமுதக் கடலில்

அரசியல்
அதிரடி

08

அமுத வாசல்	2
விடாமுயற்சிக்கு பேர்...	4
வாசலைத் தாண்டிய கடிதம்	5
நெற்றிக்கண்	6
சிறுகதை: மன் என் னெய்	7
அரசியல்:	
அரசியல் அதிரடி காப்பு நகர்வழி	
ஆழப்போன எதிர்க்கட்சிகளும்.	8
உடப்பேசங் களால் தின்றும்.	11
பேட்டி: விளக்கா? குடமா?	12
நிந் தனை செய்	14
வழிப்போக்கன் கதை	15
முதல் பரிசுக்கதை	
போறி	16
கவிதை:	
நீங் கள் தாவிய மலர் கள்	21
வரலாறு செய்த குற்றம்.....	22
முதல் பரிசுக்கவிதை	25
காதல் தொடர்	26
பேட்டி:	
நான் சொல்ல வந்தது இது இல்லை ..	28
சிறுகதை:	
கை மாறிய கடிதம்	32
இலங்கை வாளொலி தமிழ் நாடகங்கள்..	33
பென்னி உவிலியம் ஸின் நாடகங்கள்..	36
திசைகள் எல்லாம் திரும்பிப்பார்க்கின்றன .	38
புதுக்கதை'	41
சினிமா:	
தமிழுக்கு 'டமில்' என்றும் பேர்.	42
சிறுகதை: கொக்கறக்கோ	46
மருத்துவம்:	
இரத்தக் கொதிப்பு	47
நால் அறிமுகம்	48
உங்கள் ஒக்கங்கள் அபிப்பிராயங்களை	
அமுத வரவேற்கிறது	
அசிரியர், 'அமுத'	
இல: 35, டி.ஆர். விஜேவர்த்தன மாவத்தை,	
கொழும்பு 10.	

தொலைபேசி: 429496,
பாக்ஸ்: 429270

E-Mail: webmgr@sri.lanka.net

திசைகள்
எல்லாம்

38

நான் சொல்ல
வந்தது...

28

இலங்கை
வாளொலி

33

தமிழுக்கு 'பமில்'
என்று பேர்

42

மாவனல்லையில் நடைபெற்ற அனைத்து சம்பவங்களையும் அதற்குப் பாத்திரமானவர்களி னது பெயர்களையும் அதிரடியாக வெளியிட்டது துணிச்சலான முயற்சியே.

எதிர்ப்புக்களும், தீவைப்பும், திரன்டு வந்தாலும் அஞ்சாது உண்மைகளை பகிரங்கப்படுத் தும் அழுதின் சேவை எமக்குத் தேவை.

**செல்வி ஸாலி ஹல்பி,
மக்கோன்.**

ஜான் அழுதக்கடலில் வெளிவந்த அத்தனை அம்சங்களும் வரவேற்கத்தக்கவை. அதில் மாவனல்லை சம்பவம், நடிகர்காமினி பொன்சோ அவர்களின் பேட்டி மற்றும் பல அம்சங்களும் குறிப்பிடத்தக்கது.

- ஏ. ச. எம். ஜாபீர்,
நூச்சியாகமம்.

மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கும் மதிப்பளித்து கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பேணும் ஒரு சஞ்சிகையாகவே அழுதை நான் பார்க்கிறேன். அழுதையும் அதன் ஆசிரிய பீட்டதையும் குறைக்க மலையகத்தமிழர் ஒருவர் எழுதிய கடித்ததை அவரது கையெழுத்துடனேயே கடந்த ஜான் இதழில் பிரசுரித்ததன் மூலம் இதனை மீண்டும் உணர முடிகிறது.

- எம். கணேசமுர்த்தி,
இங்கிரியா.

தமிழ் சமூக அமைப்புகள் எல்லாம் திவ்வியன் நிரப்பாதி, அவர் தமிழ்மக்களின் உரிமைக்காக மட்டுமே (புலிகளுக்காக அல்ல) போராட்டார் என்று வாதாடுகின்றன. ஆனால் புலிகள் திவ்வியனின் கைதைக்கண்டிக்கவோ திவ்வியன் அப்பாவி என்றோ ஒரு அறிக்கையாவது விட்டிருக்கலாம், விடவில்லை. தன்னிகரில்லா தலைவன் நானே என்று கூறும் பிரபாகரன் இதை விரும்புவா? ஏனெனில், வேறு யாரும் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்ற வர்களாக மாறுவதை அவர் ஒருபோதும் விரும்பியதில்லை.

- ஏ.ஏ.ஆர். கல்தான்,
கண்டுக்குளி.

இலங்கை வாழ்மக்களின் அபிமான 'அழுது' அள்ளிவரும் அனைத்து அம்சங்களும் சிந்தையைத் தொடுகின்றது. 'கொடுரம் மாவனல்லைக்கு மட்டுமா?' கட்டுரையில் மேலும் பல விடயங்களை தெளிவாகவும் விரிவாகவும் அறிய முடிந்தது. இதுபோன்ற விடயங்களை முதலில் தருவது அழுதான்.

ஏ.சி.எம். முஸல்மில்,
குளியாபிட்டிய.

'அழுது' பெரும் பரப்புப்பை ஏற்படுத்தியதை நேரில் கண்டுப் பரவசம் அடைந்தேன்.

'மாவனல்லை'யில் முஸலிம் மக்களுக்கு நடந்த கொடுரம் இதுவரை தமிழ்மக்களுக்கு நிகழவில்லை என்பதற்கு ஒரே காரணம் புலிகளும் அவர்களின் தலைமைப்பீடுமுமே. இதனை எவ்வும் மறுக்க முடியாது. அப்படியான தன்னிகர்று ஒரு இனத்தலைவரை நிர்வாணமாக வரைந்தால்.. அழுதை எரிக்காமல் என்ன செய்வது?

பண்டாரவன்னியன் காலம் தொட்டே காட்டிக் கொடுக்கும் இவர்களின் பயணம் தொடர்கிறதே... இது தமிழினம் செய்தபாவது.

- 'நெற்கொழு இதயநிலா',
வல்வெட்டித்துறை.

நல்லதோர் வீணை செய்தே, காதல் தொடர், சிறுக்கதைகள் அனைத்தும் அபாரம். புலிகளின் அராஜகங்களையும், பெரும்பான்மையினரின் சிறுபுத்தியுள்ள இனவாத காட்சிகங்களின் தோலூரித்துக் காட்டும் துணிச்சலைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

- ஏ.பி. ஜகுபரன்,
வாழைச்சேனை 05.

இலங்கை பத்திரிகை வரலாற்றில் அனைவரும் பத்திரியம் படுகின்ற ஒரு பத்திரிகையாக 'அழுது' மினிர்கிறதென்றால் அது மிகையல்ல.

- அம்தரவல்ல நிலாவாசன்,
கம்பொல்.

தங்களது பல்கலை மாத சங்க சிகை அழுதினை வாசிப்பித்து கேட்டு வருபவர்களில் நானும் ஒருவன். எனது 'பிரெய்ல்' (Braille) எழுத்துமூலமான ஆக்கங்கள் ஒருசில கடந்தகால இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. நன்றி.

- க. தர்மசேகரம்,
எழுதுமட்டுவாள்.
❖ ❖ ❖

இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் தேசிய சஞ்சிகையான அழுதுவின் நீண்ட நாள் வாசகன் நான். வெறும் வாசகனாக மட்டும் நின்றுவிடாது அழுது சஞ்சிகையின் மூலம் ஒரு எழுத்தாளனாகவும் வித்தியாசமானது.

நக்கீரன், குருவேஷத்திரன் ஆகியோரினால் முன்வைக்கப்படும் புரட்சிகரமான அரசியல் கருத்துக்கள் அபாரம்.

1983 ஜாலையில் ஏரித்த சினிமாத் தியேட்டர்கள் கட்டுரை நல்ல பல தகவல்களைத் திரட்டி வழங்கியுள்ளது.

கடந்த இரு இதழ்களிலும் மாவனல்லைக் கொடுரம்பற்றி வந்த கட்டுரையில் அங்கே நடைபெற்ற சம்பவங்களை காத்தான் குடி பள்ளிவாசல் படுகொலைச் சம்பவத்தை மிஞ்சும் வகையில், சம்பந்தப்பட்ட சூத்திராரிகளின் பெயர்களையும் தேடித் தெரிந்து வரிசையாக துணிச்சலோடு வெளியிட்டமை அபாரமானது, ஆபத்தாளதும் கூட. ஆனால், பத்திரிகைத்துறை மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டுதலாக அமைந்துள்ளது. முஸலிம்களுடைய பிரச்சினை பற்றி விசேட கவனமெடுத்து அழுதுவில் பிரசுரிக்கும் ஆசிரியருக்கு பாராட்டுக்கள்.

மாவனல்லைக் கட்டுரையின் காரணமாக எமது கல்முனைப் பிரதேசம் உட்பட கிழக்குமாகாணத்தின் பல பிரதேசங்களிலும் அழுது பெரும் பரப்புப்பை ஏற்படுத்தியதை நேரில் கண்டுப்பரவசம் அடைந்தேன். வாழ்க!

- எஸ். எம். ஜஹான்,
மருதமுனை.
❖ ❖ ❖

இலங்கையின்
உதவாவது
தேசிய தமிழ் சஞ்சிகை

நல்லதேர் வீணை செய்தே....

சர்வாதிகாரம்!

இதனை நாம் சொல்லளவில் நன்கு அறிவோம். மனதளவில் இதற்கு எதிர்ப்புணர்வு கொள்ளவேண்டும். ஆனால் பல தடவைகள் நாம் இதனோடு இசைந்து போகின்றோம் - வேறு வழியில்லை என்பதால் மட்டுமல்ல, ஏதோ ஒரு வகை ஈடுபாட்டுடன் கூடவுந்தான்! நாம் சர்வாதிகாரத்தால் ஆஸ்ப்படுவதை ஏற்க மறுக்கின்ற நிலையில் சர்வாதிகாரத்தைப் புகழந்து, அதற்கு மறு வியாக்கியானம் கொடுத்து நமது நிலைமைக்கு நாமே சமாதானம் கூறிக் கொள்கிறோம். ஆனால் சர்வாதிகாரம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் கூட சிந்தனையை மறுத்தித்து அச் சமூகத்தை எவ்வித கேள்வியுமின்றி தனது வழியைப் பின்தொடர நிர்ப்பாத்திக்கும் அரசியல் பலவுந்தம். அது எதிர்ப்புக்களை ஜீரனித்துக் கொள்வதில்லை. எதிர்ப்புத் தன்மையிழந்த ஒரு சட்டத்தை சமுதாயமே இதன் இலட்சிய விளைநிலம். சர்வாதிகாரம் தன் செயற்பாட்டில் சமூகத்தை செயலற்றதாக ஆக்கிவிடுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை. அதை ஒரு போதை நிலையில் யாந்திரிக்மாகத் தன் வழியில் இயங்கும் ரோபோவாக மாற்றிவிடவும் செய்துவிடுகிறது. அதனால் சர்வாதிகாரத்துக்கு மக்கள் அதரவு இருக்க மாட்டாது என்று எடைபோடுவதும் தவறு. மக்கள் ஆதரவு இருக்கும் ஒன்று சர்வாதிகாரமாக இருக்க முடியாது என மயங்குவதும் தவறு. அபோல்:ப் ஹிட்டர் ஜேர்மனிய மக்களின் பெருத்த ஆதரவோடுதான் சர்வாதிகாரியானான். அவனது சர்வாதிகாரத்தை அன்றைய ஜேர்மனிய சமூகம் நாடி நின்றது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஒரு சமூகம் தன் எதிர்ப்புணர்வு பற்றி விழித்தெழு முன்னரே அச்சமூகத்தை தனது இரும்புப் பிடிக்குள் ஆழ்த்திவிடுகின்ற சர்வாதிகாரம் பின்னர் அச்சமூகத்தையே தனது துதிபாடுகள் ஆக்கிவிடுகின்றது. சர்வாதிகாரமானது மக்களைத் தன்னை நோக்கி மையப்படுத்துகின்ற தத்துவார்த்தங்களையும், ஈர்க்கின்ற ஈலோகங்களையும், செலுத்துகின்ற போதைக் கருவுலங்களையும், நெறிப்படுத்துகின்ற சட்டத்திட்ட வரன்முறைகளையும் கொண்டுள்ளது. ஒரு இனக்கல்வரத்தில், அல்லது சாதிக் கலவரத்தில் தோன்றும் சிந்தையற்ற போதை வெறியையொத்த ஒரு குழும வெறி மனோநிலையை தன் சர்வாதிகாரத்துக்கான பின்பலமாக உருவாக்கிக்கொள்ள அவை பல மார்க்கங்களைக் கையாளவும் செய்கின்றன. ஒரு சர்வாதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட மக்களைத் தாம் சர்வாதிகாரத்தின் வழிபில் செலுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமென்ற உணர்வே இல்லாதவர்களாககி விடுவதுதான். இங்கே மக்களின் வெற்றியென்பது, வெய்யிலை, குளிரை, மணத்தை, சுவையை உணர்ந்து கொள்வது போல சர்வாதிகாரத்தையும் தம் புலனால் உணர்ந்து கொள்வதிலிருந்துதான் ஆரம்பமாகிறது. நம்மால் எதையேனும் இப்போது உணர முடிகிறதா?

ஆர்.

ஆசிரியர்:

எஸ். மனோராஞ்சன
பக்க வடிவமைப்பு (கணனி):
ஜெரால்ட் எஸ். நடேசன்
எழுத்தமைப்பு (கணனி):
எஸ். எம். பிரேம்முமார்

அச்சிட்டு வெளியிடுவோர்:

அசோலிபோட்ட் நியூல் பேபர்ஸ் ஓஃப் சீலோன் லிமிடெட்
இல. 35, டி.ஆர். வீஜேவர்த்தன மாவத்தை,
கொழும்பு 10.

Phone: 429496, Fax: 429270
E-Mail: webmgr@sri.lanka.net

விடாமுயற்சிக்கு பெயர் சிவந்தி

வித்தியார்த்த

வீரத்திற்கு சிங்கம்
விவேகத்திற்கு நரி
பலத்திற்கு யானை
சுறுசுறுப்புக்கு ஏற்மு
விடாமுயற்சிக்கு சிலந்தி!

யுத்தத்தில் தோல்விகண்டு நாட்டைப் பற்கொடுத்த மன்னன், அறுந்த வலையை மீண்டும் மீண்டும் சளைக்காமல் பின்னி முடித்த சிலந்தியைக் கண்டு புது துணர்வும் புதுத் தெம்பும் படிப்பி ணையும் பெற்று வெற்றிவாகை குடிய கதை நாமறிந்ததே.

சிலந்தியை நாம் எட்டுக்கால் பூச்சி என்றும் சொல்கிறோம். இது அர்ச்ச ஸீஸ் என்ற தனிப்பிரிவைச் சேர்ந்தது.

உலகில் எங்கும் எல்லா இடங்களிலும் அதாவது 22000 அடி உயரமான மலை உச்சியில், நிலத்திற்குக் கீழ் சூர்யகங்களில், துருவப் பிரதேசங்களில், பாலைவனங்களில் என்று எல்லா இடங்களிலுமே வாழ்கின்றன.

நீருக்கு மேல் நீந்தும் சிலந்திகளும் நீருக்குள்ளேயே வாழும் சிலந்திகளும் கூட உண்டு.

40,000 வகைகள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் உருவம், நிறம், பழக்க வழக்கங்களில் வேறுபட்டது. உடல்மிகச் சிறியது. சிறிய சிலந்தி 4 செ.மீ முதல் 6.00 செ.மீ வரை இருக்கும். சிலந்தியின் உடல் முன்னுடல், பின்னுடல் என்று இரு பிரிவுகளால் ஆனது.

இதற்கு எட்டுக் கால்கள் மட்டுமல்ல. எட்டுக் கண்களும் உண்டு. இருந்தும் என்ன பயன்? வகையிலின் அது படும்பாடோ பெரும் பாடு! ஒவ்வொரு கால் முறையிலும் சிறிய கொடுக்கு, இருக்கும். நடக்க மட்டுமல்ல அந்தந்தில் தொங்கவும் இது உதவும்.

மேல்தாடையில் கோரைப்பற்கள் உண்டு. இதில் விழுப்பை இணைந்திருக்கும். இரையைக் கல்வியைப்படியில் விழுத்தைப் பாய்ச்சி இரையை மடக்கிவிடும்.

சிலந்தியால் இரையை விழுங்கமுடியாது. இரையின் மீது விழுத்தையும் உமிழ் நீரை

யும் பாய்ச்சி வைத்திருக்கும். சிறிது நேரத்தில் இரை கூழ் போலாகிவிடும். பின்னர் நாம் இளைஞர் உறிஞ்சிக் குடிப்பது போன்று உறிஞ்சிக் குடித்து விடும். குப்தான் போங்கள்.

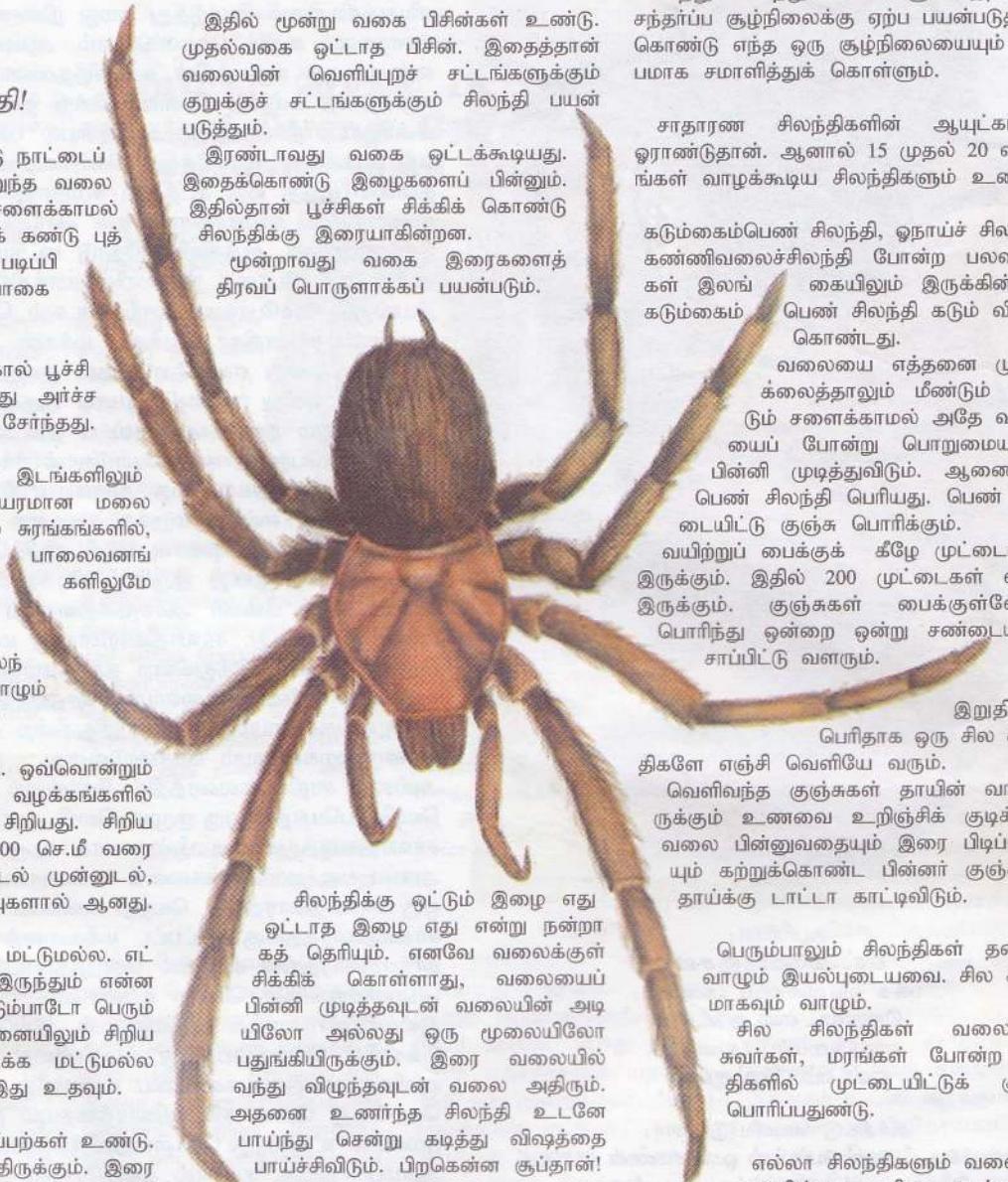
எல்லா சிலந்திகளிடமும் இந்த நக்கச் சுரப்பிகள் உண்டு. ஒருசில சிலந்திகள் கடும் விஷமுடையவை.

சிலந்திகளின் சிறப்பே அவை பின்னும் வலைகள்தான், தூக்கணாங்குருவிக்கு கூடு போல. வலைகள் பின்னப் பயன்படும் பிசின் இதன் அடிவயிற்றிலுள்ள சுரப்பிகளிலிருந்து வெளிவருகின்றது. வெளிவரும்போது இது திரவமாகவே இருக்கும். காற்று பட்டதும் கெட்டியாகி திட்பிபொருளாகிவிடும்.

இதில் முன்று வகை பிசின்கள் உண்டு. முதல்வகை ஒட்டாத பிசின். இதைத்தான் வலையின் வெளிப்புறச் சட்டங்களுக்கும் குறுக்குச் சட்டங்களுக்கும் சிலந்தி பயன்படுத்தும்.

இரண்டாவது வகை ஒட்டக்கூடியது. இதைக்கொண்டு இழைகளைப் பின்னும். இதில்தான் பூச்சிகள் சிக்கிக் கொண்டு சிலந்திக்கு இரையாகின்றன.

முன்றாவது வகை இரைகளைத் திரவப் பொருளாக்கப் பயன்படும்.

சிலந்திக்கு ஒட்டும் இழை எது ஒட்டாத இழை எது என்று நன்றாகத் தெரியும். எனவே வலைக்குள் சிக்கிக் கொள்ளாது, வலையைப் பின்னி முடித்தவுடன் வலையின் அடியிலோ அல்லது ஒரு முலையிலோ பதுங்கியிருக்கும். இரை வலையில் வந்து விழுந்தவுடன் வலை அதிரும். அதனை உணர்ந்த சிலந்தி உடனே பாய்ந்து சென்று கடித்து விஷத்தை பாய்ச்சிவிடும். பிறகேன்ன குப்தான்!

சிலந்தியின் இரத்தம் நிறம் இல்லாதது. தேன்னீர் போன்றிருக்கும்.

தன் வாழ்நாளில் ஒன்பது தடவைகள் சிலந்தி தோல் உரித்தைக் கொள்ளும். சில

நேரம் எதிரிகளிடமிருந்து தப்பிக்கும்போது கால்களை இழந்துவிட்டால் அடுத்த முறை தோல் கழற்றும்போது அதன் கால்கள் வளர்ந்திருக்கும்.

வாழுமிடங்களுக்கேற்ப உடல் அமைப்பையும் நிறத்தையும் பெற்றுக் காணப்படும். புல்வெளிகளில் வாழும் சிலந்தி புல்போன்ற உருவத்திலிரும் மன்னில் வாழும் சிலந்தி மன்னிலைன் நிறத்திலிரும் மறைந்து வாழ்கின்றன. சில உருவத்தில் குச்சிகள் போன்றும் முள்போன்றும் காணப்படும்.

நீண்ட நாட்களுக்குக்கூட சிலந்திகளால் உணவின்றி பட்டினியாக உயிர்வாழ முடியும். உடலில் ஏராளமான உணவுகளை சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் இதனால் சந்தர்ப்ப குழிநிலைக்கு ஏற்ப பயன்படுத்திக் கொண்டு எந்த ஒரு குழிநிலையையும் சலபாக சமாளித்துக் கொள்ளும்.

சாதாரண சிலந்திகளின் ஆயுட்காலம் ஓராண்டுதான். ஆணால் 15 முதல் 20 வருடங்கள் வாழக்கூடிய சிலந்திகளும் உண்டு.

கடும்கைம்பெண் சிலந்தி, ஒநாய்ச் சிலந்தி, கண்ணிலைச்சிலந்தி போன்ற பலவகைகள் இலங் கையிலும் இருக்கின்றன. கடும்கைம் பெண் சிலந்தி கடும் விஷம் கொண்டது.

வலையை எத்தனை முறைக்கலைத்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் சளைக்காமல் அதே வலையைப் போன்று பொறுமையாகப் பின்னி முடித்துவிடும். ஆகையில் பெண் சிலந்தி பெரியது. பெண் முட்டையிட்டு குஞ்ச பொரிக்கும்.

விப்பிற்புப் பைக்குக் கீழே முட்டைப்பை இருக்கும். இதில் 200 முட்டைகள் வரை இருக்கும். குஞ்சுகள் பைக்குள்ளேயே பொரிந்து ஒன்றை ஒன்று சண்டையிட்டு சாபிட்டு வளரும்.

இறுதியில் பெரிதாக ஒரு சில சிலந்திகளை எஞ்சி வெளியே வரும்.

வெளிவந்த குஞ்சுகள் தாயின் வாயிலிருக்கும் உணவை உறிஞ்சிக் குடிக்கும். வலை பின்னுவதையும் இரை பிடிப்பதையும் கற்றுக்கொண்ட பின்னர் குஞ்சுகள் தாய்க்கு டாட்டா காட்டிவிடும்.

பெரும்பாலும் சிலந்திகள் தனித்து வாழும் இயல்புடையவை. சில கூட்டமாகவும் வாழும்.

சில சிலந்திகள் வலைகட்டி சுவர்கள், மரங்கள் போன்ற பகுதிகளில் பொன்ற முட்டையிட்டுக் குஞ்சுபொரிப்பதுண்டு.

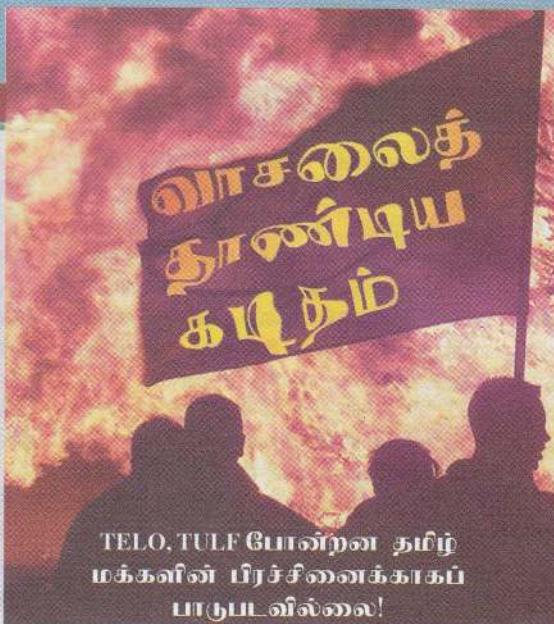
எல்லா சிலந்திகளும் வலையின் னுவதிலை. சில மன்னைத் தோண்டி அதன்மேல் நாலால் கதவு அமைத்து பாதுகாப்பாக வாழும். சில பகலில் இருப்பான இடங்களில் ஒளிந்து இருந்து விட்டு இரவில் நடமா ஆரம்பிக்கும்.

TELO, TULF இருக்கியினரும் ஆப்புவைத் பணமாத்தினுள் ‘எதையோ’ (வால் இல்லை) அம்பிடக்கொடுத்து ஆப்பை இழுத்துரங்கு போல் பல்லிக்கின்றனர்.

17 ஆண்டுகால ஆட்சியில் இருந்து, தமிழ் இனத்தின் சீரழிவிற்கு அத்திவாரமாய், பக்கபலமாய், நேரடியாய் பங்களிப்பு செய்த UNP யுடன் TELO, TULF புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை செய்ததாக வந்த செய்தியை கேட்டியாற். மக்கள் சிரிப்பதா அழுவதா என்று திகைத்தனர். ஆனால் UNP அத்துக்கோரளையின் பதில் கேட்டு யாற். மக்கள் TELO ஜயம் TULF வையும் பார்த்து அழுது கொண்டே சிரிக்கின்றனர்.

தமிழ்டள்ள அவசரகாலச் சட்டத்திற்கு ஆதாவு கொடுப்பதாலேயே தமிழ் மக்கள் அழிகின்றனர் என்பது TULF இன் பிரச்சாரம். ஆனால் இன்று பார்த்தால் EPDP யரவாயில்லை போல் தேவூகிறது. UNP ஜயம் பற்றி TULF கிழவர்களால் புரிய முடியாத தை, EPDP தமிழ் ஏற்கனவே UNP ஜயம் பற்றி விளங்கியோ என்னவோ அதிகம் தமோறாமல் இருக்கிறார். பாடிக் கறக்கிற மாட்டை பாடிக் கறக்கிறார் தமிழ். ஆனால் ஏகிறிக் குதிக்கிற மாட்டை தடவி மீண்டும் குத்துப் பட்டார் கிழவர்.

UNP ஆல் என்ன செய்ய முடியும் என்று அல்லது என்ன செய்வார்கள் என்று இந்த TELO, TULF யும் கனவு கண்டார்களோ புரியவில்லை. ஆத்தைக் கடக்கும் மட்டும் அண்ணன் தமிழ் உறவு கொண்டாடும் UNP

TELO, TULF போன்றன தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்காகப் பாடுபடவில்லை!

யுடன் TELO, TULF புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டது என்றால் சிரிப்பாய் இருக்கிறது.

ஆட்சியில் இருக்கிற P.A. யுடன் இணைந்து பேரம்பேசி ஆகக்கூடிய விடயங்களை விட்டுவிட்டு, ஆட்சிக் கலைரையை மையமாக வைத்து கபடி விளையாடும் UNP யுடன் சேர்ந்து என்ன சாதிக்கப்போகின்றிருக்கள்? அதற்காக P.A. இன் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் சிரி என்றில்லை. P.A. யுடன் இணைந்து பேரம் பேசி தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை பெற வாய்ப்பு உள்ளது. அதைவிட்டு இனப்பிரச்சினை தீவு தொடர்பான திட்டமே இல்லாத (தீர்க்கமாக, தமிழர்களுக்கு உரிமை வழங்கக்கூடாது என்ற வரூராக்கியுத் தில் இருக்கும்) UNP யுடன் புரிந்துணர்வு வந்துவிட்டது என்றால் TELO, TULF ஆகி யவற்றின் தலைமையில் பழுது (தலையில்

அன்புடைப்பீர்,

கடந்த மாத அழுதின் அரசியல் கட்டுரையிலே அரசியல்வாதிகளின் படங்களுக்குக் கீழே நீங்கள் கொடுத்திருந்த அட்காசமான வசனத்தில் ஒன்றினை சிறு மாற்றும் செய்திருக்கிறேன்.

என்ன பிடிக்கிறாய் சங்கரி (யாரே)

புலி(க்கு வால்) பிடிக்கின் சிஞ்ணோரே (நல்லா) பொத்திப் பொத்திப் பிடி சங்கரி (யாரே)

(சீசீ) நெத்தியில் கட்டுவிட்டுப் போய் விடும் சிஞ்ணோரே...

ஆனந்தசங்கரி இதனைப் படித்தால்...

‘அடா என்னுடைய மனக்குமுறைவு குசு கமாக சொல்லிக் காட்டியிருக்கிறாங்கள்’ என்று கிழவன்றை மனம் புல்லரிசுக்கப் போகும். (கடவுளே... எப்படிச் சொன்னாலும் கேட்காமல் இருக்கிற அந்தக் கிழவனைப் புலிகள் தட்டுவாங்கள் என்றதை சொல்லிக் காட்டிய காட்சிகளை அனுப்பி நூலாக நான் இருந்துவிடக்கூடாது. மனுசன் இன்னும் பல நாளைக்கு குடிச்சிட்டுக் கூத்தாட வேண்டும்.)

அழுது ஊடாக சங்கரி ஜயாவிடம் சில கேள்விகள் (வேறு ஊடகங்கள் என்றை கேள்விகளை பிரசுரிக்காது என்றதை நான் நல்லாவே புரிந்திருக்கிறேனுங்கோ)

ஜயா, தமிழ் சனத்தை நடு ரோட்டிலை எல்லாம் ரயார் போட்டு எரிச்சி கொலை செய்து பழகின யாஹைக் கட்சிக்காரர் ஆட்சிக்கு வருவினமாம். நீங்கள் அந்த அரசிலை அமைச்சராக இருப்பியாம் என்று பெரிய ஆக்கள் எல்லாம் கதைக்கி ராங்கள்...

ஜயா சாமி அப்பவும் நீங்கள் புலிக்கு போன்றும் போன்றும் திரித்தும்.

பழதோ) உள்ளது. சிரிப்பு என்னவை ஸ்ரால் ஆனந்த சங்கரி, UNPயின் பத்திரிகை அறிக்கை, ‘சமாதான பேச்சு, யத்த நிறுத்தம், வன்னிக்கான கட்டுப்பாடு தடை நீக்கம்’ எல்லாம் UNP சிரி என்றாலேயே சம்மதம் கூறியுள்ளோம் என்று. இப்போது சங்கரிக்கு, அடைக்கலத்திற்கு புரியும் என்று நினைக்கிறோம். இவர்கள் ஞடன் ஓப்பிடும் போது தேவாவுக்கு கொஞ்சம் முளை உண்டு என்று என்னத் தோன்றுகிறது.

ஆனால் ஒன்று, இன்றைய குழலில் TELO, TULF போன்றன தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்காக பாடுபடவில்லை. மாறாக, LTTE இன் பிரச்சினை களைத் தீர்க்கவே ஒப்பட்டுத் திரிகின்றனர். LTTE யோ இவர்களை ஒரு மனுசராகவே கருதவில்லை என்பதே உண்மை. ஆனாலும் சங்கரி உடப்பட்ட பழத்துக்கூடுக்கு ‘லொஸ்னு’ ஜாஸ்திதான். என் என்றால் LTTE தங்களை தட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். யாழ். மக்கள் தேர்தலில் தங்களை தட்டாமல் பார்த்து கொள்ள வேண்டும் என்பனவே.

குரிப்பு: “தாயானாலும் தந்தையான லும் LTTE இன் கோட்டாடிற்கு மாறாய் நடப்பின் உடன் தட்ட வேண்டும். - வே. பிரபா”...எனவே தனிவில்லா தலைவரவின் வாக்குப்படி TELO, TULF, PLOT, EPRLF, EPDP, எல்லாமே ஒரே வரிசை.

இப்படிக்கு, A.A.R. கல்தான். யாழ்.

‘பிரபாகரன் என்றை பேரன்டா! அவன் இல்லையென்டால் தமிழ்ச் சனவுகள் செத்துப் போகுமதா!’ என்று பிபிளிக்குப் பேட்டி குடுப்பியளோ?

செல்லும் தமிழ், விநாயகமுர்த்தி அம்மான் (இவன் பிரபாகரன்னரை வாய் என்றதாலை பொட்டம்மான், கருணாமாமன், நடேசம்மான் மாதிரி இவளையும் ‘அம்மான்’ என்று நாங்கள் கதைக்கிறானாப்கணங்கோ) நீங்கள் எல்லாருமாய் தமிழ்ச் சனத்தின்னர் ஏகபிரதித்தியும் தேசியத் தலைவரும் பிரபாகரன்தானென்று உந்த வெளி நாட்டுத் தாதுவர்மார்ட்டைப் போய் ‘மனி’ யடிச்சுத் திரிவியளோ?

கோவிசுக்க கொள்ளாமல் அடுத்த பிபிளி பேட்டியிலையாவது தன்னியைப் போடாமல் கதைச்சு இதுக்குப் பதில் தாறியளோ சாமி.

கதைசியாக ஜயா!

உங்களுக்கு உயிரோடைவைச்சே என்றை ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கிற துக்காக நான் சரியாக கவலைப்படுகிற னுங்கோ.

S. சஞ்சயன். வவனியா.

நிலைமே புக்கெட்ட அரசியல் கூட்டு என் பார்களே அது இதுதான். அரசியலில் கட்சிகள் கூட்டாக இணைவதும் பிரிவதும் சர்வசாதாரணம் என வியாக்கியானம் செய்யலாம். ஆனால் எந்தவொரு கூட்டிலும் ஏதாவது கோட்பாட்டு ரதியான அல்லது கொள்கை ரதியான பொது ஒருமைய்பாடு இருக்கவேண்டும் அப்படி இல்லாதபோது அதற்கு துப்புக்கெட்ட அரசியல் கூட்டு என்றுதான் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

இன்று அரசாங்கத்திற்கெதிராக குறிப்பாக ஜனாதிபதிக்கெதிராக பொது எந்தக் கட்சி, ஜனநாயகத்தை பாதுகாக்கும் கூட்டமையும் எனக் கூறிக்கொண்டு ஒரு கோமாளிக் கூட்டம் மேடை மேடையாக பூபாரி வைத்துத் திரிகிறது. இந்தக் கோமாளிக் கூட்டத்தில் இருக்கும் பலருக்கு தாம் என்ன செய்கிறோம் ஏன் செய்கிறோம் மக்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறோம் என்ற தெளிவில் ஸாமல் போக்கற்ற குறவர் கூட்டம் போல் வீதி வீதியாக அலைகிறார்கள் என்று சொல்வது மிகையாகாது.

இந்தக் கூட்டை ஒருமுறை பார்ப்போம்... இக்கோமாளிகள் கூட்டத்திற்கு தலைமை வகிப்பது ஜக்கிய தேசியக்கட்சி. சுதந்திரத்திற்குப் பின் அதிக காலம் இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்து வர்க்க ரதியாகவும் இளைதியாகவும் மக்களைப் பிரித்து ஒரு கொடிய சிவில் யுத்தத்தை இந்நாட்டில் உருவாக்கி, சகல இன மக்களையும் ஆயிரக்கணக்கில் கொன்று குவித்த ஒரு கட்சி.

அழிவுகரமான உலகமயமாக்கல் திட்டத்தில் திறந்த பொருளாதார கொள்கையை இந்நாட்டில் கட்டவிழ்த்துவிட்டு இந்நாட்டின் பொருளாதாரம், கலாசாரம் என்பவற்றை சீரழித்து சின்னாபின்னப்படுத்திய ஒரு கட்சி. அவர்கள்தான் தலைவர்கள். இன்று அக்கட்சிக்கு தலைமை வகிக்கும் தலைவரின் கோமாளித் தனங்களை தனியாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

அடுத்தது தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி. கடந்த 45 வருட அரசியலில் இனவெறியையும் உயர்சாதி அரசியலையும் தூக்கியிடித்து தமிழ் சமூகத்தை சின்னாபின்னப்படுத்தி கொலைக் கலாசாரத்தை நியாயப்படுத்தி இன்று அதற்கே பலியாகி மக்களில் இருந்து அந்தியப்பட்டு

வாக்குகளைக் கொடுத்த மக்களுக்கு ஜன்து சத்திற்கு புண்ணியில்லாத ஒரு கட்சி. இன்று அக்கட்சியை வழிநடத்தும் தலைவர்களையும் அவர்களின் கோமாளிச் சேஷ்டைகளையும் சொல்வதென்றால் அதற்குப் பாவிக்கக்கூடிய சொற் பதங்கள் தமிழில் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்றே கூறலாம்.

தமிழ் காங்கிரஸ் வரலாற்றிலே... தமிழர்களின் தலைவன் நானா நீயா என்ற அதிகாரப் போட்டியில் ஈடுபட்டு தமிழர்களுக்கென்று எதுவுமே உருப்படியாக செய்யாமல் வெறும் கொழும்போடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டு இறுதியில் பொழுது போக்குக்கு பென்ஸ் கார் சேகரிக்கும்

ஹரிஸ்சந்திர விஜயதுங்க சிங்களவர்கள் முட்டாள்கள் தன்னை ஜனாதிபதி யாக தெரிவு செய்யாததால்தான் சிங்களவர்களுக்கு இந்த நிலைமை என புத்தி பேதலித்துப்போய் உளரித்திரிந்து தேர்தலில் ஒவ்வொரு முறையும் சிங்கள மக்களிடம் இனவாதத்தை கக்கப்போய் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டு கட்டுக்காசையும் இழந்து நிற்கும் ஒரு கோமாளிப் பேராசிரியரின் கட்சி.

இக்கோமாளிக் கூட்டத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் சிவப்புத் தொப்பி கோமாளிக்கட்சியைப் பற்றி சொல்லத் தேவையேயில்லை. கொப்புவிட்டுக் கொப்புத்தாவி தன் கொஞ்சநஞ்சு அம்மனத்தையும் மறைத்திருந்த இடதுசாரிக் கோவணி மும் அவிழந்துவிழ முழு அம்மனமாய் மேடையிலே கூச்சநாசசம் எதுவுமின்றி வலப்பக்கம் ஜ.தே. தலைமையில் இடதுபறம் ஹரிஸ்சந்திர விஜயதுங்கவும் வீற்றிருக்க மேடையில் தாடியைத் தடவி அமர்ந்திருக்கும் ஒரு தனிநபர்.

அடுத்தது இடதுசாரித்தனம், புரட்சி, மக்கள் விடுதலை என்றெல்லாம் பேசி, இறுதியில் எல்லாவற்றையும் ஜ.தே.க. அரசியலுக்குத் தாரைவார்த்து, தனது முன்னாள் தோழர்களையெல்லாம் திட்டோ திட்டென்று திட்டி, கட்சிபின் சொத்துக்களைல்லாம் விற்றுக் கடந்த தேர்தல்களில் கட்டுக் காசை இழந்து, கூட இருக்கும் சிலரோடு கோமாளித்தனம் புரிந்து கொண்டிருக்கும் ஈழமக்கள் புரட்சிகரக் கோமாளி விடுதலை வீர்.

இவர்கள்தான் இன்று நாட்டின் எதிர்காலத்திற்காக தம்மை நம்பி வாக்குகளை அளிக்கும்படி மக்களை கேட்கின்றனர். இந்நாட்டின் எதிர்காலத்தை பாதிக்கும் பொதுப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றியாவது இந்த கோமாளிக் கூட்டத்திடம் ஒத்தகருத்து இருக்கிறதா என்று தேடிப்பார்த்தால் இல்லை. அதைப்பற்றி தமக்குள் பேசிக் கொள்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. மக்கள் முன் மேடைகளைப் போட்டு குறவர் கூட்டம்போல் அமர்ந்து கொண்டு ஒரு பொதுக்கருத்தை சொல்ல முடியாமல் திருதிருவென முழிக்கும் இவர்களை நம்பி மக்கள் தமது தலைவிதியை கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் அரசியல் வாழ்வில் அல்லதுமனம் ஆரம்பித்து விட்டது என்பதையும் இவர்கள் புரிந்து கொள்வது நல்லது. ●

கட்சியாக மாறி தன்னைப் பாரானுமன்றத்திற்கு அனுப்பாததால்தான் தமிழ்மக்களுக்கு இந்தக் கதியென ஊளையிட்டு ஊளையிட்டே காலத்தைக்கடத்தி இறுதியில் நடுத்தருவில் கொல்லப்பட்டுப் போனதும்...

கொழும்பில் 'எனிய சிங்கள பொவில் காரர், அப்பாவித் தமிழ் பெடியங்களை பிழிச்ச அடைக்க' பொவில்காரனோடுயும் உறவு வைத்து வழக்குப் பேசி கெட்டித் தனமா கொஞ்சப்பேரை மறியலுக்கு அனுப்பிப்போட்டு, அப்பாவிகளுக்கு கை கொடுத்தவர் என்று யாழ்ப்பான மக்களின் காதில் பூ சுற்றி பாரானுமன்றத்தில் போய் குந்தியிருப்பவர்களின் தலைமையில் உள்ள கட்சி.

த டைசிச் சுருட்டையும் இராசாண்னை கருடி பாயிலிருந்த கும்பலில் போட்டுவிட்டு, நாரியை நிமிர்த்திக் கொண்டு குலைந்திருந்த தனது குடுமியை மீண்டும் தனது கையால் உருவி முடிந்து கொண்டார். அதுவரை அவருக்கு அந்தச் செய்தியே தெரியாது.

“இராசாண்னை, உங்களின்றை மகன்றை கடையிலை மன் என்னைய் இருக்குதோ அன்னை?” பக்கத்திலிருந்த சுருட்டும் கணேசன் கேட்டான்.

“மன்னையோ.. நிறையக் கிடக்குத்தடா தம்பி... நேற்றும் ஒரு பரல் வாங்கினது.. ஏன் கேட்டனி...?

“சும்மா கேட்டனான் அன்னை... அப்ப எவ்வளவும் எடுக்கலாம் தானே...”

“ஓ... தாராளமாக...”

“விலை என்ன மாதிரி அன்னை?”

“லீற்றர் பதினைஞ்சு ரூபாவடா தம்பி...”

“இராசாண்னை...”

“இம்...”

“உங்களின்றை கடையிலை விலைப்பட்டியலுக்கான பலகையில் மன்னைய் என்டு எழுதிக் கிடக்குது.. அது ஏன்னை...?”

“ஆகா.. கா...” இராசாண்னை அட்கா சமாகச் சிரித்தார்.

“என்னை சிரிக்கிறீங்கள்?”

“சிரிக்கிறதோ... எடதம்பி... என்றை மோன் ஒரு தமிழ்ச் சட்டம்பியா...”

அவன் சரியான தமிழ்தானாபா எழுதுவான். சரியான தமிழ் ‘மன் ணைய’ தான்டா. தெரியாட்டி தெரிந்து கொள்...”

“உங்களுக்கு இந்தச் செய்தி தெரியுமோ அன்னை...?”

இராசாண்னை நிமிர்ந்து கொண்டார். ‘அது என்ன எனக்குத் தெரியாமல்...’ அவரது நெற்றிச் சுருக்குகள் மேலேறி ஒன்றோடொன்று நெரிந்தன.

கணேசன் அவரின் காதுக்குள் அந்தச் செய்தியைச் சொன்னான்.

இராசாண்னைக்கு ஏதோ ‘கவிப்’ ரிக்கற் விழுந்தது போல இருந்தது. வேலையை முடிந்து, தன் அன்றைய சம்பளத்தை வாங்கி மடிக்குள் சொருகிக் கொண்டு, கோப்பிரேசன் போய் ஒரு போத்தல் தென்னங்களைக் குடித்துவிட்டு நேராக வீட்டை நோக்கி நடந்தார். அவருக்குக் காற்றில் நடப்பதுபோல இருந்தது. கணேசன் சொன்ன செய்தி அவருக்குள் பாகாய் இனித் தது.

நேராகக் கடைக்குள் சென்று மகனின் முதுகில் தட்டி, ‘ஒரு கதை’ என்றுது போல சைகை காட்டிவிட்டு, கடைக்கு வெளியே வந்து தனியே ஒரு தென்னை மரத்திற்குக் கீழ் நின்றார். மகன் வந்ததும் காதுக்குள் ஏதோ மிக இரகசியமாகச் சொன்னார். சொல் விவிட்டு, மன்னை இருட்டுக்குள் யாருமில்லாத நேரமாகப் பார்த்து மன் என்னையின் விலைக்குப் பக்கத்தில் போட்டிருந்த பதினைந்து ரூபாவை அழித்து விட்டார்.

பெரியதொரு இருதயமாற்றுச் சிகிச்சையை வெற்றிகருமாக முடிந்த சத்திரசிகிச்சை நிபுணரின் சந்தோசம் இராசாண்னைக்கு.

இராசாண்னைக்குச் சைக்கிள் ஓடத் தெரியாது. சைக்கிள் ஓடத் தெரிந்தால் ஒருக்கால் வெளிக்கிட்டு மன் என்னையின் நில வரத்தை அறிந்து வரலாமென மனதிற்குள் பெரியதோர் ஆதங்கம். மன் என்னைய் பற்றிய இரகசியத்தை மனைவி பூரணத்திற்கும் காதோடு காதாய் சொல்லி வைத்தார்.

* * *

‘‘மோகன் எழும்பு’’ - மோகன் எழுந்து நின்றான்.

‘‘அறம் செய விரும்பு என்றால் என்ன?’’

‘‘தர்மம், நன்மைகளைச் செய்ய விரும்பு.’’

‘‘கெட்டிக்காரன் இரு...’’

‘‘சோழ எழும்பு...’’ - சோழ எழுந்தான்.

‘‘ஏவா மக்கள்... மிகுதியைச் சொல்லு...’’

‘‘மூவா மருந்து...’’

‘‘கெட்டிக்காரன், இரு...’’

‘‘ஷுலயம் தொழுவது... ஷுரமிலா முடிபாப்பம்...’’

‘‘சாலவும் நன்று...’’

‘‘கெட்டிக்காரி... சரி... கேசவன் நீ...’’

‘‘என்ன சேரி...?’’

‘‘பாலும் தெளிதேனும்... சொல்லு?’’

‘‘சேர் எனக்குப் பாடமில்லை...’’

‘‘சரி, நாளைக்கு வரேக்கை பாடமாக்கிக் கொண்டு வரவேணும்... என்ன...’’

‘‘ஓம் சேர்...’’

‘‘உனக்குப் பொருள் தெரியுமா..?’’

‘‘ஓம் சேர் பொருள் தெரியும் பாட்டுத் தான் பாடமில்லை...’’

‘‘பாட்டைப் பாடமாக்கி நாளைக்கு எனக்குச் சொல்லவேணும்... என்ன...?’’

‘‘ஓம் சேர்...’’

* * *

‘‘சனி கால்கிலோ தாருங்கோ...’’

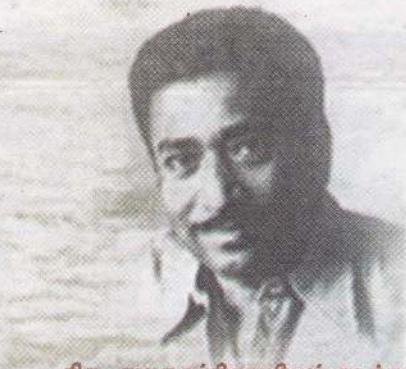
‘‘வேறை என்ன மோனை...?’’

‘‘தேபிலை ஜூம்பது கிறாம்...?’’

வேறை...?’’

‘‘மன்னையை காப் போத்தல்...’’

‘‘மன்னையோ.. உதர் கேசவனே.. மன் என்னைய்தானடி அப்பு ஒரு சொட்டு மில்லை... நான் என்ன செய்ய...?’’ - இராசா

திரு. குரை-பெரியமணியன் கடந்த மாதம் 14ஆம் திங்கிடி கொழும்பில் காலைங்கள்.

ஓய்வு பேற்ற போலில் சேவை எழுதுவினங்கள் இவர் கடைகள் எப்பொழுதும் கீழ்த்து மற்றும் நடுத்தர மக்களின் வாழ்வைச் சித்தரித்தன.

‘அழுது’ காலைங்கள் தாழ்வு எழுதிவந்த துரை-பெரியமணியன் தனது மறைவுக்கு சிறுக்காதையை அவருக்கு அஞ்சலியாக இங்கு பிரசுரிக்கின்றோம்.

ண்ணையின் மனைவி பூரணம் சொன்னாள்.

‘‘வேறை என்னப்பு வேணும்...?’’

‘‘வேற ஒன்றும் வேணாம்...’’

* * *

‘‘தாரணி எழும்பு...’’ - தாரணி எழுந்து நின்றாள்.

‘‘உனக்கு வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுட்டாம் பாடமோ...?’’

‘‘ஓம் சேர் பாடம்...’’

‘‘சரி இரு...’’

‘‘கேசவன் எழும்பு” - கேசவன் எழுந்து நின்றான்.

‘‘பாலும் தெளிதேனும் சொல்லு பாப்பம்?’’

‘‘எனக்கு பாடமில்லை சேர்...’’

‘‘ஏன் பாடமாக்கேல்லை...?’’

‘‘இராத்திரி படிக்கேல்லை சேர்...’’

‘‘ஏன் படிக்கேல்லை...?’’

‘‘விளக்குக்கு மன் என்னைய் இல்லை சேர்...!’’

‘‘மன் என்னைய் இல்லையோ...?’’

கேசவன் பேசாமல் நின்றான் - சிறிது நேரத்தின் பின்பு,

‘‘சேர்...’’ - கேசவன் பேசினான்.

‘‘என்ன சொல்லு...?’’

‘‘பாலும் தேனும் பாதும் பருப்பும் கொடுத்தால் பின்னையார் சங்கத்தமிழ் முன்றை பும் தருவாரெல்லவோ...?’’

‘‘ஓ அதுக்கென்ன...!..

‘‘உங்களுடைய கடையிலை...” கேசவன் தயங்கினான்.

‘‘எங்களுடைய கடையிலை... சொல்லு...’’

‘‘மன் என்னைய் வாங்க என்ன சேர் தருவேணும்?’’

இராசாண்னையின் மகன் பரமேஸ்வரன் வாத்தியார் நிலைகுலைந்து போனார். கேசவனின் கேள்வி, பரமேஸ்வரன் வாத்தியாரின் மனமெங்கும் ஆக்கிரமித்து, திமிறிக் கொண்டு நின்றது. அன்று முழுவதும் அவரால் படிப்பிக்கவே முடியவில்லை.

நூல் வணி வினாபாடு

துரை-பெரியமணியன்

Digitized by Noolam Foundation.

noolam.org | aavanapam.org

பா

ராஞ்மன்ற ஆசனங்களின் எண் ணிக்கையை வைத்து பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐ.தே.க.வும் ஜே.வி.பி.யும் ஏன்னை சிறுகட்சி களும் காட்ட முறைந்த வித்தை யை தன் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை பாவித்து

▪ நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை மாற்றுவது,

▪ இப்போதுள்ள தேர்தல் முறையை மாற்றுவது,

▪ சுயாதீன் கமிஷன் சபைகளை அமைப்பது,

▪ இனப்பிரச்சினைக்கு ஜனாயக தியான் அரசியல் தீவு ஒன்றை காணுவது...

கட்சிகள் உடனடியாக அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் வாய்ப்பு இல்லை என்ற ஒரே மொரு சாதகமான விடயத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டுதான் ரணில் விக்கிரமசிங்க இந்த சூதாட்டத்தை ஆரம்பித்தார்.

கடந்த ஐ.தே.க.வும் பொது எதிர்க்கட்சிகளின் கூட்டு மைப்பு' என்ற பெயரில் கொழும் பில் நாலாபக்கமிருந்தும் தமது ஆதரவாளர்களைக் கொண்டு வந்து பெரும் எடுப்பில் அரசுக் கெதிரான ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்த ஐ.தே.க. முடிவு செய்தது. ஆனால் இறுதி நேரத்தில் ஜே.வி.பி., சிறை உருமய என்ன மெதுவாக அவ் ஆர்ப்பாட்டத் தில் தாம் பங்குபற்றுவதில்லை என நமுவிக்கொண்டன.

ஜே.வி.பி.க்கு இதிலிருந்து நமுவுவதற்கு பிரதானமானகார ணமாக இருந்து அக்கட்சியின் கீழ்மட்ட உறுப்பினர்களும் அவர்களின் குடும்பங்களும் ஐ.தே.க ஆட்சிக்காலத்தில் படுமோச

தேர்தல்களில் மக்கள் செல்வாக்கு இன்மையால் தமது கட்டுக் காக்களைக்கூட இழந்த வாச தேவ நாணயக்கார, சுரேஷ் பிரே மச்சந்திரன் ஆகியோரை கூட்டுச் சேர்த்துக்கொண்டு 'ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கம்' என்ற பெயர்ப் பல்கை யுடன் 19ம் திகதி வீதியில் இறங்கியது.

பெரும்பாலான ஆர்ப்பாட்டக் காரர்கள் ஐ.தே.க.வுவச் சேர்த்த காடையர்கள் ஆதலால் அவர்கள் வீதிகளில் இறங்கி செய்த அட்காசம், கலவரம் அடக்கும் பொலிசாருக்கு நல்ல வாய்ப் பாகப் போய்விட்டது.

ஐ.தே.க தலைவர்கள் எதிர்பாராதவிதமாக அன்று பொலிசார் தொடுத்த தாக்குதலில் இருவர் கொல்லப்பட்டும் பலர் கிருயம் டைந்திருந்தாலும் கூட ஆர்ப்பாட்காரர்கள் வீதியில் நடந்து கொண்ட விதமும், சகல எதிர்க்கட்சிகளும் ஐ.தே.க.வுக்கு ஆதரவாக நிற்காமல் போன்றுமான நிலைமை காரணமாக மக்களின்

அரசியல் எந்ரூ ராய் நகர்வும்

மான அழிவுகளுக்கும் பாதிப்புகளுக்கும் முகம் கொடுத்ததனால் தமது கட்சி ஐ.தே.க.வுடன் கூட்டாக செயல்படுவதை அவர்கள் கடுமையாக விமர்சித்தனர். இதனால் ஒருமும் ஜே.வி.பி ஆடிப்போய் விட்டது. எனவே மெதுவாக ஐ.தே.க.யுடன் கூட்டுச் சேர்வதில் இருந்து நமுவிக்கொண்டது.

சிறை உருமய கட்சியைப் பொறுத்தனவில் ஐ.தே.க. ஹுக் கீம் மற்றும் ஆனந்தசங்கரி, ரேலோ செல்வம் ஆகியோரோடு கள்ளக் கூட்டு வைத்து தனது அரசியல் ஸாபத்திற்காக சிங்கள சமூகத்தின் அபிலாஹஷகளை காட்டிக் கொடுக்கிறதென்பதே அவர்களின் குற்றசாட்டு. இதனால் அவர்களும் நமுவிக்கொண்டனர்.

எனவே ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு முன்று தினாங்களில் இருந்து ஐ.தே.க ஒரு புதிய வியுக்த்தை வகுத்தது. இனவாத்தை கக்குகின்ற மாதுவுவாவே சோபித்ததேரோ, முழுப்பித்திர கட்சியின் ஹரிஸ்சந்திர விஜேதாங்க, கடந்த

அனுதாப அல்லயைப் பெறுவதற்கு ஐ.தே.க.வால் முடியாமல் போய்விட்டது.

இவையெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க, 'இந்நாட்டிற்கு பொருத்தமான சிறந்த புதிய அரசியல் யாபு ஒன்று அவசியமா?' என்ற கேள்வியை முன்வைத்து ஜனாதிபதி தாக்கிப்போட்ட சர்வஜன வாக்கெடுப்பு என்னும் குண்டை எப்படி முகங்கொடுப்பது என்பதில் சகல கட்சிகளுக்கும் பாரிய பிரச்சினை ஏற்பட்டுவிட்டது.

காரணம் 1978ம் ஆண்டு ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவினால் உருவாக்கப்பட்ட 'ஹிட்லர் யாபு' என்று வர்ணிக்கப்பட்ட இன்றைய யாபு மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் பல கட்சிகளுக்கு கருத்து முரண்பாடு இல்லை. எனவே இக்கேள்வி அரசாங்கத்திற்கு எதிரான கட்சிகளுக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது.

சர்வஜன வாக்கெடுப்பை உத்தியோகப்பார்வாக அறிவித்த ஜனாதிபதி 4 முக்கிய காரணங்களை

முன்வைத்து நாட்டு மக்களுக்கு உரையாற்றினார்.

அந்த உரையில்...

- நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை மாற்றுவது,
- இப்போதுள்ள தேர்தல் முறையை மாற்றுவது,
- சுயாதீன் கமிஷன் சபைகளை அமைப்பது,
- இனப்பிரச்சினைக்கு ஜனநாயக ரீதியான அரசியல் தீர்வு ஒன்றை காணுவது.

என்பவையே இந்த அரசியல் யாப்பை மாற்றுவதற்கான முக்கிய நோக்கம் என தமது உரையில் அவர் தெரி விட்டதார்.

இந் நான்கு விடயங்களையும் எதிர்ப்பதற்கோ அல்லது இதற்கு மாற்றாக வேறு கருத்துக்களை முன் வைப்பதற்கோ முடியாத நிலையில் எதிர்க்கட்சிகள் திண்டாடுவதை கடந்த வாரங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஜே.வி.பி. மேடை மேடையாக தாழும் இந்த அரசியல் யாப்பை எதிர்க்கிறோம். இந்த யாப்பு இந் நாட்டின் சாபக்கேடு என்று கூறுகிறோம்.

ஜூலை 19ம் திங்கள் ஜூ.தே.க காடையார்கள்

அந்தத் திசையிலேயே இப்போது முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளது.

'ஒற்றை ஆட்சியை இல்லாமல் செய்து நாட்டைப் பின்வடித்துகின்ற அதிகாரப் பகிர்வை தோற்கடிப் போம்' என்கின்ற செலாகத்தையே அவர்கள் இச் சர்வஜன வாக்கெடுப்

பாளைக்கு வாக்களி யுங்கள் என்று நாடளா விய ரீதியில் பிரச்சாரம் செய்வதில் ஜூ.தே.க. பாரிய பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுத்துள்ளது.

அவர்களால் சொல்லக் கூடியது சந்திரிகாவிற்கு எதிராக வாக்களியுங்கள் என்பது மட்டுமே.

தமிழ் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள்

மிக மோசமாக சோரம் போன நிலைக்கு இன்று தள்ளப்பட்டுள்ளனர். தாம் ஏன் ஜூ.தே.கட்சியை ஆதரிக்கிறோம் என்று அவர்களால்

- சோபத்த தேரோ

- வாக்தேவ
- ஹரிஸ்சந்திர
- கரேஸ்
- பிரேமச்சந்திரன்
- ரஷ்மி ஹக்கீம்
- ஆண்த சங்கரி

ஷந்தா....!
எப்படி இருக்கிறது
என் சாம்பா

கூட்டு...

புக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் முடுக்கி விட்டுள்ளனர். அது மேலும் தீவிரப்படுத்தப்படலாம்.

ஜூ.தே.க.வைப் பொறுத்தவரையில் ஜனாதிபதி முறை மாற்றப்படுவதை ரணில் விக்ரமசிங்காவோ அல்லது அவருக்கெதிராக கட்சிக்குள் தலைமையை சுதிசெய்து கைப்பற்றத் தயாராக இருக்கும் கருஜய குரியாவோ விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கும் அரசியல் வரலாற்றில் ஒருமுறையாவது நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை ருசிபார்க்கும் ஆசை இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் பொதுமக்கள் முன்னால் போய் ஜனாதிபதி முறையை ஆதரிக்கவும் அவர்களால் முடியாது.

ஒரேயொரு விடயத்தில் மட்டும் தான் அவர்களுக்கு பிரச்சாரம் செய்வதற்கான வாய்ப்பு விடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இனப்பிரச்சினைக்கு ஜனநாயக ரீதியான அரசியல் தீர்வு என்ற விடயத்தில் ஜே.வி.பி தொடர்ச்சியாக தனது பேரினவாத கருத்துப் போக்கையே கொண்டிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் பிரச்சாரம்

நியாயமான ஒரு காரணத்தைக் கூட தமிழ் மக்கள் முன் கூற முடியாமல் உள்ளது.

ஜ.தே.க ஆட்சிக்கு வந்தால் புலிகள் மீதான தடையை நீக்கி அவர்களோடு யுத்த நிறுத்தம் செய்து நிபந்தனையற்ற பேச்சு வார்த்தைக்குப் போவதாக ஜ.தே.க உறுப்படக் கூறியதனாலேயே தாம் ஜ.தே.க.வோடு நிற்பதை நியாயப்படுத்தி த.வி.கூட்டனி, தமிழ் காங்கிரஸ், ரெலோ ஆகிய கட்சிகள் அறிக்கை விடுத்தன.

ஆனால் தற்போது அதி தீவிர இனவாதம் பேசும் மாதுவுவாவே சோபித்த தேரர், ஹரிஸ்சந்திர விஜேதங்க போன்ற தீவிர இனவாதிகளா தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு இன்பிரச்சினைக்கான தீர்வு பற்றி எதுவுமே பேசாமல் சந்திரிகாவிற்கு எதி ராக மட்டும் பிரச்சாரம் செய்வதை ஜ.தே.க நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதை தமிழ் கட்சிகள் உணர்த் தொடங்கிலிட்டன.

ஆனால் அவர்களுக்கு தற்போதைக்கு புலிகள் விடுக்கும் கட்டளை எக்காரணம் கொண்டும் ஜ.தே.க.வை விட்டு விலகியிருக்கக்கூடாது என்பதுதான். இதனால் புலிகள் ஒரே கல்லில் பல மாங்காய்களை விழுத்துகின்றனர். ஒன்று ஜ.தே.க.வை தான் விரும்பியெடு ஆட்செய்து ஏதோ ஒருவகையில் தமிழ்து போடப்பட்டிருக்கும் தடையை நீக்கிக்

இந்நாட்டில் இன்பிரச்சினை என்று ஒன்று இல்லை.
இதுபெறுதல் தமிழ் பாங்கரவாதமே.
உற்றையாட்சி யின் கற்றான் எந்தத் தீர்வும் கணம் மாவேண மு.

கொள்வது, இரண்டு ஜ.தே.க வுடன் சேர்ந்து நிற்பதால் இத் தமிழ் கட்சிகள் தமிழ் மக்களிடம் பாரிய தமது பிரபல்யுத்தை இழப்பது, முன்று அரசாங்கத்திற்கு பாராளுமன்றத்திற்குள் அரசியல் ரீதியான அழுத்தத்தைக் கொடுப்பது என்பதேயாகும்.

த.வி.கூட்டனியும் ரெலோவும் இனப்பிரச்சினையை இவ்வளவு மோசமடையச் செய்த ஜ.தே.க வினால் உருவாக்கப்பட்ட ஒற்றையாட்சி அமைப்பை ஆதரிக்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் பாரிய கறையான ஜாலை இனக்கலவரத்தை நடத்திய அதே ஜ.தே.க.வுடன் அதே ஜாலை மாதத்தில் கூட்டாக மேடையேறுகின்ற கடைகெட்ட நிலைக்கு இக்கட்சிகள் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

எதிர்காலத்தில் இக்கட்சிகளின் எஞ்சியுள்ள தலைவர்களை, ஒவ்வொருவருக்கும் துரோகிப்பட்டம் கட்டி கொன்றொழிப்பதற்கு இவர்களது இன்றைய ஜ.தே.க சார்பு நிலைப்பாடு ஒன்றே புலிகளுக்கு போதுமானது என்பதை இத்தமிழ் கட்சிகள் மறந்த விந்தையை என்ன வென்று சொல்வது?

இன்று கொழும்பில் உள்ள பல கத்தோலிக் கிறுவன்களின் தலைவர்களும் அரசு சார்புற்ற நிறுவனங்களின் தலைவர்களும் சில கல்விமான்களும் கையொப்பமிட்டு ஒரு புதிய யோசனையை முன்வைத்திருக்கின்றனர். அது புதிய யோசனை போல் தோன்றினாலும் அலசிப்பார்த்தால் அதற்குள் பெரிதாய் ஒன்றுமில்லை. அரசாங்கம் சர்வஜன வாக்கெடுப்பை பின்போட ஜ.தே.க.வை தமிழ்து பாங்கரவாதமே.

வேண்டும் அல்லது வாபஸ் பெற வேண்டும். அதேவேளை ஜ.தே.க., கொண்டுவர முனையும் நம் பிக்கையில்லை பிரேரணையை வாபஸ் பெற வேண்டும். மீண்டும் பாராளுமன்றத்தை திறந்து உடனடியாக அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்த விடயத்தை விவாதத் திற்கு எடுக்க வேண்டும் என்பதே.

இதேவேளை ஜே.வி.பி தாம் விளக்குச் சின்னத்தை தோற்க டிப்பதற்காக பானைச் சின்ன

**எதையாவது
சுத்தமாத்தாக
பேசி எல்லார்
காத்தியும்
எப்படியாவது
புதைச்சுத்தீ
எம் அரசியல்
பிழைப்பை
நடத்திப்பா
போசு...!**

சீமன் விருவான்

பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்த போதும் ஜ.தே.க இன்றும் பிரச்சாரத்தில் இறங்காதது கண்டு ஜ.தே.க. மீது ஆத்திரத்தை அள்ளிக் கொட்டி யுள்ளது. இருந்தாலும் கட்சியின் கீழ்மட்டத்தவர்களின் அதிருப்பு யை குறைப்பதற்காக வெளிநாட்டில் உள்ள தலைவர் சோம வன்ச அமரசிங்கவினால் ஜ.தே.க. வையும் அதன் ஆட்சிக் காலத்தில் தமது கட்சிக்கு ஏற்பட்ட அழிவுகளையும் கட்டிக்காட்டி எழுதப்பட்ட துண்டுப் பிரச்சாரத்தை தமது கட்சிப் பிரச்சார மேடைகளில் வாசித்து திரிகின்றனர் ஜே.வி.பி எம்.பிக்கள்.

இன்னும் ஒருவருடத்திற்கு அரசாங்கம் வீழ்த்தப்படுவதற்கு தாம் ஆதரவளிக்கப் போவதில்லை எனவும் ஜாலைப்பதியை சந்தித்து தமது கருத்தை ஜே.வி.பி.யினர் தெரிவித்துள்ளனர். எப்படியாவது இந்த ஜாலு வருட காலம் பாராளுமன்றத்தை கலைக்காமல் பாதுகாத்து தமது பத்து எம்.பிக்களின் ஓய்வு தியத்தையாவது பாதுகாத்துக்கொள்வதும் ஜே.வி.பி.யின் நோக்கமாக இருக்கிறது.

எது எப்படியோ ஜாலைப்பதி சந்திரிகாவை பொறுத்தவரையில் முன்று முக்கிய விடயங்கள் நடந்தேறினால் சரி. ஒன்று, வரலாற்றில் தனது பெயரை நிலைநாட்டுவதற்கு இலங்கை இன்பு

பிரச்சினைக்கான தீர்வை முன் வைத்தது தான் என்பது,

இரண்டாவது அடுத்த தேர்தலில் ஜாலைப்பதி முறை ஒழிக்கப்பட்டு புதிய தேர்தல் முறை ஊடாக பிரதமராக பாராளுமன்றம் வரும் வருவது,

முன்றாவது பழைய தொகுதி வாரித் தேர்தல் முறை விகிதாசார பிரதிநிதித்தவமுறை கலந்து புதிய தேர்தல் முறையைக் கொண்டுவந்து பலமான ஓர் அரசை அமைப்பது.

சர்வஜன வாக்கெடுப்புக்கு பயந்து ஜே.வி.பி.யும், ஜ.தே.க. வும், ஏனைய தமிழ் கட்சிகளும் ஆட்டம் கண்டு நிற்கும் இவ்வையையில் இந்நாட்டின் தலைவிதையை மக்கள் முன் எடுத்துச் சென்று மக்களின் தீர்ப்பை நடைமுறைப்படுத்த இந்த ஜாலைப்பதி அதிகாரத்தை பாவிக்கப் போகிறேன் என அவர் விடுத்திருக்கும் சவால் பலருக்கும் ஓர் அதிர்ச்சி வைத்தியத்தை கொடுத்திருக்கிறது.

இருந்தாலும் இந்நாட்டில் கடந்த 30 வருடங்களாக பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவித்து வரும் சகல இனத்தையும் சேர்ந்த சாதாரண மக்களும் தமது புள்ளங்களை எவ்வாறு இடப்போகி நார்கள் என்பது எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கும் தீர்மானகரமான ஆயுதம் என்பதை இங்கே குறிப்பிடவும் வேண்டும்.

த மிழ் ஊடகவியலாளர்கள் ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் ஊடகவியலாளர்களுக்கு கடந்த மாதம் கருத்துரவுகொள்ளு நடைபெற்றது. அங்கே கேட்ட தையும் பின்னர் சிந்தித்ததை யும் எழுதுகிறேன்.

வபுனியா நிருபர் மாணிக்கவா சக்தித் தலைமையில் ‘இன நெருக்கடியும் ஊடகங்களும்’ என்னும் தலையில் பேராசிரி யார் சி. வில்சேகரம் கருத்துரை வழங்கினார்.

இன்றைய பத்திரிகைகளின் செய்தி வெளிப்பாடு, செய்தி ஆசிரியரின் அரசியல் சார்பு நிலைக் கேற்ப வெளிப்படுவதாகவும் இது அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும் காணப்படுவதாகவும், சிங்களப் பத்திரிகைகள் கக்கும் பச்சை இனவாதத்தை விடவும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அடக்கியே பல்வியாக இனவாதத்தை வெளிக் காட்டுகின்றன. அதற்கான குழலை தமிழ் பத்திரிகைகள் பெற நிருக்கவில்லை என்றார்.

சிங்கள மக்களிடையே நல்ல முற்போக்கான புத்திஜீவிகள், அவர்களுடைய செயற்பாடுகள் தொடர்பாக தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் கண்டுகொள்ளாததை கண்டித்தார்.

மேலும் இலங்கையில் வெளியாகும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் எல்லாமே ஓன்று என்றும், அவை வியாபாரத்தை நோக்கியே பயணப்படுகின்றன, அவைக்கு இல்தியாக்கள் இல்லை என்றும், நேர்மையீன் எல்லாத் துறைகளிலும் போல் ஊடகத்துறையிலும் காணப்படுவதாகவும், சமூகச் சீரழிவைப் போலவே பத்திரிகைத் துறையும் சீரழிந்துள்ளதாக பேராசிரியர் குறிப்பிட்டார்.

மிரட்டல் குழ்நிலையில் பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன என்றும் அதுவும் அரசு கட்டுப்பாடுப் பிரதேசத்தில்தான் அப்பத்திரிகை நிறுவனங்கள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். அதாவது அரசு யைங்கரவாதத்தால் அச்சு முத்தியப்படும் குழ்நிலையில் தான் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வருகின்றன என்று அதன் உட்கிடை. இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை?

கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் ஒரு தேசியப் பத்திரிகை

பில் மாவீரர் தின்த்தை முன்னிட்டு பிரபாகரனின் வாழ்க்கை வரலாறு பிரசரமானது. அலை எழுதிய மட்டக்களப்பு நிருப்பரை கெளர்வித்து சிறந்த பத்திரிகையாளர் பரிசும் கொழும்பில் வைத்து வழங்கப்பட்டது. கொழும்புத் தமிழ் சங்கமும் கெளரவித்தது. எப்படி?

தமிழ் பத்திரிகையாளர்களை உள்ள திறந்து எழுதவிடாமல் மிரட்டுவது அரசு யைங்கரவாதமா, புரிப்பங்கரவாதமா? (கெள பத்திரிகையாளர்கள் மனம் திறந்துள்ள உயிர் துறக்க நேரிடும் என்பது உண்மை அல்லவா!) அரசுக்கு எதிரான கண்டனங்களை வெளிப்படையாக விளாசி எழுத முடிவதும், புலிகள் மதான விமர்சனங்களை சாதாரண மக்களுக்கு விளங்காத சூக்கமான முறைகளிலும்தான் எழுதி எங்கள் நியாயத் தன்மைக்கு எங்களுக்குள் அமைதி கண வேண்டியிருக்கிறது என்பது பேராசிரியருக்குத் தெரியாததா?

கலந்துரையாடலில் பல கேள்விகளுக்கு பதிலளித்த பேராசிரி யார் சில கேள்விகளுக்கு, ஆசாங்கள் மாணவர்களை அடக்கும் தந்திரத்தை பிரயோகித்தார். எல்லைப்பறுப் படுகொலைகள் தொப்பாகவும் வடக்கிழக்கு மூல்லிம் மக்கள் வெளியேற்றம் தொடர்பாகவும் கேட்கப்பட்டதற்கு...

‘தமிழ் காங்கிரஸ் இருந்தாலும் அதையே செய்திருக்கும், EPRLF இந்திய அமைதியைடுத் தெய்த வன்முறைகளும் தெரியும்... எனவே விடுதலைப் புலிகளின் இடத்தில் இன்றுயார் இருந்தாலும் அப்படியே நடந்திருக்கும்’ என்றார்.

என்ன சொல்கிறார் பேராசிரி யார்? யார் மீதோ உள்ள கோபத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரை நியாயப்படுத்துகிறார்? எந்த ஒரு துரும்பையும் எடுத்துப் போட முடியாதவர்களாய் இன்று பல

ஆணால் பேராசிரியரே முன்பு,

“எந்தவொரு நபருடைய கருத்திலும் வர்க்கக் கார்பும் அது சார்ந்த அரசியல் சார்பும் நிச்சயமாக இருக்கும்” எனக்கூறிய வார்த்தைகள் ஞாபகத்துக்கு வந்துதொலைக்கின்றன!

பத்திரிகையாளரின் அரசியல் சார்பு செய்திகளில் வெளிப்பட்ட வது போலவே பேராசிரியரின் கருத்துரையும் அமைந்தது.

‘இலங்கையில் சுதந்திர ஊடகத்துறை எதிர்கொள்ளும் சவால் கள்’ என்னும் தலைப்பில் சனந்த தேசப்பிரிய உரை நிகழ்த்தினார்.

அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் ஊடகத்துறை மிகவும் சக்திவாய்ந்த மிகப்பறந்துபட்ட ஒன்றாக காணப்படுகிறது. எனவே இன்றைய அரசியல் ஸ்திரமற்ற நிலையைப் பயன்படுத்தி அரசு ஊடகத்துறையை சுதந்திரமான ஊடகத்துறையை குறிப்பிட்டார்.

ஆணால் சுதந்திர ஊடக இயக்கம் இன்று யாருடைய தேவை களுக்காக குரைக்கிறது என்றோ யாரைக் கண்டு வாலாட்டுகிறது என்றோ சொல்ல மறந்துவிட்டார்.

அத்துடன், 1970க்கு முன்னர் தனியார் பத்திரிகைகள் (குறிப்பாக விஜேவர்த்தன குடும்பம்) பத்திரிகைத் துறையை எப்படி மக்களுக்கு எதிராகப் பாவித்தது என்பதையும் 1964ல் ஒரு அரசாங்கத்தையே தனது பணபலத்தால் கவித்தது என்பதையும், இன்றும் அவ்வாறான நப்பாசையில் சில பெரும் முதலாளிகளும் பத்திரிகையாளர்களும் நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு அலைவதையும் வசதியாக மறந்துவிட்டார்.

கூட்ட முடிவில் தலைவர் குறிப்பிடுகையில், ஒரு செய்தியாளரைப் பற்றி தொடர்ந்து ஒரு பத்திரிகை நிறுவனம் ‘தாக்கி’ வருவதாக குறிப்பிட்டார். அத்துடன் கூட்டம் முடிந்துவிட்டதால் அப்போது எழுந்த கேள்வியை இங்கே கேட்டு வைக்கி ரேன்: “அந்தச் செய்தியாளர், பிற செய்தியாளர்களை ‘தாக்கும்’ போது நீங்களேன் ஜயாகண்டுகொள்ளவில்லை!”

- சின்னால்

“ஆதரவு தெரிவிக்க
வேண்டியது எமது கடமை”

பேரியல் அவ்ரப்

“நிம்மதியாக வாழவிட்டும்”

அ.வரதராஜப்பெருமான்

“தேவை எனக்கில்லை”

வி. ஆனந்தசங்கரி

“கட்சிகளும், மக்களும்
உற்றுபட வேண்டும்”

த. சித்தாராந்தன்

சிறுபான்மையினரின் உரிமையை

அமைச்சர் பேரியல் அவ்ரப்
(தலைவி, தேசிய ஜக்கிய முன்னணி.)

இந்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றை நோக்கும்போது இன்றைய ஐனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவின் ஆட்சியில் நாட்டு மக்கள் குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் பெரும் நிம்மதிப் பெருமக்கூட்டு வாழ்ந்து வருவதைக் காணலாம். முன்னைய ஆட்சிகளின் போது தமிழ் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டதையும், முஸ்லிம் மக்கள் சில இடர்களை எதிர்கொண்டதனையும் நாமறி வோம். இதற்கு இன்று நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் யாப்பு முறையே பெரிதும் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், இன் ஒற்றுமைக்கும் தடையாகவுள்ள சிலவற்றை நீக்கி புதியதொரு அரசியல் யாப்பு முலமாக நாட்டின் இறைமையை பாதுகாக்கவே ஐனாதிபதி துரிதமாகச் செயற்பட்டு வருகிறார். அதனை அவர் தன்னிச்சையாகச் செய்து முடிக்கத் துணியவில்லை. நாட்டு மக்களிடம் அதற்கான ஆணையைக் கேட்டு நிற்கிறார். இது குறித்த உண்மையான நிலையை அறிந்து அதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்க வேண்டியது எமது கடமை.

இந்த சர்வஜன வாக்கெடுப்பை எதிர்ப்பவர்கள் அதற்கான காரணத்தையோ அல்லது மாற்றுவழியையோ முன்வைக்கவில்லை. அரசையும், ஐனாதிபதியையும் எதிர்க்க வேண்டும் என்பதே இவர்களின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இவர்களின் இந்த நோக்கம் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் காரியங்களை மறைத்து முன்றிக்கிறது.

அரசியலில் ஒரங்கட்டப்பட்டவர்களும் வீர்ச்சிகள்டவர்களும் தாம் மீள எழும்பிவர இதனை ஒரு பிரசாரமாகக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களது கனவு ஒருபோதும் பலிக்காது. இவர்களது குழ்ச்சிக்கு தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒருபோதும் இரையாகிவிடக் கூடாது.

***

திரு. அ. வரதராஜப்பெருமான்
(வி. மாகாண முன்னாள் முதலமைச்சர்)

இன்று நாடு எதிர்கொள்கின்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணப்பட வேண்டுமா யின் முதலில் இந்த அரசியல் யாப்பை மாற்ற வேண்டும். மக்களின் பூரண அங்கீகாரத்துடன் இதனை மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் ஐனாதிபதி இறங்கியுள்ளார். இதற்கு நாம் எமது பூரண ஆதரவை வழங்க வேண்டும்.

ஜக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் சேர்ந்து கொண்டு சில தமிழ்க் கட்சிகள் இந்த அரசியல் யாப்பு மாற்றத்திற்கு எதிராகக் குரல்கொடுத்து வருகின்றன. சிறுபான்மையினருக்கு இது பேரமிலைத் தருமெனப் பிரசாரம் செய்கின்றனர். இவற்றில் உண்மை கிடையாது. தமது அரசியல் தேவைகள் சிலவற்றை மனதிற் கொண்டே

இவர்கள் தமிழ் மக்களைப் படுகுழியில் தள்ளி விட முயல்கின்றனர்.

குறுகிய அரசியல் இலாபத்திற்காக இவர்கள் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளையும், அபிலா ஷஷ்களையும் ஐ.தே.க.விடம் அடக்க வைத்துள்ளனர். தமது தேவைகளை வேண்டுமெனில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளட்டும். தயவு செய்து தமிழ் மக்களை இனிமேலாவது இந்நாட்டில் நிம்மதியாக வாழவிட்டும் என்றே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனவே இன்றைய அரசாங்கம் துணிவுடன் முன்னெடுக்கும் இந்த சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்குத் தமிழ் மக்கள் தமது ஆதரவைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் இருஞ்சு யுத்து திலிருந்து நமது சமுதாயம் வெளியேறி வரலாம் எனும் நம்பிக்கை எனக்குத் திடமாக உண்டு.

***

விளைக்கார?

திரு. வி. ஆனந்தசங்கரி

(உபதலைவர், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி.)

கடந்த சில நாட்களாக நான் தொடர்புசாதனத் துறையினருடன் மிகவும் கவனமாகவே இருக்கிறேன். குறிப்பாக அரசு ஊடகங்களுடன் சில நாட்களுக்கு நான் எனது குட்டத்தக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதாக இல்லை. நான் ஒன்று சொல்ல பத்திரிகைகளில் வேறொன்று வருகிறது. ஏன் இந்தப் பிரச்சினை.

தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து அம்மக்களால் தெரிவாகி பாராடுமூன்றத்திற்கு வந்தவன் நான். ஒருசிலர் போல் கூக்கரவிட்டு என்னை அடையாளம் காட்டி அரசியல் செய்ய வேண்டிய தேவை எனக்கில்லை.

***

அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா
(செயலாளர் நாயகம் EPDP)

தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு நன்மைதரும் அரசின் செயற்பாடுகள் அனைத்திற்குமே எமது ஆதரவைத் தெரிவித்து வருகிறோம். இலங்கையில் தற்போது நடைமுறையிலிருக்கும் அரசியல் யாப்பு முறையானது சிலவழிகளில் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் தற்போது உணரப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக வடக்கு மிகக்குப் பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு நடைமுறையிலுள்ள யாப்பினால் தீர்வுகாணப்பதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் அதனைச் சரிவர ஆராய்ந்து திருத்தியமைத்து நமது பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணப்பது அவசியம்.

இத்தகையதொரு முயற்சியில் பல்வேறு எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் ஐனாதிபதி துணிவுடன் இறங்கியுள்ளார்.

தீர்மானிக்கப் போவது....

இன்று நாட்டில் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதே முக்கிய தேவையாக உள்ளது. அதற்கு இறுதியானதும், உறுதியானதுமான தீர்வு காணப்பட்டுவிட்டால் ஏனைய பிரச்சினைகள் பல இல்லாது போய்விடும்.

அரசியல் யாப்பு மாற்றியமைப்பதன் மூலமாக தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் தீர்வுகளைப்பட முடியுமென நாம் நம் புகிறோம். எனவே இவ்விடயத்தில் எமது ஆதூரவை அரசுக்கு தெரிவிப்பதுடன் தமிழ் பேசும் மக்களும் ஜனாதிபதியின் இம்முயற்சிக்கு தமது பூரண ஆதரவைத் தெரிவிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* * *

ஞாமா?

அமைச்சர் ஆறுமுகன் தொண்டமான்
(தலைவர், இ.தொ.கா.)

சர்வஜன வாக்கெடுப்பு பற்றிய அறிவித்தல் வெளியானது முதல் தொடர்புகொள்ள முயற் சித்தும் முழுமொழில்லை. இவ்விடயம் தொடர்பாக அமைச்சர் தன்னுடன் ஊடகவியலாளர்களைக் கடைக்கவிட வேண்டாமென அறிவறுத்தியுள்ளதாக அமைச்சரின் அந்தரங்கச் செயலாளர் தெரிவித்தார்.

* * *

திரு. செல்வம் அடைக்கலநாதன்
(தலைவர், ரெலோ அமைப்பு)

இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணப்படுவது தான் இன்று நாட்டின் முக்கிய தேவையாக உள்ளது. தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை அரசியலமைப்பை மாற்றுவதா? இல்லையா? அல்லது அரசியலமைப்பு சரியா? பிழையா? என்பது தற்போதைய சூழ்நிலையில் தேவையற்ற ஒருவிடயம்.

இந்த அரசியலமைப்பை மாற்றினால் ஜனாதிபதி தமிழ் மக்களுக்கு என்ன நிவாரணம் வழங்கப் போகிறார்? நிலவில் வரும் இனப்பிரச்சினைக்கு என்ன தீர்வினை முன்வைக்கப் போகிறார் என்பதை முதலில் விளக்க வேண்டும். அது குறித்த உறுதிமொழியும் ஜனாதிபதியால் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஏழு வருடங்களுக்கு முன்னர் இன்றைய ஜனாதிபதியில் முழுநம்பிக்கை கொண்டிருந்த தமிழ் மக்கள் அவரைத் தலைவியாக ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் அவரோ பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாணத் தவறிவிட்டார்.

இப்போது மீண்டுமொரு ஆணையை கேட்கி றார். தமிழ் மக்கள் எத்தகைய நம்பிக்கையில் அவருக்கு ஆணையை வழங்குவது, எனவே தீர்வு இதுதான் என்று உறுதிபடக் கூறி தமிழ் மக்களின் மளங்களை வெல்லட்டும். அப்போது எமது ஆதரவும் ஜனாதிபதிக்கு உண்டு.

திரு. அ. விநாயகமுர்த்தி
(தலைவர், அ. இ. தமிழ் காங்கிரஸ்.)

ஜனாதிபதி தனது செல்வாக்கு மக்கள் மத்தியில் எப்படியிருக்கிறது என்பதை அறிவுதற்கு நடத்தும் ஒரு வாக்கெடுப்புக் கணிப்பு என்றே நான் கருதுவேன். பாரானூமன்றத்தில் தனக்கு எழுந்தள்ள நெருக்கடி நிலையைத் தீசைதிருப்புவுக்காக அவர் இதை நடத்துவதாகவே நான் கருதுகிறேன்.

எனவே தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு தேவையில்லாத விடயம். தமிழ் மக்கள் வாய்மூடி பேசாதிருக்காது தமது எதிர்ப்பைக் காட்டவேண்டும். பாரானூமன்றத்தை ஒத்திவைக்கும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கான காரணத்தை அவர் முதலில் மக்களுக்கும், பாரானூமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்கென பல மில்லியன் ரூபா பணம் செலவிடப்படவுள்ளது. இதனை வறுமையில் வாடும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வழங்கியிருக்கலாம். மக்கள் ஓட்டுமொத்தமாக தமது எதிர்ப்பைக் காட்ட வேண்டும்.

* * *

திரு. த. சித்தார்த்தன்
(தலைவர், PLOT அமைப்பு)

அரசியல் யாப்பில் மாற்றம் தேவையா? இல்லையா? என்பது இன்று தமிழ் மக்களுக்குத் தேவையில்லாத விடயம். இது ஒரு அரசியல் அதிகாரப் போட்டியாகவே தெரிகிறது. இன்று நாட்டின் முக்கிய பிரச்சினை வடக்கு கிழக்கில் நிலையும் பிரச்சினையே. இதற்கு ஒரு தீர்வினை முன்வைத்து அது சரியா பிழையா? மக்களாகிய நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா? எதிர்க்கி நீங்களா? என்று ஒரு வாக்கெடுப்பு நடத்தினால் அது பிரயோசனம். அதில் சிங்கள மக்களின் நிலைப்பாடும் ஓரளவு தெரிந்திருக்கும். தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

இதைவிடுத்து இவ்வளவு தொகை செலவு செய்து இன்றைய சூழ்நிலையில் சர்வஜனவாக்கெடுப்பு அவசியம்தானா என்றே கேட்கத் தோன்றுகிறது. இந்த வாக்கெடுப்பு கணிப்பின் பின்னர் என்ன நடக்கப்போகிறது? அல்லது இதனால் நாட்டுக்கு என்ன நன்மை, சிறுபாள்மையின் மக்களுக்கு என்ன நன்மை? என்று எதுவுமே புரியாத நிலையில் முழு மக்களுமே குறும்பிப் போய்களார்.

எனவே அரசு மக்களுக்கு போதிய அவகாசம் கொடுத்து இதுபற்றிய விளக்கத்தை தெளிவாக அளிக்கவேண்டும். கட்சிதீரியாக எடுக்கப்படும் முழுவகை மக்கள்மீது தினிக்கமுற்படக் கூடாது. நாட்டின் இக்கட்டான சூழ்நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு கட்சிகளும், மக்களும் ஒன்றுபட வேண்டும்.

Digitized by Nooolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

“அபிலாவைடகளைப் பூர்த்தி செய்யும்”

டக்ளஸ் தேவானந்தா

“கதைக்கவீட் வேண்டாம்”

ஆறுமுகன் தொண்டமான்

“முதலில் தமிழ் மக்களின் மனங்களை வெல்லட்டும்”

ர. அடைக்கலநாதன்

“தெளிவுபடுத்த வேண்டும்”

அ. விநாயகமுர்த்தி

ஈடுது ந்று எம்மைச் குழவுள் எதுபோல், வன்முறை களும் எம்மைச் குழவுள்ளது. அல்லது வன்முறையைக் குழவுள்ளோம்.

வட்டத்தின் தொடக்கத்தை யும் முடிவையும் கண்டிவிதற் கான் சிக்கல் போலவே வன்முறைகளின் தொடக்கம் முடிவுச் சிக்கல்களும்.

அன்னைக் காலமாக பாலியல் வக்கிரத்தனங்கள் மேலோ நங்கியுள்ளதை நாம் பல வழிகளிலும் அறிகிறோம்.

வயது வேறுபாடின்றி, இடம், பொருள், ஏவல் எதையும் கண்டுகொள்ளாமல் காமம், அருவருக்கத்தக்க, மிகக் கேவலமாக பெற்றிருக்க பின்னையிறும் பதம் பார்த்துவிடுகிற நிலையில் நம் வாழ்வு தொடர்கிறது!

இப்பொழுதெல்லாம் ‘கற்பழி ப்பு’ என்னும் பதப் பிரயோகம் திட்டவட்டமாக நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில் ‘வல்லுறவு’ என்னும் பதம் பிரயோகத்துக்கு வருகிறது. ஆனாலும் இதில் காணப்படும் ‘உறவு’ என்பது நெகிஞ்சித் தன்மை அல்லது நல்ல பக்கத்தை (Soft Corner) உணர்த்துவதால் ‘பாலியல் வன்புணர்ச்சி’ என்பதை முன்மொழிகிறார்கள். ‘புணர்ச்சி’ என்பது குறித்தும் தரக்கம் புரிய வாய்ப்பிருக்கிறது.

இது இவ்வாறிருக்க, அறிவியல், தொழில் நுட்ப, நாகரிக ரீதியில் மிகவும் முன்னேற்றமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் மனித குலத்தை இந்நோய் ஆட்கொள்ள காரணங்கள் பல.

இது ‘எப்படித் தோன்றுகிறது?’

அடிப்படையில் மனிதனுடைய ஸிந்தனை முறையையில் - வெளிப்பாட்டின் ஒரு வடிவமாகவும், அவனைச் சென்றடைகின்ற வக்கிரத்தனமான தகவல்களும் மிகப் பிரதான காரணங்களாக அமைந்துவிடுகிறது.

சிறுபிராயத்திலிருந்தே ஒருவனுடைய சிந்தனை முறையை யும் நெறிப்படுத்தும் முறையை யும் ஒழுங்கமைக்கப்படுகிறது. இது கல்வி, சுற்றாடல், கலாச்சாரம், சுழகம் என் நீணம். இவ்விடத்தில் ‘பெண்’ என் நீணம். பிம்பம் அவனுக்குள் மனித ஜீவியாக உணர்த்தப்படுவது மிகமிக அரிதே. ஏனெனில்,

ஆன் புசிப்பவளாகவும், பெண்

பெண் குழந்தைகள் பெரும்பாலும் தனக்கு நெருங்கிய உறவினர்கள், தந்தை மற்றும் சகோதரர்களால் பாலியல் கொடுமைக்கு ஆவாகின்றனர்...

புசிக்கப்படுவளாகவுமே இன்று வரை இலக்கியத்திலும் சரி, சமூகத்திலும் சரி, கலாசாரத்திலும் சரி காணப்படுகிறது, போதிக்கப்படுகிறது.

ஒருவன் வன்புணர்ச்சியில் சடுபட பிரதான காரணமாக அமைவது அவனை அடிமனதில் ஆழப்பதின்துள்ள பெண் தொடர்பான வக்கிரத்தனமே.

இக் குற்றச் செயலுக்கு பிரதான எதிரியாக சம்பந்தப்பட்ட

ஆனால் இது மிகக் கடினம் என்பது சம்பவங்களை ஆராய்ந்தால் புலனாகும். ஏனெனில் நடக்கின்ற சம்பவங்களை ஆராய்ந்தால் பெரும்பாலானவை குடும்ப உறவினர்களையோ அல்லது அறிமுகமானவர்களையோ மேற்கொள்ளப்பட்டவையாக காணப்படுகிறது.

குறிப்பாக சில பாடசாலை ஆசிரியர்கள், ஏன் தலைமை கூடுதலாக சென்றால் கூட அழுத்தொடங்கி விடும். இப்பொழுதெல்லாம் ஒரளை எம்முடன் பழக ஆரம்பிக்கிறது என்கிறார் இச் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய சமூக சேவகி ஒருவர்.

தை காணவே பயந்து அழும். குழந்தையை அணைத்துத் தூக்கவே கிலிகொள்ளும். குழுப்பாக ஆண்கள்.

இச் சிறுப்பியின் தயார் பொருள்கீட்டத்துக்காக வெளிநாடு சென்று விட்டார். தகப்பன் குடும்ப குடித்தனமுமாக இச் சின்னங்கிறு மொட்டுடன்.

பாவம் அது அழுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதறியாது...

இதனை எப்படியோ மோப்பம் பிடித்த குழந்தையின் பேத்தி (அம்மம்மா) பொலீஸில் முறையிட்டார். குழந்தை காப்பற்றப்பட்டு, சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்தில் ஓப்படைக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் பெண்கள் தூக்கக் கூடங்கிறால் கூட அழுத்தொடங்கி விடும். இப்பொழுதெல்லாம் ஒரளை எம்முடன் பழக ஆரம்பிக்கிறது என்கிறார் இச் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய சமூக சேவகி ஒருவர்.

இங்கே தாய் வெளிநாடு சென்றுவிட்டதால் ஒரு வீட்டில் தந்தையுடன் சிறுமி தங்கிவிடவேண்டிய சூழல். பக்கத்து வீடு பேத்தியின் வீடாக இருந்தாலும் சம்பவத்தை உடனடியாக கண்டறிய முடியாத தூர்ப்பாக்கிய நிலையிலேயே அயலவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு இந்த மனித வெறி... இனமா? மதமா? சாதியா? மொழியா? எது... எது வென்று சொல்வது?

இது உலகம் தழுவிய ஒன்று.

அதிகமாக சிறுவர்கள் தமிழகாலை செய்துகொள்ளும் நாடொன்றின் புள்ளிவரப்பும் அன்மையில் வெளியானது.

சிறுவர்கள் பாலியல் இம்சைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதாலேயே இவ்வாறான தற்கொலைகள் பெருகக் காரணமாக அமைகிறது என்றும் காணப்பட்டது.

அந்த நாடு வேறொதுவுமல்ல, நாகரிகத்துக்கு முன்னுதான் மாகக் காட்டப்படும் பிரித்தானியாதான்.

ஒரு சிறுவன் தற்கொலைக்கு முன்னர் வைத்தியசாலைக்கு போன்செய்திருக்கிறான், “கடைசியாக யாருடனாவது பேசவேண்டும் போல் இருந்தது அதுதான் உங்களுக்குப் போன் செய்தேன்” என்றிருக்கிறான்)

வன் கருதப்பட்டாலும் 2ம், 3ம், 4ம் என் நீஞும் எதிரிகளாக இலக்கியம், சமூகம், கலாசாரம் என்பவை தொடரும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண் தனக்குச் சாதகமாக குறிந்தலையை உருவாக்குவான் என்பதை சம்பந்தப்பட்ட பெண் உணர்ந்து மிகமிகக் கடினம். அவ்வாறு உணர்ந்துகொள்வது ஒரு வீத்திநிற்கும் குறைவாக இருக்கிறது.

இவ்வாறு உணர்ந்து தவிர்த்துக்கொள்வது பெண் தன்னைத் தற்காத்துக்கொள்ள ஏதுவாக அமைத்து.

இந்த அறிவுரைக்கூட மிகவும் கலப்பாகவே இருக்கிறது.

யே கூச்சமின்றி மாணவியை மாணவியின் எதிர் காலத்தைப் பலியிடுவது எவ்வளவு தூரம் அறியாய்ம் என்பதை உரைக்க வொண்ணாது.

குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்கள் தமக்குச் சாதகமாக குறிந்தலையை உருவாக்குவான் என்பதை சம்பந்தப்பட்ட பெண் உரைக்கும், குழலையும் இவ்வாறு மாற்றுகிறார்கள்.

இன்னொன்று 3, 4 வருடங்களுக்கு முன் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் நடந்த உண்மைச் சம்பவம்:

நாலோ, ஐந்தோ வயதுடைய பெண் குழந்தை திறர் திறமென்றிருக்கிறான், “கடைசியாக கூடுதலாக பேசவேண்டும் போல் இருந்தது அதுதான் உங்களுக்குப் போன் செய்தேன்” என்றிருக்கிறான்)

இந்தியாவில் 6 கோடி 44 இலட்சம் பெண் குழந்தைகள் பாலியல் கொடுமைக்கு ஆளாகிறார்கள் என ஜிதராபாத்தில் உள்ள பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ள புள்ளிவிபரம் தெரிவிக்கிறது. மேலும் பெண் குழந்தைகள் பெரும்பாலும் தனக்கு நெருங்கிய உறவினர்கள், தந்தை மற்றும் சகோதரர்களால் பாலியல் கொடுமைக்கு ஆளாகின்றனர் எனத் தெரிவிக்கிறது.

இங்கு நாம் நோக்க வேண்டியது, நோயையும் நோய்க்கான அடிப்படையையும் கண்டிரவதாகும். அதைவிடுத்து சிரங்கைச் சொறிவது சுகம்தான். ஆனால் அது மருந்தல்ல.

இந்நிலையில்,

அன்மையில் நடந்த மருதானை வளமுறைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முகமாக பல தமிழ்க் கட்சிகள் குறிப்பாக ஆண் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் ஆதரவாளர்கள் ஒன்றுபட்டு ஆர்ப்பட்ட மொன்றை நடாத்தியிருந்தார்கள். இதில் பெண்களைக் காணவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (விபதன் சந்தியில் பெண்கள் ஒழுங்கு செய்த ஆர்ப்பாட்டம் சந்தஷ்கங்கள் அமுங்கிப்போனது. அல்லது அழுக்கப்பட்டது.)

இவ் எதிர்ப்பு போராட்டம் உண்மையாக, நேரமையாக இன்னல் இழைக்கப்பட்ட பெண்ணுக்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டமாக அமைந்திருந்தால் மேலும் முன்னேற்றமாக முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் குறுகிய அரசியல்வாதிகள் தமது குறுகிய நலன்களுக்காக, குறுகிய விளாம்பரத்துக்காக இந்த சம்பவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

அதைவிடும்,

மருதானை வல்லுறவில் ஈடுபட்ட சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும், இவ் ஆர்ப்பட்டத்தில் ஈடுபடவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசத்தைக் காணமுடியும். மேலாடைகளைக் களைந்தால் அவர்களின் உள்ளம் ஓன்றே!

இவர்களுக்கு சோதனைச் சாவடியும் தேவையில்லை...

சீருடை, துப்பாக்கியும் தேவையில்லை.

தேவை: பெண், சிறுவர், சிறுமியர், மக்கள்!

- பாழனி

அக்கிளி நடச்சத்திரம் உச்சத்தில் இருந்த நாளொன்று. வெயில் கொஞ்சத்திக் கொண்டிருந்தது.

இந்த அகோர வெயிலில் ஒரு வழிப்போக்கன் பாதையில் மிக விரைவாக நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன் நடப்புதோல் தெரியலில்லை. ஒடிக்கொண்டிருப்பதைப் போல்தான் இருந்தது.

வெயிலின் காரணமாக மனல் தரையெங்கும் அனலாகக் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. பாதனிகள் இல்லாத காரணத்தினால் கால்களை

அடையாயினி அளவு

நிலத்தில் பதிக்க முடியவில்லை. அவன் கைகளில் குடையும் இல்லை. இதனால் அவனுக்கு ஒடுவைதைத்தவிர வேறு வழியும் இல்லை. அவன் போய்ச் சேர வேண்டிய இடமோ இன்னும் வெகு தூரத்தில் இருந்தது.

பாதையில் நிலவுக்கு ஒரு மரம்கூட இல்லை. இப்படியே அவன் போய்க் கொண்டிருக்கையில் தூரத்தில் ஒருவர் குதிரையில் வந்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டான்.

அவர் கையில் குடை ஒன்று இருந்தது. கால்களில் பாதனிகள் இருந்தன. பார்ப்பதற்கு அந்த மனிதரும் நல்லவரைப் போல தெரியவே ஒரு தீர்மானத்துடன் அவரை வழிமறித்தான்.

“ஜயா... வெயில் குடு தாங்கமுடியவில்லை. கால்களைத் தரையில் பதிக்க முடியவில்லை. நீங்களோ குதிரையில் செல்கிறீர்கள். தயவு செய்து உங்கள் பாதனிகளை எனக்குக் கொடுத்தார்களேன்றால் மிகவும் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்.”

குதிரையில் வந்தவரும் யோசித்துப் பார்த்தார். அந்த வழிப்போக்கன் படும் அவஸ்தையைப் பார்த்தால் பாவமாக இருந்தது. அவன் கூறியவை களும் நியாயமாகவே அவருக்குப்பட்டது. தனது பாதனிகளைக் கழற்றி அவனிடம் கொடுத்தார்.

பாதனிகளைப் பெற்றுக்கொண்டவன் அதை கால்களில் மாட்டி தன்னை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்டான். குதிரையில் வந்தவர் போக முற்படவே அவரை மீண்டும் வழிமறித்து,

“ஜயா நீங்களோ குதிரையில் போகிறீர்கள். அதனால் போகிற இடத்திற்கு மிகவும் விரைவாகப் போய்விடுவீர்கள். ஆனால் நான் நடந்து செல்வதற்கு நெடு நேரம் எடுக்கும். வழியில் நிலவுக்கு மரம்கூட இல்லை. அதனால் உங்களுடைய குடையையும் கொடுத்தீர்களென்றால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்” என்றான்.

குதிரையில் வந்தவர் யோசித்துப் பார்த்தார். அவன் கூறியது நியாயமாகப் படத்தே தான் வைத்திருந்த குடையையும் கொடுத்துவிட்டார்.

குடையைப் பெற்றுக்கொண்ட வழிப்போக்கன் அதை விரித்துப் பிடித்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாக நன்றி கூறியான்.

குதிரையில் வந்தவர் புறப்பட்டு சற்று தூரம் சென்றிருப்பது நீங்கள் வாங்குகிறீர்கள்! சுப்பிரமே

noelham.org | eavenham.org

வழிப்போக்கன் காலை

குரல் கேட்கவே குதிரையை நிறுத்தி, அவனைப் பார்த்து “இன்னும் என்னப்பா?” என்றார்.

வழிப்போக்கன் சற்று தயங்கியவாறே அவர் அருகில் வந்து “ஜயா நீங்கள் எப்போதும் குதிரையில்தான் பயணம் செய்வீர்கள் போல. நானே குதிரையில் ஏறியதும் கிடையாது. அதனால் அந்த குதிரையையும் கொஞ்சம் கொடுத்தீர்களென்றால்...” என்று முடிக்கும்பே குதிரையில் வந்தவர் ஆத்திரத்தில் அவனை நன்றாக உதைக்க ஆரம்பித்தார். அடியை வாங்கிக்கொண்டு வேதனைப்படுவதற்கு பதிலாக அவன் பல

மாகச் சிரிக் குரம்பித்தான். அடிப்பதை நிறுத்திய குதிரைக்காரர் “நான் இவ்வளவு அடிக்கி ரேன். நீ ஏன் சிரிக்கிறாய்?” என்று கேட்டார்.

“ஜயா இப்போதுதான் நிம்தியாக இருக்கி ரது. ஏனென்றால் நான் பாதனையைக் கேட்டதும் கேள்வி ஏதும் கேட்காமல் கொடுத்துவிட்டார்கள். அந்தக் குதிரையில் அதையும் கேட்டிருந்தால் கொடுத்திருப்பீர்களோ என்று இந்த பாராய்ப் போன மனம் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். இப்போது என் மனம் தெளிவைதைந்து விட்டது. அதனால்தான் சிரிக்கிறேன். நீங்கள் கொடுத்தவைகளுக்கு ரொம்ப நன்றி” என்று நடையைக் கட்டினான்.

நுபா 10,000/-

NIPU

படைப்பாற்றல் போடி!

- சின்னத்தங்கர்ச் -

“ஒன்கு வாழ வேணுமென்ற ஆசை இல்லையா?”

“ஏனில்லை...”

“பின்னர் ஏன் இப்படி ஒரு வழிக்கு வந்தாய்?”

“எப்படி?”

“அதுதான் உன்னை நீயே கொல்வதன் மூலம் ஏனையை பல உயிர்களையும் கொல்லும் வழிக்கு.”

“இது என் மக்களுக்காக...”

“உன்னையும் அழித்து அதன் மூலம் பல உயிர்களையும் அழிப்பதனால் உன் மக்களுக்கு நீ என்ன உதவி செய்யப் போகிறாய்?”

“இதென்ன மடத்தனமான கேள்வி. என்ற மக்களினர் சுதந்திரத்துக்காகத்தான் இதெல்லாம்.”

“அப்படியென்றால் இதுவரை காலமும் உன்னைப்போல் பலர் தங்களை அழித்து பல உயிர்களை காவு கொண்டிருக்கிறார்களே! ஏனின்னும் சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை? உன்னையை உயிர் மதிப்பிடற்கிற மதிப்புள்ளது என்றால் அந்த மதிப்பு அல்லது பயன் அதனை இழக்கும்போது கிடைக்கவல்லவா வேண்டும்.”

“தம்பி கொஞ்சம் தள்ளி உட்கார முடிய மா?” என்று சிங்களத்தில் மிக பவ்வியமாகக் கேட்ட அந்தப் பெண்மனியின் குரலால் அவனுக்கும் அவனது மனதுக்குமிடையே நடந்த வாக்குவாதம் தடைப்பட்டது.

அந்தப் பெண்மனிக்கு 34-35 வயது இருக்கலாம். கையில் ஒரு இரண்டைர - மூன்று வயது ஆண்குழந்தைதயன் கணப்பட்டார். முன் குஞ்சரம் வைத்து சேலை உடுத்தி, தோன்றுப்பட்டு இரண்டிழும் பொம்மல் வைத்து சட்டையும் போட்டு அழகாகத்தானிருந்தாள். இவன் தள்ளி உட்காரந்ததும் நன்றி சொல்லும் பாவனையில் இவனைப் பார்த்து ஒரு புன்னகை புரிந்துவிட்டு அமர்ந்தாள். அவன் கையிலுள்ள குழந்தையும் இவனைப் பார்த்துச் சிரித்தது.

மத்தியான நேரம் என்பதால் அந்த மினி பஸ்ஸில் அதிகம் சமை இல்லை. எல்லா இருக்கைகளும் அனேகமாக நிரம்பியிருந்தன. தான் கொழும்புக்கு வந்திருக்கும் காரியத்தின் நிமித்தம் முக்கியமான ஒருவரைச் சந்தித்து விட்டு தன்னுடைய இருப்பிடத்தை நோக்கித் திரும்பிக்கொண்டிருந்தான் அவன்.

கொழும்புக்கு வந்து ஒரு மாதமாகிவிட்டது. அவன் எதிர்பார்த்ததைப் போல் கொழும்பு அத்தனை கெடுபிடியாக இல்லை. ஒருவேளை அங்குள்ள கெடுபிடி தெரியாத அளவுக்கு அவனுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம். ‘செக்கிங்’ என்று வந்தால் அதிலிருந்து தப்பிக்கொள்ளும் சகல ஆவணங்களும் அவனிடமிருந்தன. அதோடு அவனுக்கு நன்றாகச் சிங்களம் பேசத் தெரிந்திருப்பது அவன் வந்திருக்கும் வேலைக்கு கூடுதல் தகுதியாகவிருந்தது.

தவிர யார் யாரோவெல்லாம் அவனுக்கு உதவி செய்ய ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். முற்றும் எதிர்பாராத இடங்களிலிருந்து கூட உதவி வந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | noolaham.org

அங்கிருந்து புறப்பட்டு வரும்போது தலைவரின் வாழ்த்துக் கடித்ததை வாசித்து வீறு கொண்ட வேங்கையாகத்தான் புறப்பட்டுவந்தான். இப்போது இரண்டு மூன்று நாட்களாக அவன் மனதுக்குள் போராட்டமொன்று ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. அவன் செய்யவிருக்கும் காரியம் சரியானதுதானா என்று அவன் மனம் கேட்க்க தொடர்க்கியிருக்கிறது. சுகபோக வாங்க்கையில் அவன் மனம் மாறிவிட்டதா? அப்படி சொல்ல முடியாது. ஆனால் இயக்கப்பம், இயக்கப்பாடல், இயக்கப்பத்திறகை, இயக்கப்போதனை என்று ஒடுங்கிப் போயிருந்த மனம், இங்கு நீந்த பின்னர் சாதுவாக சிறைக விரிக்கத்தான் பார்க்கிறது. இவை யெல்லாவற்றை விடவும் அவன் மனதைக் கரைய வைக்கும் உருவும் ஒன்றை இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் பார்க்க நேர்ந்தது.

அந்த உயர்தா விடுதிக்கு ஒரு அலுவலாகச் சென்றபோது அங்கே தனது தாயைப் பார்ப்பேன்று அவன் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. ‘என் அம்மா’ என்று ஓடிப்போயக் கட்டிப்பிடிக்கத்தான் மனம் ஏந்கியது. அவன் இப்போதிருக்கும் குழநிலை அதற்கு இடம் தரவில்லை. அவன் கண்ணில் படாமல் அவளைச் சிரிது நேரம் பார்க்க ஆசைப்பட்டான். அவளைக் கடைசியாகப் பார்த்து ஒரு ஜின்து வருடங்கள் ஆகியிருக்கும்.

‘என்ன தீடகாத்திரமாயிருந்த அம்மா இப்பிடிக் கிழவி மாதிரி ஆகியிட்டாலே?’ அவன் மனம் வலித்தது. அம்மாவின் ஒளி வீசும் கண்கள் இப்போது இருள்ளைந்திருந்தது. அந்த மொழுமொழு கண்ணம், பற்களிருந்தும் குழிகளுக்குத் தெரிந்தன. கடைசியாக தாயை விட்டுப்பிரிவதற்கு முதல்நாள் அந்தக் கண்ணத்தில் முத்தமிட்டான்.

‘என்ற இளந்தாரிப்பிள்ளை இன்னும் குழந்தைப்பிள்ளைதான்’ என்று சொன்னபடி அவன் தலையை ஆதரவாக வருடினாள்.

மழியில் தலைவைத்து கொண்ட அவன்,

“அம்மா உங்களை விட்டிட்டு நான் போயிட்டால் என்ன செய்யியன்?”

அம்மா அதிர்ச்சியானாள். “என்னைவிட்டு எங்கயைப்பன் போகப்போற்?”

“இல்லயண சம்மா ஒரு பேச்சுக்குக் கேட்டனான்.”

இன்னும் என்ற மழியக்க கிடக்கிற என்ற 19 வயதுக் குழந்தைப்பிள்ளை என்னை விட்டு எங்கயைப்பன் போமாட்டான்.”

“ஒரு வேளை போயிட்டால்?”

“என்னப்பன் இன்னைக்கிந்த தேவையில் லாத கேள்வி.. அம்மாவை விட்டுப்பிரிய உன்னால் முடியாததா..” அம்மாவின் கண்ணிர்த்துளி அவன் நெற்றியில் கள்ளிட்டது.

அடுத்த நாள் அம்மாவின் நம்பிக்கையை தகர்த்து, ஒரு துண்டுக் காகிதத்தையும் அதில் சில வீர வசனங்களையும் அவளுக்காக விட்டுச்சென்றவன் இப்போதுதான் பார்க்க நேர்ந்திருக்கிறது.

வரண்டு வெய்ப்பெடுத் திலத்தில் நீர் ஊற்றுப்போல் அவன் மழுவதையும் அம்மாவின் பாசம் நனைத்தது. “என் என் அம்மாவை விட்டுப் பிரிந்தேன்? இந்த அன்பாள் மனிசியை விட்டு ஏன் போனேன்?

சுதந்திரத்தின் மேல் எனக்கிருந்த அவாவா? அல்லது ஆயுதங்களின் மேல் இருந்த காதலா? அல்லது சிங்களைப் பற்றி எனக்கிருந்த வெறுப்பா? அல்லது ஏதாவது சாதி க்க வேண்டுமென்ற என்னமா? எது வென்று தெளிவாகப் புரியவில்லை. ஆனால் அம்மாவின் கனவுகளைக் கருக்கி விட்டேன்பது அம்மா வின் கருகின தோற்றுத்தைப் பார் க்கும்போது புரிகிறது. ‘அம்மா உன் மகன் வீரமாணப்பைய் போகும் காலம் சமீபத்து விட்டது...’

தாயோடு கூட வந்திருக்கும் பெண் மனியை அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அந்த விடுதியின் வரவேற்பாளரிடம் தாய் எதையோ விசாரிப்பதும் அதற்கு அவன் கையை விரிப்பதும், மீண்டும் தாய் அவனைக் கெஞ்சும் பாவனையில் எதையோ கேட்க அவன் மீண்டும் கையை விரித்துவிட்டு வேறு வழியில் பாவனம் செலுத்துவதையும் பார்க்க இவனது இருத்தம் கொதித்தது.

தாய் கலங்கிய கண்களுடன் அவன் நின்ற தூண் பக்கமாகவே வந்தாள். அவனுக்குச் சில அடிகள் தூர்த்திலிருந்த அந்த இருக்கையில் தாயை அமர வைத்தாள் கூட வந்திருந்த பெண்.

“அம்மா இஞ்சு உங்கட மகன் இருந்தால் செல்லியிருப்பாங்கள் தானே...” மிகவும் அந்தான் தொளியில் கூடவந்தவள் கதைத்தாள்.

“அப்ப எங்க பிள்ளை என்ற மகன் இருக்கிறான்? இஞ்சு உள்ள ஸ்லாம் ஏறி இறங்கியிட்டோமே!” அம்மாவின் குரல் கம்மியது.

“ஓருவேளை அவர் கொழும்பில் இல்லாமலிருக்கலாமோ...”

“இல்லப் பிள்ளை, ஓராள் மட்டும் சொன்னாப் பரவாயில்லை. எங்கட ஊர் ஆக்கள் இரண்டு மூன்று பேர் பாத்திருக்கினம். அவையின்ற வீடுகளுக்கும் போன பண்ணேக்க சொல்லியிருக்கினம்”.

“பாத்தவையள் கதைக்கேல்லையாமோ?”

“எப்பிடிப் பிள்ளை கதைப்பாங்கள்... இவனோடை கதைச்சால் தங்களுக்கும் பிரச்சினை நெடுமாறு மெண்டு பயப்பிடுவாங்கள்தானே..”

“நீங்கள் ஆயெண்டு இஞ்ச பொலிக்குத் தெரிஞ்சால் உங்களுக்கும் பிரச்சினைதானேயம்மா”.

“என்ன பிரச்சினையெண்டாலும் வரட்டும். என்ற உயிரை வேணுமெண்டாலும் எடுக்கட்டும். என்ற பிள்ளையை நான் பாக்கவேணும். அவனோட இரண்டு வார்த்தையெண்டாலும் கதைக்கவேணும்”. வேதனை வெடித்து அழுகையைத் தானையால் வாய் பொத்தி அமுகைச் சத்தும் வெளியே கேட்டுவிடக் கூடாதென்று பிரயத்தனப்பட்டாள்.

“அழாதுபுந்கோம்மா, அழாதுபுந்கோம்மா” கூடவந்திருந்தவள் தேற்ற முயற்சித்தாள்.

“அம்மா அம்மா என்னையே சுத்தி வந்த பிள்ளை ஏனிப்பிடி ஆனான்? எப்பிடி

தம் பிடிக்காமல் இதைக் குடியுங்கோம்மா.” அந்தப் பெண்மணி கெட்டிக்காரிதான் எப்படியோ சமாதானப்படுத்தி ஒரு மிடறாவது குடிக்கப்பண்ணி விட்டாள்.

அவன் கண்கள் பெருக்கெடுத்தன. “அம்மா நீ என்னை எவ்வளவு அன்பாக வளர்த்தாய். எங்களுக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாய். எல்லாவற்றிற்கும் நானுனக்குத் தந்திருப்பது இந்த வேத என்யைத்தானே அம்மா. என்னை நீ பெறாமல் விட்டிருந்தால் அது உனக்கு நல்லதாயிருந்திருக்குமே!

ஜேயோ அம்மா ஏன் என் கண் களில் சிகிக்கப்பட்டாய். இன்னும் உனக்கு நான்கு பிள்ளைகள் உன்கூட இருந்தும் என்னைத் தேடி நீ அலைக்கிறயே ஏன்?

இந்த நன்றிகெட்ட பிள்ளையை மறந்துவிடம்மா. இவனால் உனக்களுக்கு முன்பாக வரும்தியாது-எல்லாம் காலம்கடந்து விட்டதுமா”. அவன் கண்களைத் துறைத்துக் கொண்டு பாத்தபோது அம்மா அந்தப் பெண்மணியுடன் வெளியே போய்க் கொடுக்கிறார்தான். அவனது 47 வயதுத் தாய், ஏதோ கிழவியைப் போல் தள்ளாயியபடி சென்றாள். அவன் கால்கள் துருதுருத்தன. அவன் மனமோ விலங்கிடப்பட்டிருந்தது.

தாயைப் பார்த்தலிலிருந்து அவன்மனம் அவனைக் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கி விட்டது. அந்தக் கேள்விகளுக்கு அவனால் தெளிவான பதிலைக் கொடுக்க முடியவில்லை. தான் எடுத்திருக்கும் முடிவு சரியானதுதானா என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

அந்த மினிப்ஸ் காற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு பறந்தது. நெருக்கடியான கொழும்பு வீதிகளில் இந்த ஒட்டம் அதிகம்தான். சற்று முன் அவனுக்குப் பக்கத்தில் வந்தமர்ந்த பெண்மணி தன் குழந்தையோடு விளையாடிக் கொடுக்க முடிந்தாள். அந்தக் குழந்தைத் தன் பிஞ்சக்கரத்தால் தாயின் கண்ங்களில் மாறி அறைந்தான். அதற்கு அவன் நொந்துவிட்டாக பாசங்கு செய்வதைப் பார்த்து குழந்தை சிரித்தான். இடையிலேயே குழந்தை அடித்து அவனுக்கு உன்மையிலேயே நொந்திருக்க வேண்டும். ஆனாலும்வார் சிரித்துக் கொண்டே “அம்மாக்கு நோகுமே செல்லவும்” என்றாள். பின்னர் குழந்தையின் கவனத்தைத் தீருப்ப “அதோ பார்” என்று ஜன்னலுக்கு வெளியே காட்டினாள். குழந்தைக்கு முலைப்பக்க இருக்கையில் அமர்ந்திருந்த இவன் தலை மறைக்கவே குழந்தை தலைமயிரைப் பொத்திப் பிடித்து இவன் தலையை ஒரு பக்கம் கூடினான்.

“நீங்கள் இந்தப் பக்கம் இருக்க விரும்பு நிங்களா?” என்று அவன் சிங்களத்தில் கேட்டான். தன் பிள்ளையின் செயல் அவனுக்குப் பிடிக்க வில்லையாக்கும் என்று நினைத்து “சொறி” என்றாள்.

“இல்லயில்ல நான் உண்மையாகத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்தப் பக்கமிருந்தால் குழந்தைக்கு வேடுக்கை பாக்க வசதியாயிருக்கும்.”

அவள் நன்றி சொல்லி முலைப்பக்க இருக்கைக்கு மாறினாள். “நீ நன்றாகச் சிங்களம் பேசுகிறாயே, மலையகமா?”

“இல்ல நான் யாழ்ப்பாணம்.”

அவள் சுத்தத்தைக் குறைத்து அவனுக்கு மட்டும் கேட்கக்கூடியதாக “அப்படியானால் நீ புவியா?” என்றாள்.

இவனும் விசமமாக “ஆம்” என்றாள்.

அவள் சிரித்துவிட்டு மெல்லிய குரலில் “புலி ஒருநாளும் தன்னைப் புலி என்று சொல்லாது. அத்தோடு உண்ணைப் பாத்தால் புலி மாதிரியா இருக்கிற? நெந்தலிக் கருவாடு மாதிரித்தான் இருக்கிற...”

முன்பின் தெரியாத தன்னிடம் இப்படி அவள் பேசுவது அதிகப்பிரசங்கித்தனமாகத் தான் பட்டது. இருந்தாலும் அவள் பேசும் தொனியில் கடப்பட இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. மீண்டும் அவள்தான் பேசினாள்.

“உண்ணைப் பார்த்ததும் உன்னோடு பேசுவேண்டும் போலிருந்து. ஏனென்றால் நீ என் அண்ணனின் முகச்சாயலில் இருக்கிறாய். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பலாலியில் இருக்கிறார்.”

“எங்கே இராணுவ முகாமிலா?”

“இல்லை அவருடைய ஊரே அதுதான்.”

அவன், அவள் முகத்தைப் பாத்தான்.

“பயப்பாதே எனக்கொன்றும் பைத்திய மில்லை. 83ம் ஆண்டுக்கு முன்ன் அனுரா தபுரத்தில் வேலை செய்தபோது அவள் எங்கள் வீட்டில்தான் தங்கியிருந்தார். எனது அம் மாவை அவர் அம்மா என்றுதான் அழைப்பார். அப்பாவையும்தான். என்னேல் அவருக்கு மிகவும் பிரியம். தங்கச்சி என்று கூப்பிட்டால் இன்னுமொரு தடவை கூப்பிடமாட்டாரா என்றிருக்கும். எனக்கு என் சொந்த அண்ணையைவிடவும் அழிவோல் அதிகம் பாசம். அண்ணா யாழ்ப்பாணம் போய் வருவதானால் எனக்குக் கொண்டாட்டம்தான் எவ்வளவு தின்பண்டங்கள் கொண்டு வருவார் அங்கிருந்து!”

இப்போது அவனுடைய குழந்தை மீண்டும் அவள் கன்னத்தில் அறைந்தான். தன்னைக் கவனிக்காமல் பக்கத்திலுள்ளவ னோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறாயே என்று போலும். தாய் அவனைப் பார்த்தபோது தாயின் கைப்பையை தொட்டுக்காட்டி ஏதோ சொன்னான்.

“ரொயி எல்லாம் இப்ப சாப்பிடக்கூடாது. வீட்டுக்குப் போய் சாப்பிடலாம்.” என்றாள்.

குழந்தை விடுவதாயில்லை. தாய் ஒரு ரொயியை எடுத்து அவள் கையில் கொடுத்தபோது அதை உரித்துத் தரும்படி அடம் பிடித்தான். உரித்துக் கொடுத்ததும் வாயில் போடுவதும் பின்னர் கையில் அதை எடுப்பதுமாக இருந்தான்.

மீண்டும் அவள் சொல்லத் தொடங்கினாள். “நான் உங்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்திருக்கிறேன் தெரியுமா. எங்கள் அண்ண னோடு நாங்கள் எல்லோரும் குடும்பமாக வந்திருக்கிறோம். ஓ! எவ்வளவு அருடம் யான மனிதர்கள் அவர்கள். அன்னனின் குடும்பத்தினர் எங்களை எவ்வளவு அன்பாக உபசரித்தார்கள். அந்த ஊர் மக்கள் எல்லோருமே எங்களோடு அன்பாக நடந்து கொண்டார்கள். ஏன் இப்போது நீங்களேல் லாம் மாறி விட்டார்கள்?”

தாயைப் பார்த்தத்திலிருந்து அவள் மனம் அவனைக் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கி விட்டது. அந்தக் கேள்விகளுக்கு அவனால் தெளிவான பதிலைக் கொடுக்க முடியவில்லை. தான் எடுத்திருக்கும் முடிவு சரியானதுதான் என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

“எப்படி மாறிவிட்டோம்?” இப்போது அவனும் அவளோடு பேசுவதில் ஆர்வமாக இருந்தான்.

“முன்பெல்லாம் தமிழர்களென்றால் இருக்க குணமுள்ளவர்கள், நல்லவர்கள் நாகரீகமாவர்களென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருந்தது. ஏன், எங்கள் பெண்களுக்கு உங்கள் ஆடவர்களை அதிகமாகப் பிடிக்கும். தமிழரைக் கைப்பிடித்தால் சந்தோஷமாக வாழலாம் என்ற எண்ணமுமிருந்தது. இப்போது நீங்களெல்லாம் கொடுருமானவர்களாக மாறிவிட்டார்களோ... ஏன்?”

அவனுக்கு ஒருவித அவமான உணர்வு ஏற்பட்டது. தனது இயக்கம் செய்த கொடுரக் கொலைகள் ஒட்டுமொத்த தமிழர்கள் மேலும் பழியைப் போட்டிருக்கிறதே என்ற நினைப்பில் மௌனமாயிருந்தான்.

அவள் தொடர்ந்தாள்.

“உங்களைக் குற்றம் சொல்லமுடியாது. இதற்கான பொறுப்பையும் நாங்கள்தான் ஏற்க வேண்டும். நாங்கள்தான் கொடுரங்களை ஆழமித்து வைத்தோம். நாங்களென்றால் எங்கள் சுயநலம் பிடித்த தலைவர்கள். இவர்கள்தான் அழிவின் பாதைக்கு அடிகோவிக் கொடுத்தவர்கள். இருந்தாலும் உங்கள் முகங்களை நீங்கள் இழக்காதி இருந்திருக்கலாம்...”

உங்குத் தெரியுமா என்பத்தி முன்றா மாண்டு கலவரத்தின்போது எங்கள் அண்ணாவைக் காப்பாற்றி அனுப்ப எவ்வளவு கல்திப்பட்டோமென்று. அண்ணாவுக்கும் எங்களுக்கும் கடித்த தொடர்பு இருந்தது. பின்னர் அது நின்று போய்விட்டது. பலாலி யில் பல வருடங்களாக மாருமே இல்லை

யாமே? அன்னா எப்படியோ!” அவள் கன்களில் நீர் அரும்பியது.

திலெரன்று அவனுடைய குழந்தை விக்கல் எடுப்பதைப் போல் வினோதமான சத்தும் போட்டான். அவள் பேசுவதை நிறுத்தி குழந்தையைப் பாத்தாள். குழந்தை ஏதோ நீந்தத் தெரியாதவன் நீரில் தத்தளிப்பது போல் அழுவும் முடியாமல், ஏதும் சொல்ல வும் முடியாமல் உயிருக்குப் போராடுவது போல் கைகளை வீசுவதும் நெஞ்சைப் பற்றிக் கொள்வதுமாக முச்சவிடக் கஷ்டப்பட்டான். முகம் சிவந்து விழி பிதுங்கி என்ன வென்று தெரியாத ஏதோ வேதனையில் தினரினான்.

தாய் பதறிவிட்டான். குழந்தைக்கு ஏதோ நிகழ்ந்துவிட்டதை உணர்ந்தவன் “ஜேயோ என் குழந்தைக்கு ஏதோ ஆகிவிட்டது. யாரா

வது என் குழந்தையைக் காப்பாற்றுவார்கள்” என்று கத்தினாள்.

மிலிபல் நிறுத்தப்பட்டது.

பக்கத்திலிருந்து அவனுக்கு முதலில் ஒன்றும் புரியவில்லை. பின்னர் குழந்தையைப் பார்த்தபோது, ஏதோ புரிவதாக இருந்தது. குழந்தையின் கைகளை விரித்துப் பார்த்தான். அவன் வாயை விரல்களால் தழாவிப்பார்த்தான். குழந்தையைப் பட்டதோம் தாய் கொடுத்த ரொபி இருக்கவில்லை. பின்னர் துரிதமாகச் செயல்பட்டான். குழந்தையைத் தாயி பிரியுந்து பறித்தவன் தன் இடது கையால் குழந்தையின் இரு கால்களையும் பிடித்துத் தலைக்கூக்காக தூக்கியபடி வலது கையால் குழந்தையில் முதுகில் தட்டினான்.

லபக்கள்று குழந்தையின் வாயிலிருந்து பொயி கீழே விழுந்தது. குழந்தை இப்போது வீரிட்டு அழுத்தொடங்கியது. ஆபத்து நீங்கிய குழந்தை அம்மாவிடம் பாய்ந்தது.

குழந்தையை முதுகில் தட்டித் தேற்றிய வள் பக்கத்தில் நின்ற அவனைப் பார்த்து இரண்டு கைகளாலும் கும்பிட்டார். கண்களில் நீர்வடிய நன்றி நன்றி என்று வாயோ யாமல் சொன்னார். பஸ்லிலுள்ள எல்லோ ருமே அவனைப் பாராட்டினார்கள்.

அவன் தனக்குள் ஒரு ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடுவதை உணர்ந்தான். அவன் முகத்தில் சந்தோஷக்களை தெரிந்தது. ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றுவது எத்தனை ஆண்துமான விடையும். அந்தக் குழந்தையைக் காப்பாற்றியபோது அந்தத் தாயின் முகத்தில் தெரிந்த சந்தோஷத்துக்கு இந்த உலகில் எது ஈடாக முடியும். அந்த தாய்க்கு அப்படி ஒரு சந்தோசத்தைத் தன்னால் கொடுக்க முடிந்ததே என்று அவன் மனம் குதாகவித்தது.

இயக்கத்தில் அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட முதலுதவிப் பயிற்சி இப்போது இந்தக் குழந்தையை காக்க உதவியிருக்கிறது சில அரிதான சந்தர்ப்பங்களில், வாய்க்குள் உள்ள பொருள் விழுங்கும் போது உணவுக் குழாய்க்குள் போகாமல் முசுக்குழாய்க்குள் போய்விடுவதுண்டு. முதலுதவி இல்லையெனில் முசுக்கிடம் முடியாமல் உயிர் பிரியும் ஆபத்து உண்டு.

மீண்டும் அந்த பஸ்வண்டி நிறுத்தமில்லாத ஓரிடத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. என்னவென்று எட்டிப் பார்த்தான் மனம் ‘பக்’ என்றது. வண்டியைச் சுற்றி ஏராளமான பொலீஸ் காரர்கள் நின்றார்கள். பஸ்க்குள் ஏறிய ஒரு பொலீஸ்காரர் சொன்னான், எல்லோ ரும் அடையாள அட்டைகளைக் கையிலெலுத்தபடி ஒவ்வொருத்தராக இறங்கி வரும்படி.

“யாரோ புலி இந்த பஸ்க்குள் இருக்குதாம் அவனைப் பிடிக்கத்தான் இந்தச் சோதனையாம்.” என்ற கதை பஸ்ஸின் முன் பக்கத்திலிருந்து பின் பக்கத்துக்குப் பரவியது.

“இவர்களுக்கு வேறு வேலையில்லை புலிகள் இந்த வண்டியிலா வருவார்கள். இது அப்பாவிகளைப் பிடிக்கும் வேலை.” அதற்குள் இருந்த சிங்கள் மக்கள் அனேகர் இப்படிப் புறபுறுத்தார்கள்.

தமிழர்கள் நாடி ஒடுங்கியவர்களாக அடை

யாள அட்டைகளைக் கையில் பிடித்தபடி தெய்வங்களை வருந்தி வருந்தி மனதுக்குள் வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவன் இப்போது அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளாது நின்றான்.

அந்த பஸ்ஸிலிருந்து பயணிகள் இறங்கும் போது அவர்களின் அடையாள அட்டைகளைப் பார்த்து தமிழர்களை ஒருபூரும் சிங்களவர்களை ஒருபூரும் நிற்க வைத்தார்கள்.

“பார், இவர்கள் இந்தச்சின்ன இடத்திலேயே உங்களையும் எங்களையும் பிரித்து வைக்கிறார்கள். ஆனால் பிரிந்தபோக வேண்டாமென்று உங்களுக்கெதிராக பெரிய யுத்தமே நடத்துகிறார்கள். நீ பயப்படாதே நானிருக்கிறேன்.” அவன் மிக உறுதியோடு அவனிடம் சொன்னாள்.

அவன் அவனுடைய கையைப் பிடித்தபடி இறங்கினாள். முதலில் அவனுடைய அடையாள அட்டையைப் பார்த்தார்கள். பின்னர் அவனுடையதைப் பரிசோதித்துவிட்டு தமி

ஒரு செம்மறியாட்டுக்குட்டி போல் அவன் பின்னே இவன் சென்றான். எல்லாம் முடித்து அந்த இலக்குக்குச் சம்பாக அவன் இறக்கி விடப்பட்டான்.

முர்கள் நிற்கும் பக்கத்துக்கு அவனைக் கூட்டிப்போக எத்தனித்தார்கள்.

அவன் சொன்னாள். “அவன் என் தமிழ் அவன் என்னோடுதான் நிற்பான்.”

“அவன் தமிழன்... உன் தமியா?”

“என் இருக்கக்கூடாதா? கூடப்பிற்ந்தால் தான் தமியா? அவனை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.”

அவனிடத்தில் அவர்கள் சிங்களத்தில் விசாரித்தபோது அவனும் சிங்களத்தில் பதில் சொன்னான். நல்லவேளை சங்கடமான கேள்விகள் எதனையும் கேட்கவில்லை

“உன் அக்காவின் பெயர் என்ன? என்று கேட்டிருந்தால்கூட பிழைத்திருக்கும்.

அவனை அவனோடு நிற்க அனுமதித்தனர். எல்லோரையும் சோதித்து முடிந்ததும், சிலரை மேலதிகமாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று தடுத்து வைத்தார்கள். சிங்களவர்கள் எல்லோரையும் பஸ்ஸில் ஏறிப் பயணம் தொடர அனுமதித்தனர். அவர்களோடு அவனும்.

“நீங்கள் என் இப்படியொரு மொக்கு வேலை செய்தீர்கள்?”

“‘எப்படி?’ என்று கேட்டாள்.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavaniham.org

“என்ன உங்கள் தமிழி யென்று சொல்லியே...”

“நீ எப்படி எடுத்துக் கொண்டாலும் எடுத்துக்கொள். நானுள்ளை என் தமியாக... என் அதனிலும் மேலான உறவிருந்தால் அதாகப் பார்க்கிறேன். என் உயிரிலும் மேலான என் மகனை நீ காப்பாற்றித் தந்திருக்கிறாய். உன்னை என் தமியாக நான் நினைப்பதில் என்ன கஷ்டம்! அல்லது உன்னை இந்த இக்கட்டிலிருந்து காப்பாற்றியதில் என்ன பிழை?”

“இல்லை ஒருவேளை நான் புலியாகவே இருந்திருந்தால்!”

“நீ எதுவாகவும் இருந்து விட்டுப்போ. அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. என் மகனின் உயிரைவிட மேலானது என்ன இருக்கிறது எனக்கு. இதனால் என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் வரட்டும். ஆனால் நீ புலியாக இருந்தாலும் புல் தின்னும் புலியாகத் தானிருப்பாய்.”

அவன் மன்றையில் யாரோ ஒங்கிக் குட்டி

முதுவே போலிருந்தது. அம்மா கண்முன் வந்து போனாள்.

தன் பையிலிருந்து ஒரு சிறிய அட்டையை எடுத்தவர் அதன் பின் பக்கத்தில் எதை யோ எழுதிவிட்டு அவனிடம் கொடுத்தாள். “தமிழி இது என் கணவின் விசிட்டங் காட். அவர் ஒரு பொலீஸ் அதிகாரியாக இருக்கிறார். அதன் பின்னால் என்னுடைய பெயர் எழுதியிருக்கிறேன். நீ உன் அக்காவின் வீட்டுக்கு வரவேண்டும்.”

“வேண்டாமக்கா இது உன்னிடமே இருக்கட்டும். இது என்னிடம் இருப்பதால் உனக்கு ஆபத்து வரும். விபரம் கேட்காதே. என் அக்காவுக்கு ஆபத்து வருவதை நான் விரும்பவில்லை.” திரும்பவும் அந்த விசிற்றிங் காட்டை அவனுடைய கைகளுக்குள் தினித்தான். அவன் கண்களில் திரண்டிருந்த நீர் கண்ணங்களில் வழிந்தது.

“தமிழி உன் பெயர் என்ன?”

“அதுவும் உனக்குத் தெரிய வேண்டாம்.”

சொல்லி வைத்தது போல் அவனுக்கான நிறுத்தம் வந்துவிட்டது. குழந்தையின் கண்ணதையும் அவனுடைய கண்ணதையும் அன்போடு தட்டிவிட்டு இறங்கிவிட்டான்.

அவன் மனதிலுள்ள குரோதம், வெறி ஆதாரமில்லாமல் சரிந்து கொண்டிருந்தன.

காலம் நெருங்கிவிட்டது. நாளை, அது அவனுடைய கைகளில் இல்லை. அதற்கிணவும் பன்னிரண்டோ பதின்மூன்று மணி நேரங்கள்தான் இருந்தன.

எல்லோரும் தொலைக்காட்சியில் எதையோ பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆங்கிலத்தில் ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சி போய்க் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கவனமும் அதன் மேல் சென்றது.

ஒரு வெள்ளை நிற நாய்க்குடியொன்று தவறி சாக்கடைக் குழியில் விழுந்து அந்த நீரோட்டத்தோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டது. அங்கு நிலத்துக்குக் கீழ் அமைக்கப்பட்ட பெரிய குழாய்கள் மூலமே சாக்கடை நீரோட்டமிருந்து அப்படி ஒரு குழாயில்தான் இந்த நாய்க்குடியும் அடித்துச் செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அதன் மீட்பதற்கு எத்தனையோ பேர் பாடுபடுகிறார்கள். ஏதேதே கருவிகளைப் பாவித்து அந்த நாய்க்குடி இப்போது எந்த இடத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிகிறார்கள். இயற்றிரும் போல் ஓடி ஓடிச் செயல்படுகிறார்கள். இறுதியில் சரியான இடத்தில் உடைத்து அந்த நாய்க்குடியை வெளியே எடுத்து விட்டார்கள். பின்னர் அது உயிர்வாழ வேண்டியதற்கான சகலதையும் செய்கிறார்கள்.

அதை மீட்டெடுத்தவர்களின் முகத்திலோ பெருமிதம். அதில் ஈடுபட்ட அந்தக் குழுவினர் ஒருவரையொருவர் கட்டியனைத்து ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றிய அந்த வெற்றியைக் கொண்டாடனார்கள்.

அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ‘இவையெல்லாம் இப்போதுதான் என் கண்களுக்குத் தெரிகிறதா. முன்பு இப்படிப் பலவற்றைப் பார்த்தும் பார்க்காமலிருந்து விட்டேனா, என்? ஒரு சேறும் சக்தியுமான குட்டையை பெரும் சமுத்திரமாக நினைத்த என் அறியாமையாலா? ஏனைய உயிர்களுக்கான மதிப்பு இருக்கட்டும். என் உயிருக்கான மதிப்பு என்ன? மர்த்தினாலும் இரும்பினாலும் செய்யப்பட்ட ஒரு துப்பாக்கியின் மதிப்புத்தானா என்னுடையது? இல்லை அதையும் விடக் கேவலமானது. துப்பாக்கிகூட தன்னை அழித்துக் கொள்வதில்லையே! வேண்டுமானால் ஒரு துப்பாக்கிக் குண்டோடு ஒப்பிடலாமா? இது என்ன கோழைத்தனமான செயல் இதைத்தானே இத்தனை நாளும் வீரமென்று எண்ணியிருந்தேன்...’

அவன் மனம் விரிந்து சென்றது. பாரங்களற் பஞ்சப் பொதியாக அது மாறிக் கொண்டிருந்தது.

விடிந்தது. ஆனாலும்....!

ஒருத்தன் அவனைத் தட்டி எழுப்பினான். இன்று என்ன நாளென்று தெரியாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாயே என்பதுபோல் அவனைக் கோபமாகப் பார்த்தான். ஒரு செம்மறியாட்டுக்குடி போல் அவன் பின்னே இவன் சென்றான். எல்லாம் முடித்து அந்த இலக்குக்குச் சமீபமாக அவன் இருக்கிவிடப் பட்டான். அந்த இலக்குக்குப் போவதாக போக்குக்காட்டி மனித சஞ்சாரமில்லாத வெளியைத்தேடி அவன் நடந்தான். ●

வாக்குறுவும்

“மட்டக்கள்பு மாவட்டத்தில் தற்போது விடுதலைப் புலிகளின் அமைப்பின் இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய முத்தகைவிலாய்ந்த தலைவர் இருவர் வந்து தங்கியிருந்து இராணுவ அரசியல் விஷயங்களை அமைத்து வருகின்றனர்.”

- பத்திரிகையாளர்

ஜி. நடேசன் (வீரகேசரி 04.07.2001)

சொல்லார்கள்

சம்பிக்கவின் தராசு

“துறைமுகத்திற்கு எந்தவகையிலும் பொருத்தமற்ற ஒலுவில் துறைமுகம் அமைப்பதற்காக கோடிக்கணக்கில் செலவிடுவதிலும் பார்க்க இயற்கைத் துறைமுக வளங்களைக் கொண்டுள்ள ஹம்பாந்தோட்டத் துறைமுக வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.”

- செஹல் உழைய எம்.பி. சம்பிக்க ரணவக்க (தினகரன் 04.07.2001)

வண்டன்காரர்ஸ் கிஸ்டல்

“நம்பிக்கை இல்லாத தீவிரங்களில் கையெழுத்திட்டிருக்கும் ஏனைய ஒன்பது பேரும் அரசாங்கத்தை எதிர்த்த நீண்டகால உள்நாட்டு யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற விடுதலைப்படிக்குந்தன் தொடர்புள்ள தயிழுக்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்”

- The Economist (London) 30.06.2001.

தாக்குதல்

“அரசு ஆதரவு சஞ்சிகையொன்று (யாழ்) பல்கலைக்கழகத்தினுள் புலிகள் செயற்படுவதாக ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டு விட்டு அதில் தற்போதைய மாணவர் ஒன்றியத் தலைவரின் புகைப்படத்தையும் பிரசரித்து அவரைப் புலியென் அடையாளம் காட்ட முனைந்தது. இந்தப் புகைப்படத்தை தேசிய சமாதானப் பேரவைதான் வழங்கிய நுந்து என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வந்திருந்த போதே இப்புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டிருந்தது”

- வீரகேசரி 08.07.2001

தொண்டமான் சாணக்கியம்

“ஆசிக் கவிய்ப்பிற்கு இதோகா துணைபோகாது. பதலிக்கு வரும் எந்தக் கட்சிக்கும் ஆதரவு நல்தும்.”

அமைச்சர் ஆழுமுகம் தொண்டமான் (வீரகேசரி 10.07.2001)

அமைச்சரின் குற்றச்சாட்டு

“அரசின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பத்திரிகைகள் கூட இன்று ஐ.தே.க.வின் துதிபாபல் பக்கங்களை ஒதுக்குகின்றன.”

- ஜாடகத்துறை அமைச்சர் ஆழுவரையியதர் சன யாப்பா (தினகரன் 13.07.2001)

மாறாத கொள்கை விரர்கள்

“ம.எஸ்.சேணாயக்கா மற்றும் ட்டி.வேணாயக்க போன்றோர் வடக்கு-கிழக்கில் குடியேற்றத் திட்டங்களை மிகவும் மதியுக்கத்துடன் ஏற்படுத்தியிருக்காவிடில் இன்று சிங்கள் இராணுவம் தமிழ்வெள்ளையில் பதுங்குதுறிகளை அமைத்துத்தான் போராட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும்.”

- ஐ.தெ.க. பிரமுகர் ஜே.ஆர்.பி. குரியப் பெரும (வீரகேசரி 29.06.2001)

ஐ.தெ.க அமைச்சரவையிலுமா?

ஈ.பி.ஒ.பி செயலாளர் நாயகம் டக்ளஸ் தேவானந்தா இருக்கும் எந்த ஒரு அமைச்சரவையிலும் இளிமேல் தான் இருக்கப்போவதில்லை என்று முல்லிம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் ராபும் ஹக்கிம் தெரிவித்துள்ளார்.”

- உதயன் 24.06.2001

இதுவும் விலக்கிகள்றால்...

“திருமணத்தின் பின்பு பெண்களின் முன் வேற்றும் பெரிதும் தடைப்படுகிறது. திருமணத்திற்கு முன்பு அவர்கள் பல விடயங்களிலும் இலகுவாக முன்னே முடிகிறது. திருமணம் பெண்களுக்கு ஒரு முட்டுக்கட்டு”

- எழுத்தாளரும் வங்கிக்கிளை முகாமையாளருமான திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் (உதயன் 25.06.2001)

சிக்கும் பிரபாகரன்

“இன்று நாடு எதிர்நோக்கியுள்ள இக்கட்டான் நிலைகள்கு பதுங்குழியுள் இருந்து பிரபாகரனும் சிரிக்கத்தான் செய்வார்.”

- கம்யூனிஸ்ட் கட்சி செயலாளர் முழுகுண்சேகர. (தினகரன் 13.07.2001.)

கட்டது எதிர்கள் இல்லையா?

“நான் 10 எதிர்களை ஒரே வருடத்தில் சம்பாதிப்பேன். நண்பர் யோகேஸ்வரனால் 10 ஆண்டுகள் சென்றாலும் ஒரு எதிரியைச் சம்பாதிக்க முடியாது.”

- த.விகீ.எம்.பி வீ.ஆனந்தசங்கரி புலிகளால் கடப்பட்ட முன்னாள் யாழ். எம்.பி யோகேஸ்வரனின் நினைவுக் கட்டுரையில். (தினகரன் 13.07.2001.)

சங்கரிக்கு இல்லாத...

“சங்கரி! எம்மை எது காத்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இருப்பினும் எம்மில் சிலர் அதற்கு முகம் கொடுத்துத் தானாக வேண்டும்”

- த.விகீ. தலைவர் அதிர்தலிங்கம் புலிஸால் கடப்பவேற்கு முன் தன்னிடம் கூறியதாக வீ.ஆனந்தசங்கரி. (தினகரன் 13.07.01)

வேண்டாம்

கருவனுறயில் கட்டுகின்ற கரு
மிக 24இன் இரச்சனிலும்
ஆர்.பி.ஜி.யின் ஆர்ப்பரிப்பிலும்
ஆட்டிலுறியின் அதிர்விலும்
எறிக்கணையின் எதிரொலியிலும் எற்றுன்டு
ஏழாம் எட்டாம் மாதத்தில்
ஏடுத்தெறியப்படுகிறது!

பிறந்து விட்டால் போதும்
பின்தோரும் யுத்தப்பிசாக
அடையாள அடைக்கு அலையும் நாட்கள்

சிறைச்சாலையில் சித்திரவதைக்குள்
சிக்கிக் தவிக்கும் நாட்கள்

கிபீரின் கீர்த்தனைக்கு
பங்கருக்குள் படுக்கும் நாட்கள்

கண்ணிவெழியில் கால் கை
கழும் ஊன நாட்கள்

அன்னை தந்தை உற்றார் உறவினர்
சுற்றும் குழல் இழந்து
அன்னதையான நாட்கள்

நம் கண்ணை நாமே குத்தும்
நடையினா நாட்கள்... நாட்கள்...

மானிட ஜீவனுக்கு ஏனிந்த நாட்கள்

வேண்டாம் வேண்டாம் பிரசவம் வேண்டாம்
வேண்டாம் வேண்டாம் இல்லறம் வேண்டாம்
வேண்டாம் வேண்டாம் மானிடன் வேண்டாம்

- த. மதியழகன், நெடுந்தெவு-03.

மாலை

பூக்கள் சேர்ந்தாலும்
பொழுது மறைந்தாலும்
அது மாலைதான்...

புது மணம் வீசுவதும்
பொழுது விடைபெறுவதும்
மாலையில்தான்...

கண்ணுக்கழகம்
இருப்பதும் - பல
காட்சிகள் தோன்றுவதும்
மாலையில் தான்...

மணமக்கள் குடுவதும்
அமைதி மனம் தேடுவதும்
மாலைதான்...

கன்னியர் தேடுவது
தங்க மாலை
அவர்களைத் தேடி
காலையார் ஒடுவது
அந்தமாலை

- ஹிதாயா நீரி, கந்தளாய்,

வரவேற்கிறேன்

ஒரு சிறுகீலத்தின்
கழிவுகளாய் மனங்கிழிந்து
பலமுகங் காட்டும்
எனக்கே திகைப்பான
நான்.

சுயந்தேடுகின்ற பொழுதில்
அழகிய போர்வைக்களை

அகற்றி என்மை
நிர்வாணமாகும் போது

உண்மைகளில்
என்னை வெறுத்தேன்.

ஒவ்வொரு கண்ணுதிலும்
ஜீவித உயிர்ப்பினை

உறுதிப்படுத்தும்
நினைவுக்குழந்தைகளின்

தொடர் பிரசவம்

தாங்க வழுவில்லை.

நினைவு முட்களின்

நடுவே

வெற்றுப் பாதங்களோடு

என் மனக்குமுந்தை.

மீவுவதற்கு

நடந்தாக வேண்டும்.

எத்திசை நடப்பினும்

குருதியே கொட்டும்.

என்னை மீட்கின்ற

அற்புதம் எது?

அதை வரவேற்கிறேன்.

'அது'வாக!

அன்றி அவளாக!

அல்லது அவளாக!

வருக!

நந்தினி.

காதல் பற்றிய
கடைசிக் குறிப்புகள்...

என் முகத்துக்கு உள்ளே
இன்னுமொரு முகம் இருந்தது
நீ அறிந்தாய்...

என் பார்வைக்கு அப்பால்
இன்னுமொரு பார்வை இருந்தது
நீ புரிந்தாய்...

என் வார்த்தைகளுக்கு அப்பால்
வேறும் அர்த்தங்கள் இருந்தன
நீ உணர்ந்தாய்...

என் மனுக்கு அப்பாலும்
இன்னுமொரு மனம் இருந்தது
நீ இணைந்தாய்...

எதிர்த்திசைகளில் ஒடுகின்ற
வாழக்கை காற்றில்
எதிர் எதிர் திசைகளில்
போராடியயிர் நாம்

என்னோடு கலந்த
உன் முகத்தை...

உன் பார்வையை...

உன் வார்த்தைகளை...

உன் மனசை...

உன் வாழ்க்கையை...

நானே -

பாடை சுமந்து செல்கின்றேன்...

பறையாக ஓலிக்கின்றது

உன் மனதின் அழுகரல்...

- பளீல், கல்முனை.

புரியாத தேசம்

இருள் குழந்த இதயத்திலிருந்து
புன்னைப் பூக்களை
எப்போது மலர்விப்பது?

இரத்துப் பூக்கள்
இப்படி வினைகிறதே
யுத்த விவைகளைத் தூவியது யார்?

பால் சுரந்த மண் மார்பில்
குருதியல்லவா கொந்தளிக்கின்றது

யில்லே!

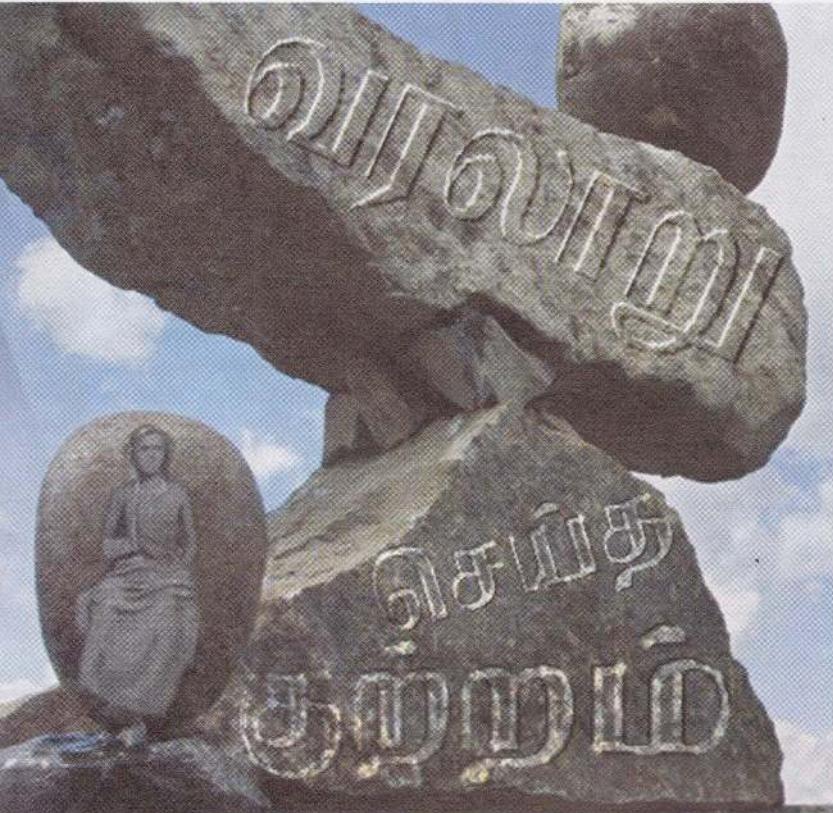
போராடிப் பொறுமையைச்
சோதிக்கும் உன் புத்திரர்களை
எவ்வாறு நமக்காகப்
போறுமைப்படுத்துவது?

உன் புத்திரர்களை எங்களால்
புரிந்துகொள்ள முழுவில்லை
உன்னைப் போல எளிந்தபடி
நீர் சுரக்க
எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

- காதந்தகர் முகைதீன் ஸாவி.

புதிய தொடருக்கான முன்னுரை

மாவண்ணல் சுதி-யுஸ்ஸெமான்

ஒதுவன்தந்த சுதியல்

என்றவுடன் எம் மனக்கண்ணில்
பட்டுத்தெறிப்பது

மருசிரா,

பொடிவிஜே,

உக்குவா

என்ற பயங்கர கொள்ளைக்காரர்கள்...

அல்லது,

வீரபுரன்அப்பு,

கொங்காலே பண்டா,

குடாபொல ஹிமி

போன்ற நாட்டின் விடுதலைக்காக போராடி
உயிர்துறந்த வீரர்கள்...

ஆனாலும் சுதியலை முன்குறிப்பிட்ட

கொள்ளைக்காரர்களுடன் ஓப்பிட முடியுமா?

சுதியல் ஒரு கொள்ளைக்காரனா?

அல்லது பின் குறிப்பிட்ட விடுதலை

வீரர்களுடன் ஓப்பிடலாமா?

சுதியல் ஒரு தேசியவீரனா?

சு

ரதியல் ஒரு கொள்ளைக்காரனாகவே சித்திரிக்கப்பட்டாலும் அவன் ஒரு தேசிய வீரனாக விடுதலை வீரனாக ஆங்கிலேயரின் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிராக தனித்து நின்று போராடிய ஒரு விடுதலைப்போராளியாக கருதப்படவேண்டும் என்ற கருத்தே அவனைத் தெரிந்த மக்கள் மத்தியில் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது.

சுதந்திரம் பெற்று அரை நூற்றாண்டு கழிந்தும் கூட காலனித்துவ சிந்தனையிலிருந்து, மனப்போக்கிலிருந்து இலங்கை மக்கள் விடுதலை பெறவில்லை என்பதே சுதியல் தேசியவீரனாக கருதப்பாரமைக்கு காரணம் என்ற வாதமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இந்த இரு வாதங்களையும் நாம் அலட்சியம் செய்து விடமுடியாது.

சுதியல் ஒரு தேசிய வீரன் - தேசப்பற்றாளர் என்று வாதிடுவர்கள் என்ன கருத்துக்களை முன்வைக்கி றார்கள் என்று பார்ப்போம்.

பொதுவாக வரலாற்றில் பெயரும் புகழும் கிடைப்பது செல்வாக்கு மிக்கவர்களுக்கே. பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களை வலிந்து தேடிப்பிடித்துப் பட்டங்களையும் விருதுகளையும் வழங்குவது ஒன்றும் புதிய விஷயம் அல்ல.

தமது கட்டிளம் பருவத்தை நாட்டுக்காக, மக்களின் விடுதலைக்காக அர்ப்பணித்து அதன் காரணமாகவே ஏகாதிபத்தியவாதிகளினால் தூக்கிலிடப்பட்டு, கொடுரமாக கொல்லப்பட்ட சுதியலைப் போன்ற எத்தனை யோ வீரர்களுக்கு உயிர் இடம் - நியாயம் கிட்டவில்லை என்பது காலனித்துவ நாடுகளில் பரவலாகக் காணக்கூடிய ஆதந்கமாகும்.

வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகப் போராடிய அந்த தேசப்பற்றாளர்களுக்கு கிடைப்பது கொள்ளைக்காரர்கள், பயங்கரவாதி என்ற முத்திரைகளே!

இந்த வகையில் உதுவன்கந்த சுதியலுக்கு கிடைக்கவேண்டிய நீதி, நியாயம் கிடைத்ததா? பிரித்தானிய விக்டோரியா மகாராணியின் வீரபாக்கிரமத்திற்கு எதிராக தனியொருவனாக நின்று போராடிய சுதியலுக்கு இலங்கையின் வீரநாமாவளியில் வழங்கப்பட்டிருக்கும் எதானம் என்ன?

ராஜவம்சத்தில் பிறந்த கீர்த்தி இளவரசன் சொலி, ஆக்கிர மிப்பாளர்களுக்கு எதிராக போராடி நாட்டை மீட்டான். அவனுடைய பெயர் இலங்கையின் வீரநாமாவளியில் முதலிடம் வகிக்கின்றது.

வீர கெப்பட்டிபொல அவன் பணிபுரிந்த வடிகமன்னனின் மீது அதிருப்தியற்று பிரித்தானிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் படையில் இணைந்து கொண்டான். பின்னர் அவர்களிடமும் அதிருப்தி யற்ற அவன் ஆக்கிரமிப்பாளர்களை நாட்டைவிட்டு தூத்தியடிக்கும் 1818ம் ஆண்டு கலவரத்தை வழிநடத்தினான்.

வீரபுரன் அப்பு, கொங்காலே கொட, குடாபொல ஹிமி போன்ற தேசப்பற்று மிகக் வீரர்கள் தாய்நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடி வீரமரணம் எட்டினார்கள்.

எனினும் எதிரிகளிடமிருந்து தாய்நாட்டை மீட்பதற்குப் போராடி உயிர் துறந்தும் பிரபலமடையாத எவ்வளவோ பேர் இருப்பர்.

ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராக, அந்த வெள்ளையர்களின் சொத்துக்களை குறையாடி ஒரு கொள்ளைக்காரனாக பெயர் குட்டப்பட்ட சுதியல் பற்றி நாம் ஆராய வேண்டியது இந்த பகைப்புலத்திலிருந்ததான்.

1832ல் பிறந்தவன் சரதியல்.

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய கொள்ளைக்காரர்களின் உள்ளாட்டு ஏஜன்டுகளான ஆரச்சிகள், கோரா ணைகளின் கொடுமையிலிருந்தும் இம்சையிலிருந்தும் தப்புவதற்காக கிராமத்தை விட்டோடிய சரதியல்.

அந்த வெள்ளைக்காரர்களையும் அவர்களுக்கு வால் பிழக்கும் உள்ளர் ஏஜன்டுகளையும் ஓழித் துக்கட்டும் திடசங்கற்பத்துந்தான் மீண்டும் கிரா மத்திற்கு வந்தான் ஆயுதபாணியாக.

கண்டி, மாவண்ணலை போன்ற பல பிரதேசங்களில் ஆரம்பித்த அவனது போராட்டம் 20 வருடங்களாகத் தொடர்ந்தது.

கண்டியிலிருந்து உதுவன்கந்த ஊடாக கொழும்பு வரையுள்ள பெருவிதியால் வண்டில்களில் பிரித்தா ணியாவுக்கு அனுப்புவதற்காக கொண்டு செல்லப் பட்ட கோப்பி போன்ற தேசிய வளங்களை கொள்ளையடித்து அவற்றை வறிய மக்களிடையே பங்கி ட்டு வழங்குவது,

அப்பாவிப் பொதுமக்களை அடித்து நொறுக்கி சித் திரவதை செய்யும் பொலிஸாரை தாக்குவது என்பவையே சரதியலின் ஆயுதப் போராட்டமாக உருவெடுத்தது.

பெரும் தலையிடியாகவும் தொல்லையாகவும் இருந்துவரும் சரதியலைப் பிடிப்பது, மடக்குவது கேகாலை உதவி அரசாங்க அதிபராக இருக்கும் ஒருவருக்கு லேசான காரியம் அல்ல என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டார்.

அதற்கு அவர் வகுத்த வியூகம்தான்...

‘சரதியல் பிரித்தானிய ஆட்சியை கவிழ்ப்பதற்கு சதி செய்கிறான். அவனைக் கைது செய்வதற்கு அல்லது கொலை செய்துவிடுவதற்கு அனுமதி தாருங்கள்’ என்று பிரித்தானிய ஆளுநரிடம் அனுமதி கோருவது என்பது.

அதுமட்டுமல்ல, அனுமதி தராவிட்டால் இலங்கை பிரித்தானியாவின் காலனித்துவத்திலிருந்து பிரிந்து விடும் ஆபத்து இருக்கின்றது என்று ஆளுநருக்கு அச்சமுட்டி கடிதமும் எழுதினான்.

1848 மாத்தளைக் கலவரத்தின் பின் -

இலங்கையில் பிரித்தானிய காலனித்துவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான போராட்டம் ஒன்று பதிவாகியிருப்பது...

1915ல் ‘மார்ட்டல்லோ’ ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக் கப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகும்.

இதற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் சரதியல் மேற்கொண்ட வெள்ளையர்களுக்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்டம்,

வெறும் கொள்ளையாகக் கொச்சைபடுத்தப்பட்டு, மலினப்படுத்தப்பட்டு வரலாற்று நூல்களிலிலும், வீரநாமாவளியிலும் இடம் பெறுவதிலிருந்து திட்டமிட்டு ஓரங்கட்டுவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் இந்நாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்கள்.

ஆட்சியாளர்கள் மக்களை அடக்கி ஆள்வதற்கு முக்கிய ஆயுதமாக பாவிக்கும் பொலீஸ் படையும் இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்டது, சரதியலை மடக்கிப் பிடித்து அழித்துவிடும் நோக்கத்திலேயே. பிரித்தானிய காலனித்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்புதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இலங்கைப் பொலீஸ் இன்னும் அதே காலனித்துவ அடிமைச் சிந்தனையிலிருந்து விடுதலை பெறவில்லை என்றே நினைக்கத் தோற்றுகின்றது.

சரதியலை கைது செய்வதற்காக பிரித்தானியா மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் போது, சரதியலின் கையால் மரணத்தைத் தழுவிய பொலீஸ் கொண்டப்பின் சபான் ஒரு வீரராகக் கருதப்படுவது இந்த காலனித்துவ மனோநிலைக்கு ஒரு சாச்சி என்று அதிருப்தியாளர்களினால் கூறப்படுகின்றது.

இந்தவகையில் -

பொலீஸ் வீரர்களின் பட்டியலில் முதலிடம் பெறுவது சரதியலைப் பிடிக்கப்போய் மரணமான சபான் என்பவனின் பெயர்தான்.

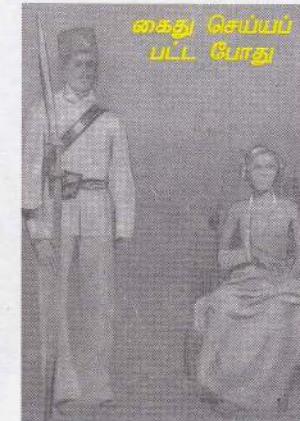
பிரித்தானியாவிலென் கீழ் அடிமைப்பட்டு காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு சம்பவத்தை,

சுதந்திரம் அடைந்து அரை நூற்றாண்டு கடந்த பின்னரும்,

இலங்கைப் பொலீஸ் தனது நினைவு தினமாக 1864.3.21ம் திகதியை கொண்டாடுவது அந்த கால னித்துவ அடிமைச்சிந்தனைப் போக்கைத்தானே பிரதிபலிக்கின்றது என்பது அநேகின் விமரிசனம்.

1993 மார்ச் 21ம் திகதி, இலங்கை பொலீஸ் நினைவுதின் ‘வீரவளக்கம்’ என்ற நூற் தொகுதியை எழுதிய அப்போதைய பொலீஸ்மா அதிபர் ஈ.ஏ.பி. பெரேரா பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்...

“இலங்கை பொலீஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது கைது செய்வதற்காகவே.

இலங்கை பொலீஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது சரதியலை கைது செய்வதற்காகவே.
இலங்கை பொலீஸ் நினைவுதினம் சரதியலை கைது செய்யப்பட்ட (1864) மார்ச் 21ம் திகதியே.

சரதியல் பாய்ந்து தப்பிய இடம்

சரதியல் கைது செய்யப்பட்ட இடத்தில் நினைவுத்துறை

வெள்ளையருக்கு எதிராக போராட மரணத்தை தழுவிய தேசப்பற்று மிகக் சரதியலை தேசிய வீரர் பட்டியலில் சேர்க்க முடியாதது ஏன்? என்று கேள்வி எழுப்பப்படுகின்றது.

சரதியல் ஒரு தேசிய வீரராக அங்கீரிக்கப்படாமைக்கு அவன் ஒரு குதாட்டக்காரரானாக, ஒரு குடிகாரனாக கருதப்பட்டது காரணமாக இருக்கலாமா? ஏனெனில்,

சரதியல் ஒரு குதாட்டக்காரன்தான். அது ஒரு பாவச செயல்தான். ஆனால் சட்டப்படி அது ஒரு குற்றச்செயலாக கருதப்படுகின்றதா?

எத்தனையோ மன்னர்கள் குதாடியிருக்கிறார்கள். ஏன், ஆங்கிலேயரின் கலாசாரத் தோடும் இரண்டிறக் கலந்தது குதாட்டம். இதுதவிரி, வேறு எந்தவகையான வருமானமும் இல்லாத, பொழுதுபோக்கு வசதிகள் இல்லாத, சமூக தொடர்புகள்கூட இல்லாத ஒரு குழலில் சரதியல் குதாட்டத்தில் ஈடுபட்டது ஒரு புதுமையான விஷயம் அல்ல. சரியோ பிழையோ அதில் கிடைத்த பண்ததை அவன் ஏழைகளுக்குத்தான் பங்கிட்டு வழங்கியிருக்கான்.

பொதுவாக குற்றச் செயல்களுடன் தொடர்புடைய எல்லோரும் மது அருந்தும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் சரதியல் மதுவுக்கு அடிமையாகி இருந்தான் என்பதற்கான சாஸ்ருகள் இல்லை.

இதற்கு இன்னொரு காரணமும் கூறப்படுகின்றது.

சரதியலின் நன்பர் குழாத்தில் அநேகர் முஸ்லிம்கள். மம்மலே மரிக்கார், காதர், சமட்போன்றோர்... அவர்களிடம் குடிப்பழக்கம் இல்லாததால் சரதியலிடமும் குடிப்பழக்கம் இல்லை என்று கூறப்படுகின்றது.

மேலும்,

கொள்ளையர்கள் பெண்வேட்டையிலும் ஈடுபோவார்கள். விபசாரம், கற்பழிப்பு என்பது அவர்களுக்கு கற்கண்டு போல் இனிக்கும். கள்ளத்தொடர்பால் கிடைத்த பிள்ளைகள் கூட பலருக்கு உண்டு.

சரதியல் ஒரு ஸ்தீலோலனாக இருந்ததில்லை. என்றாலும், தங்கம்மா என்ற தமிழ்ப் பெண்ணைக் காதலித்தான். ஆனால், சரதியல் கையில் கட்டியிருக்கும் அதிசயதாய்த்து பற்றியும் அதனை முறியடிக்கும் தங்கத்தினாலான தோட்டா பற்றியுமான இரகசிய தகவலை அவன் ஆங்கிலேயருக்கு வெளியிட்டதை அறிந்த சரதியல்... அவனை ஒதுக்கி விட்டான்.

பின்னர் தனது நன்பரின் சகோதரி ஒருவருடன் காதல் தொடர்பு கொண்டிருந்தான்.

இதுதவிரி வேறு எந்தப் பெண்ணுடனும் அவன்

சரதியலின் சகாம்மலே மரிக்கார்

தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ள வில்லை. அவன் கட்டை வரை திருமணம் செய்யவில்லை.

அவன்,

ஏனைய கொள்ளைக்காரர் கணப்போல் காட்டு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வில்லை. சம்பல் பள்ளத்தாக்கு கொள்ளைக்காரி பூலான்தேவியைப் போல வோ, சந்தனக்கட்டதல் வீரப்பெனைப் போலவோ சரதியல் காட்டிலே மறைந்து வாழவில்லை.

ஒருநாளைக்கு ஒரு ஊரை என்று ஊரூராக மலைநாடை நிலிலும் சஞ்சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால்,

அவன் தனது போராட்டத்தளமாக உதுவன்கந்ததையைப் பயன்படுத்தி வந்தான்.

பொதுவாக கொள்ளைக்காரன் ஒருவன் சிகிக்கொண்டால் மன்னிப்புக் கோருவது வழக்கம். உயிர்ப் பிச்சை கேட்பார்கள்.

கருணை மனு போடுவார்கள்.

விடுதலைக்காக எதையாவது செய்வார்கள்.

ஆனால் சரதியல் -

தான் பொலீஸாரிடம் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமலிருப்பதற்காக கடும் போராட்டம் நடத்தினான்.

அகப்பட்டுக் கொண்டவுடன் சாவுக்கு அஞ்சவில்லை. கோழை அல்ல அவன்!

அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்ட வீரன்.

அகப்பட்டவுடன் அவன் மக்களுக்கு சொன்னது,

“தனிமையில் போராடியதால் ஏற்பட்டதைப் பாருங்கடா, இவனைப் பாடமாக்கிக் கொள்ளாங்கடா” என்றார்கள்.

அவனுக்கு காலனித்துவவாதிகளையோ, அவர்களின் கைக்கலைகளையோ கண்ணில் காட்டக்கூடாது.

விதானைமார்கள், பிரதேச அதிகாரிகளின் கொடுமைகளை, இம்சைகளைச் சுகிக்கமுடிதுவது மதிப்பும் மரியாதையும் வெறும் கொள்ளைக்காரனுக்கு கிடைக்குமா?

அது சாகாமல் செத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை எனிய மக்கள் இதைவிட வேறு எந்த முடிவைத்தான் எடுக்கமுடியும்?

ஏழைமக்கள் மத்தியிலிருந்து தோன்றிய முதல் போராளி என்று கருதப்பட வேண்டியவன் சரதியல். அதுமட்டுமல்ல, அவன் ஜாதி, இளை மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் எல்லோருடனும் சரிசமாகப் பழக்க்கூடிய மனித நேயம் மிகவும்பாடும் இருந்தான். அவனுடைய நன்பர்களில் அநேகர் அவனுடைய சாதி அல்லது முஸ்லிம்கள். முதல் காதலி தங்கம்மாகட ஒரு தமிழ் பெண்மனி தானே?

சரதியல் வாழ்ந்த காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் எத்தனையோ கொள்ளைக்காரர்கள் இருக்கவே செய்தனர். ஆனால் -

சரதியலைப் போல மக்கள் மனங்களை வென்ற ஒருவர் கூட இருக்கவில்லை என்று கூடவாழ்ந்த பலர் கூறுகின்றனர்.

1848ல் -

கொங்காலே கொட பண்டாவின் சரித்திரம் மக்கள் மனங்களிலிருந்து மறைந்து கொண்டிருக்கும்போது,

1860ல் -

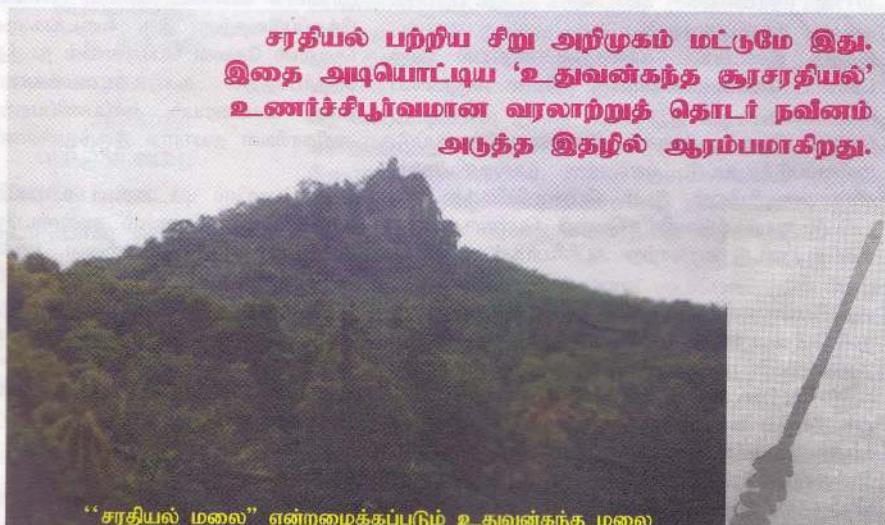
சரதியலின் சரித்திரம் ஆரம்பமானது. சரதியலை கைது செய்வதில் பொலீஸர் பெரும் சோதனைகளுக்கு முகம் கொடுத்தனர். சரதியலை காட்டிக்கொடுக்க எவரும் முன் வரவில்லை. பெரும் தொகைப் பண்ததை சன்மானமாக தருவதாக பிரித்தானிய அரசு அறிவித்திருந்தும் எவரும் வாயை அகைக்கவில்லை.

சரதியலுக்கு தூக்குத்தண்டனை நிறைவேற்றுவதற்கு கூட அரசாங்கம் பெரும் பாதுகாப்பு முன்னேற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியேற்பட்டது. மலையகமெங்கும் சிங்கள், முஸ்லிம் தமிழ் மக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டார்கள்.

இவ்வளவு மதிப்பும் மரியாதையும் வெறும் கொள்ளைக்காரனுக்கு கிடைக்குமா?

அல்லது தேசிய வீரனுக்கா?

சரதியல் பற்றிய சிறு அற்றுக்கூடுமே இது. இதை அடியொட்டிய ‘உதுவன்கந்த சூரசரதியல்’ உணர்ச்சிப்புவான வரலாற்றுத் தொடர் நவீனம் அடுத்த இதற்கில் ஆரம்பமாகிறது.

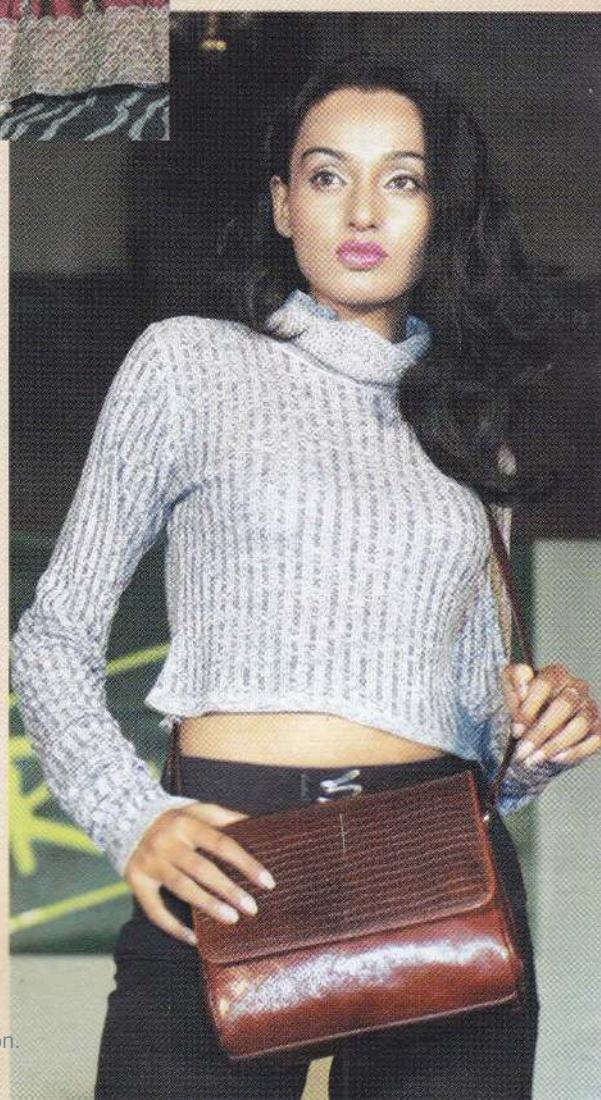
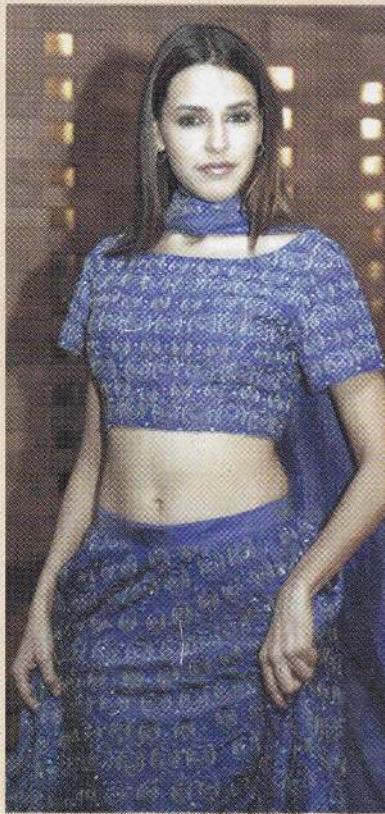
“சரதியல் மலை” என்றழைக்கப்படும் உதுவன்கந்த மலை

உலகை வெல்லப் புறப்படுவதற்கு
ஆயத்தமாகிறது அழகுப் படை

மும்பையில்
நடந்த
இந்திய
பாஷன்
வாரத்தில்..

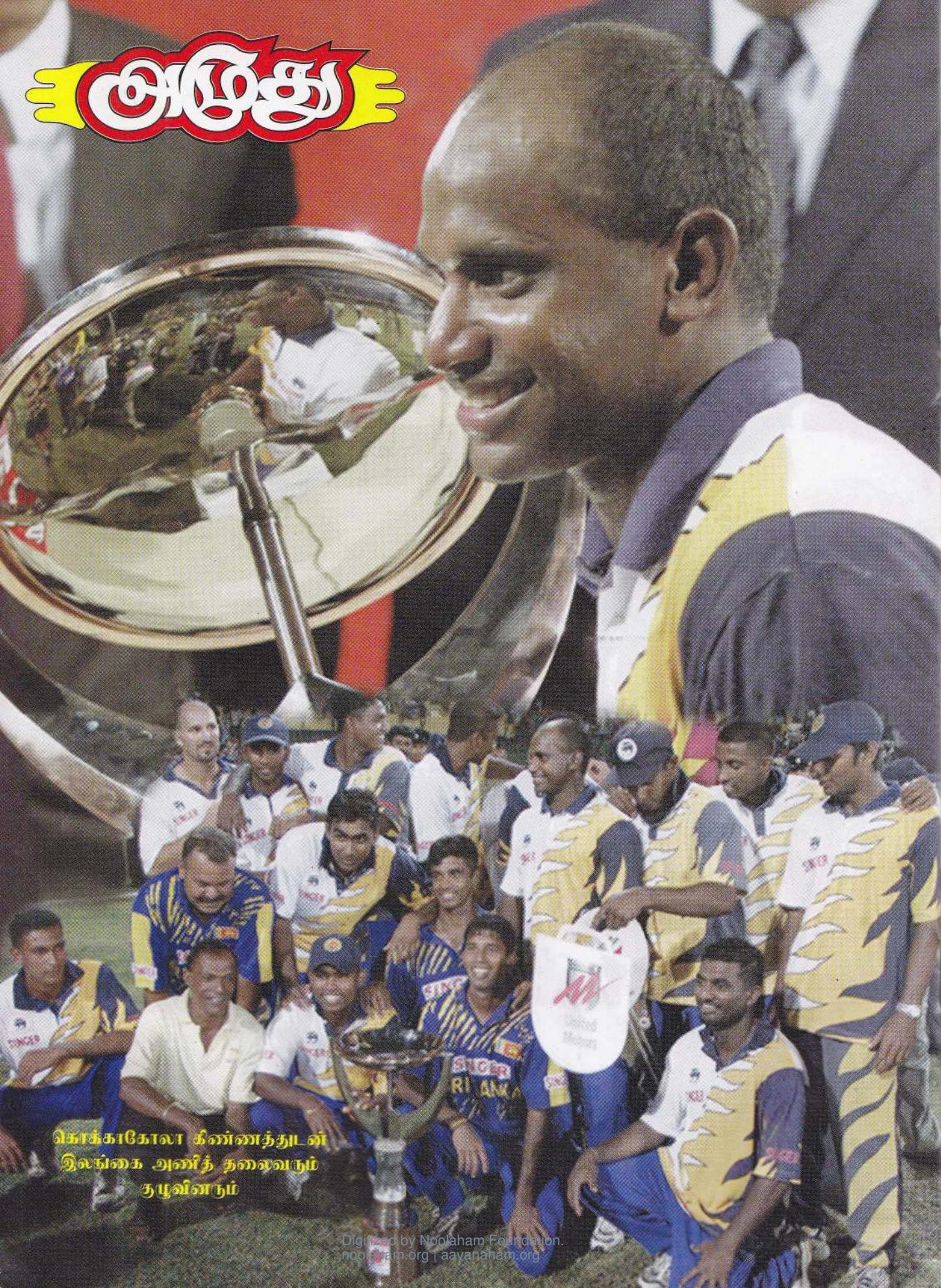
அருட்டு

ஆகஸ்ட் 2001

வாய்மை
வாய்மை

அறைது

கொங்காகோலா கிள்ளைத்துடன்
இவங்கை அணித் தலைவரமும்
தழுவின்னார்

ரூபா 3,000/=

வீரன்
திரும்சிற்யார்!

ஞான படைப்பாற்றல் போட்டி!

NIPU

நான் தூதே வீரன்
யாழ்ப்பாளை
நான் தீர்மானம்

விடுதலை வீரனே!
உன் தோழனையே
இமுத்து வந்து கம்பத்தில் கட்டு
சிறை வை

சித்திரவதை செய்
துப்பாக்கியை அணைத்துக்கொள்
முத்தமிடு....
ஓய்வின்றி சுடு

துரோகி என்று நடுத்தெருவில் சுடு
கள்ளன் என்று சுடு
கற்பழித்தான் என்று சுடு
எதிரி என்று போர்க்களத்தில் சுடு
காரணமே தேவையில்லை
நீ தியாகி!

பேச்சின்றி சுடு!
கைதட்டி ஆர்ப்பரிக்க
உன்னைச் சுற்றி ஆயிரம்பேர்
உன் கைகளில் வலுவிருக்கும் வரை
நீ சுடு!

நான் உன்னை மன்னிக்கிறேன்
என் குருதியை பூவாய் சொரிந்து
நான் உன்னை மன்னிக்கிறேன்
உன் முன்னால் தலைவன்
பின்னால் ஆயுத வியாபாரி
உன் கட்டுவிரல் சோர்வடைந்தால்
அவர்கள் மன்னிக்க மாட்டார்கள்

ஒடுக்கப்பட்டபோது சிந்தித்தோம்
நகக்கப்பட்டபோது எழுந்தோம்
துப்பாக்கிகள் திணிக்கப்பட்டபோது....
விடுதலையை மறந்துவிட்டோம்
இன்றேனும் வீரனே திரும்பிப்பார்!
விழிதிறந்து காண்
உன்னுள்ளிருக்கும் உன்னை!

- க. சசிரேகா
கொழும்பு 15

தோன் தொட்டு நலம் விசாரிக்கிறது குளிர்காற்று. ஜன்னல் கம்பி தட்டி வணக்கம் சொல்கிறது. மழைச்சாரல். கண்ணில் படுகிற தாரத்தில் சிரிக்கிறது சின்னப் பு!

இன்றும் புதிதாகப் பிறந்தேன். இந்த உலகம் இன்னும் புதுசாகவே இருக்கிறது. எதிர்ப்புகிற ஒவ்வொரு முகமும் எவ்வளவு நந்தோழுமாக இருக்கிறது. பேய்யார் வீசிச் செல்கிற பையன், காபி தருகிற மனைவி, நாயுடன் நடக்கிற மனிதர். டி.வி.யுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிற என் பிள்ளைகள்... தொலைபேசியின் ஒவ்வொரு அமைப்பும் என்னை அன்பால் வதைக்கின்றன!

நான் வணங்குகிற என் ஆதர்வி மனிதனுக்கு ஒரு செம்பருத்திப்பு பறித்து வைத்துவிட்டு மெளனமாக நிற்கிறேன். சத்யஜிதரே - ஒரு சத்தியம்!

என் அலுவலக மேஜையில் நான் மட்டும் தனியே அமர்கிறேன். கலைந்து கிடக்கிற சுதரங்கப் பலகை மாதிரி கிடக்கிற நினைவுகளைச் சேர்க்கிறேன். கபடி கிருவுண்டில் தொலைந்துபோன நாலணா மறுபடியும் கண்ணுக்குச் சிக்கியது மாதிரி ஒவ்வொன்றாக ஊர்வலம் வருகின்றன.

எனக்கு ஏழ பெயர்கள் உண்டு தெரியுமா? அலெக்ஷாண்டர்தான் பொதுப் பெயர். நான் ஏழ மாதத்தில் பிறந்த குறைபார்வசக் குழந்தையாம். நான் பிழைத்திருப்பேனா என்பதே

பெரிய சந்தேகமாம். குறை மாதத்தில் பிறந்த குழந்தையெல்லாம் ஏதோ இருக்கும்; மற்றபடி விசேஷமாக இருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்பிக்கையாம். ஒரு மரப்பாசி பொம்மை மாதிரி கிடந்த என்னை ஒரு டாக்டர் எடுத்துப் பருக்க குள் கற்றித் தன் வயிற்றுக்குள் வைத்து அழுத்திக்கொள்வானாம். ஏழ மாதங்கள் என்னை வயிற்றில் சுமந்தவர் என் தாய். அதற்குத்தாங்க சில மாதங்கள் என்னைத் தன் வயிற்றோடு வைத்துக் கிடந்தவள் அந்த டாக்டர் சாராம்மா.

இப்போது எங்கே என் தாய் சாராம்மா... என் காதலுக்குரிய அந்த சாராம்மா எங்கேனும் முதுமையோடு போராடி முச்சவிட்டுக் கொண்டிருக்க மாட்டாளா.. அவளை இத்தனை காலத்துக்குப் பிறகு கானும் வாய்ப்பு வராதா...!

இளையான்குழியில் இருக்கும்போது வயக்குப் புரிகிற விழியங்களில் மனசு ஈடுபாத காலம். ‘இந்த வீட்டுப் பொன் னுக்கும் அந்த தெருப் பையனுக்கும்’ என்று வம்பு பேசுவதெல்லாம் எனக்கு வந்து சேர்ந்தபோது அது அருவருப்பா கத்தானே பட்டது வீட்டுக்கு வீடு இந்தக் கதைதானா? ஏதோ சாக்கடைக் குப் பக்கத்தில் சாப்பிடுவது மாதிரி அந்தக் கொச்சைத்தன்மைன் பேச்கள் என்னைச் சங்கடப்படுத்தின். முன்றாம் நான்காம் மனிதர்களின் அந்தரங்கங் களை அலசிக் கொண்டிருப்பதில் அக்கறை காட்டிய மனிதர்களை அப்போதும் நான் வெறுத்தேனே.

அமெரிக்கன் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த ஞராம்... அந்த மதிய உணவு இடைவேளைகள் இன்னும் நினைவில் நிற்கின்றன. என்னோடு படித்த நன்பர் ஜெயராஜோடு (ஊவியர் ஜே...) வாஸ்பன் இல்லத்துக்கு வரும்போது நாலைந்து நபர்களாவது ஜெக்காக் நிற்பார்கள். கல்லூரியில் பவானி என்றொரு பெண் படித்துக் கொண்டிருந்தார். கல்லூரியின் வனதேவதை அவர். பவானியை படமாக வரைந்து தரக்கேட்டு வந்து

நிற்பார்கள். கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் பென்சில் ஸ்கெட்ச்களில் விறுவிறு வென் பவானிகளை வரைவார் ஜெய ராஜ். புல்வெளியில் நடக்கிற பவானி, புத்தகங்களோடு சிரிக்கிற பவானி, மணிக்குண்டருகே நிற்கிற பவானி, கலைந்த கூந்தல் காற்றில் அலைபாய் கிற பவானி என்று வரைந்து தரக்கேட்ட ஓவ்வொரு இன்னானுளையும் வசீகரித்த பவானி. கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் வரைந்து தந்த ஜெயராஜாக்கும் அவரைப் பிடித்திருக்குமோ... பவானி இப்போது எங்கே...? பவானியை பென்சில் தீற்றல்களில் பாட்புத்தகங்களுக்குள் பதுக்கி வைத்தது அந்த நன்பார்களெல்லாம் எங்கே? எங்கே?

காரரக்குழியிலும் ஒரு கணக்காலம், அது மட்டும் நீண்ட நெடியதொரு அழகிய கணவு. எத்தனை சிறுகதைகள், திறைப்படங்கள் என்று நினைவுகளைப் பதித்த பின்னால் நான் இதுவரை கலைக்காததொரு கணவு.

பார்த்தேன். வைத்த விழி வாங்காமல் பார்த்தேன். நான் பார்ப்பதை அவரும் பார்த்தார். பார்வை... பார்வையிலேயே காலம் கழிந்து விடுமோ என்றுதான் குதம் எழுதினேன். ‘நீங்கள் என்னை விரும்புவது உண்மையாக இருந்தால் இந்தக் கடிதத்துக்குப் பதில் எழுதுவங்கள்’ என்று கடிதத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் பய வேகத்தில் காய்ச்சுவோடு கிடக்கப் பதில் வந்தது... ‘என் அன்புள்ள உங்களுக்கு’ என்று.

இப்படித்தான் ஆரம்பித்தது நன்பரே... ஒரு கடிதத்துக்கு இப்படி ஒரு சக்தி உண்டா என்னா... திடுமென எல்லாக் கதவுகளும் திறந்து கொண்ட மாதிரி எனக்குள்ளே ஒவ்வொரு ரத்தத் துளியிலும் சர்க்கரை தடவிய மாதிரி. பளிச்சென்று ஊரே அலம்பிவிட்ட மாதிரி. எல்லாச் செடிகளுமே பூபுத்த மாதிரி அந்தக் கடிதத்தை என் நெஞ்சோடு அவைத்துக் கிடந்த சந்தோஷத்தை மொத்தமாகச் சொல்ல மொழியில்லையே!

ஒரு மரம்... அது புங்க மரமோ வேறென்ன மரமோ நினைவில்லை. அது ஒரு மரம். அந்த மரநிழலில் அந்தப் பெண் காத்திருக்க, சைக்களில் விரைவேன்.

அந்தப் பூக்கள் இருக்கட்டும்!

பேச்கிற சில நிமிடங்களில் என்ன பேசிக் கொண்டோம்? நினைத்தால் சிரிப் பாகத்தான் இருக்கிறது. ‘இந்தப் பாடம் யடிச்சுட்டங்களா... அந்த நோட்ஸ் வெச் சிறுக்கீங்களா..?’ என்று யாரும் யாரிடமும் பேச்கிற பொதுவன் பேசக்கள். பேச விரும்பியதைப் பேசியதேயில்லை. பேச வேண்டியதைப் பேசவே நேர்ந்ததில்லை. யாஸ்பரம் மொழி புரியும்போது பேசவே வேண்டியதில்லை.

ஒரு விழாவுக்கு எம்.ஐ.ஆர். வந்திருந்தார். அவர் முன்னே மேடையில் மூற்றை நிமிடங்கள் பேச எனக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. எம்.ஐ.ஆர். இருக்கும்போது வேறு எவரும் நிற்க, நின்று பேசமுடியாத சூழலில் ஏற்கனவே இரண்டு பேர் விலகிச் சென்றுவிட்ட பிறகு மூற்றை வாதாக நான்... மூற்றை நிமிடங்களுக்குத் திட்டமிட்ட ஒரு பேச்க. நாற்பத்தைந்து நிமிடங்கள் நிட்டத்து. காரணம், எம்.ஐ.ஆர். என் பேச்கப் பிடித்துப்போய் தொடர்ந்து பேச என்னை அனுமதித்துவிட்டுக் கைதடித் திருத்த மகிழ்ந்தார். களேபரத்துக்கிடையில் என்னைப் பாராட்டி தன் கைப்பட ஒரு கடிதம் எழுதித் தந்துவிட்டுப் போனார். கடிதம் என்னிடம் இன்னும் இருக்கிறது. நான் இதை இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் நான் ஒரு நட்சத்திரமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அந்த நிகழ்ச்சியில் கூடியிருந்த கூட்டத்துக்கு நடுவே நான் நேசித்த. என்னை நேசித்த அந்தப் பெண்ணும் வந்திருந்தார்.

இப்படி நினைவுகான்ள எத்தனையெத் தனை பொழுதுகள்... கடைசி நாட்க எல் ‘ஆட்டோகிராப்’ அமர்க்களாங்களுக் கிடையே நடந்ததொரு சுந்திப்பு. என்ன எழுதினோம். என்ன எழுதப்போரோம் என்பதைவிட என்ன பேசிக் கொண்டோம். நினைத்துப் பார்த்தால் அப்போதும் சம்பிரதாயங்களே.

காலம் ஒரு கோடி கிழித்துப் பார்த்தது. அந்தப் பெண் எங்கேயிருக்கிறார் என்று தெரியும். மிகச்சரியான முகவரி தெரியாது ஒவ்வொரு தெருவாக நான் தேடியலைந்ததும் என் எல்லா முயற்சிகளும் வெற்றிபெறாமல் நான் சென்னைக்கு கிளம்ப நேர்ந்ததும் நடந்தது.

சட்டக் கல்வூரிக்கு வந்தேன். சில காலம் படித்தேன். பிறகு நாடகங்கள். பத்திரிகைப் பணிகள், திரைப்படவாய்ப்பு கள் என்று மின்னல்களில் காலம் கோர்க்கப்பட... பிறகு எனக்குத் திரும் ஜமாகி என் பயணமே மாறிப்போனது.

இத்தனை வருடங்களுக்குப் பிறகு... இப்போது நினைக்கிறேன். என் அந்தப் பெண்ணை நான் தவறவிட்டேன்? சில முயற்சிகள் எடுத்திருந்தால் ஒருவேளை திருமணம் நடந்திருக்குமோ? நடந்திருந்தால் அந்த வாழ்க்கை எப்படியிருந்தி ருக்கும்? என் அந்த உறவு இழைகள் நெய்யப்படாமலே நின்றுபோயின?

கேள்விகள்... கேள்விகள்... கேள்விகள்... ஆனால், அதுதான் வாழ்க்கை. என்னுள் அந்த நினைவுகள் இருக்கின்றன. இப்போதும்கூட நினைத்துப் பார்க்கச் சினாச் சின்னத் திட்டுகளாக, தீவுகளாக உறைந்திருக்கின்றன.

அந்தப் பெண் இப்போது எங்கேயிருப்பார்...? இன்னொருவருக்கு மனைவியாக... ஒரு அன்யான அம்மாவாக... நல்ல மாமியாராக... கவாரஸ்யமான பாட்டியாக...?

‘மோகமுள்’ நாவலைத் திரைப்படமாக கும் முயற்சியில் நாலும் இருந்தேன். சில வருடங்கள் அதுயற்றிய நினைவாகவே... அதற்குத் ‘திரைக்கதை’ அமைக்கிற வேலைகூட நடந்தது. ஒளிபதி வக்கு நன்பர் பி.சி.ஸ்ரீராம் பொருத்த மாக இருப்பார் என்று அவரிடமும் பேசியிருந்தேன். இடையில் அது வேறொரு வரால் படமாக்கப்பட்டு வெளிவிட்டிருந்தது. நாலும் பி.சி.-யும் சுந்தித்தோம்.

“சார்.. நீங்க மோகமுள்’ பார்த்தீங்களா?” என்றார் பி.சி.! “இல்லை... பார்க்கலை.... பார்க்க விரும்பலை பி.சி.” என்றேன் நான். “என் சார்..?” “இல்லே... நான் ஒரு பெண்ணைக் காதலிச்சேன். அவளோட் என்னை வெசுக் மனசாலில் என்னைவோ வளர்த்து வெச்சிருந்தேன். தீவிரமாக அவனுக்கு இன்னொருத்தரோட் கல்யாணம் நடந்திருச்ச. அதுக்கப்படும் அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கறது

ஒரு மற்றும் அது புக்க மர்த்தோ வெளிந்தீர்கள் மர்த்தோவில்லை. எங்கே அந்தப் பெண் காத்திருப்பான்.

எவ்வளவு சங்கடமான விஷயம். அந்த ஆனு அந்தப் பெண்ணை நல்லபடியா வெச்சிருக்காரா... சந்தோஷமா இருப்பாங்களா... சிபானவாதானஞ்சு என்னைவோ தோனும்தானே. அது மாதிரி தோனுச்சு. ஒருவேளை. அந்தப் படம் பார்க்கப்போய் நான் அதிர்ச்சிய டை நேர்ந்ததுவனா அதைத்தாவக முடியாது பி.சி., அதான் போகலை” என்றேன். என்னை நிமிர்ந்து பார்த்த பி.சி... “நானும் பார்க்கலை” என்றார்.

ஒரு சிறுக்கை இப்படி ஆரம்பிக்கும்...

life is like a snooker game. You hit one ball, it hits another. That hits another and that hits another. Ultimately some other ball gets into pocket.

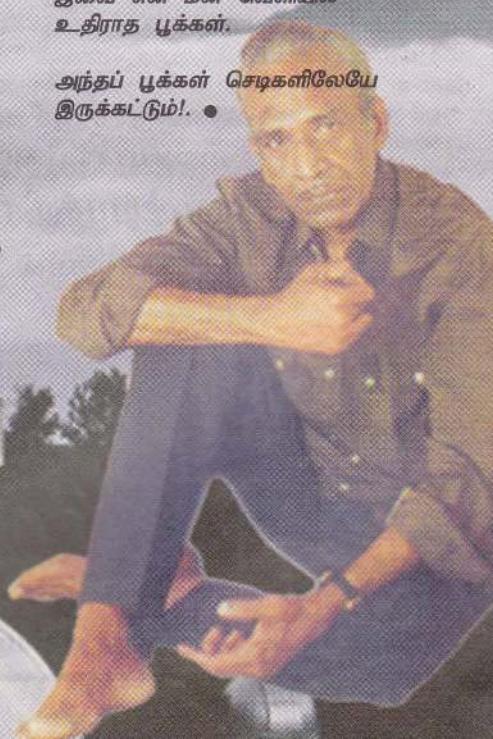
வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டல். ஆனால், ஒரு விளையாட்டு மூலம் வாழ்க்கையை இவ்வளவு அழகாய்ச் சொல்லிவிட முடிகிறது பாருங்களேன்!

‘உதிரிப்புக்கள்’ மாதிரி இன்னொரு படம் பண்ண முடியுமா...? எவ்வளவோ முயன்றும் அது மாதிரி ஒன்று மறுபடியும் முடியாது என்று தீர்மானித்து விட்டேன். எவ்வளவோ நினைவுகள்... புதுசான பூக்களாக மலர்ந்து, மலர்ந்த வேகத்திலேயே மனம் வீசி உதிர்ந்து கருகி சருகாகிப் போனதுன்டு.

இது மட்டுலும் வேறு.

இவை என் மன வெளியில் உதிராத பூக்கள்.

அந்தப் பூக்கள் செடிகளிலேயே இருக்கட்டும்! •

விசுவாகவி வேடே

விசுவாகவி மற்றுந்திரன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aaavanam.org

**ஒவ்வொன்றையும்
ஏழ்குடித்த பின்
ஏங்குத் தோன்றுகிறது
‘நான் நூபர்ஸ் முத்து
இல்லை’!**

கவிஞரும்,
'காலச்சுவடு' சஞ்சிகையின்
இணையாசிரியருமான
மஹஷ்யத்திரன்
நேர்கணைல்

நேர்கண்டவர் : இளையதம்பி தயானந்தா

அமுது: உங்களுடைய இயற்பெயர், கிராமச்சூழல், கவிதைத்துறைக்குள் நுழைவதற்கு காரணமான விடயங்கள் பற்றி முதலில் சொல்லுங்கள்?

மஹஷ்ய: இயற்பெயர் அப்துல் ஹமீது. தமிழ் நாட்டில் திருச்சி மாவட்டம் துவரங்குறிச்சி என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன். எனக்கு வாசிப்புச் சார்ந்த அனுபவம் மிகச் சிறுவயதிலிருந்தே இருந்து வந்திருக்கிறது. எங்களுடைய முஸ்லிம் குடும்பப் பின்னணியில் அதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, என்னுடைய தனிப்பட்ட காரணங்களாலும் விருப்பங்களாலும் எழுத தின் மீதான ஈடுபாடு மிகச் சிறுவயதிலேயே வந்துவிட்டது. சிறுவயதிலேயே கதைகள் படிக்கிறது, அப்புறம் அதோதீரி எழுத நினைக்கிறது... இதெல்லாம் இருந்திருக்கு.

அப்பா நிறையம் புத்தகம் வாங்கித் தருவார். அதனாலேயே எழுத்தின் மீது ஒரு ஆர்வம் வந்தது. முதல்ல் கதைகள்தான் எழுதவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். நிறைய கதைகள் எழுதி முயற்சி செய்திருக்கிறேன். அது சரியா வராதமாதீரி ஒரு உணர்வு. காலப்போக்கில் கவிதைமேல் ஒரு ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. 13, 14 வயதிலேயே கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தேன். 16வது வயதிலே எனது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு மனுஷ்யபுத்திரன் என்ற பெயரில் வெளிவந்தது.

அமுது: இப்போது 3 தொகுப்புகள் வெளிவந்துவிட்டன. உங்களுடைய முதல் கவிதை அதாவது நீங்கள் முயற்சி செய்த முதல் கவிதை எதைப் பற்றியதாக இருந்தது? அது என்ன கவிதை என்று ஞாபகமிருக்கிறதா?

மஹஷ்ய: என்னுடைய கவிதை சம்பந்தமான முதல் ஞாபகம் எனக்கு அவ்வளவு தெளிவாக இல்லை. அது இரண்டு மூன்று விதமாக இருக்கு... கண்ணதாசன் இறந்தபோது ஒரு நீண்ட கவிதை எழுதியிருந்தேன். கண்ணதாசன் கவிதைகளில் எனக்கு ரொம்ப ஈடுபாடு இருந்தது. அதுதான் நான் முதல் எழுதின் கவிதையா ஞாபகத்தில் இருக்கு. அச்சுவடிலில் முதலில் வந்த கவிதை என்றால்... நான் காந்தியைப் பற்றி எழுதின் ஒரு கவிதை.

அமுது: நீங்கள் கண்ணதாசன் பற்றி எழுதிய அல்லது காந்தி பற்றிய கவிதையின் வரிகள் ஏதாவது நினைவில் இருக்கிறதா?

மஹஷ்ய: நான் இப்போது அவற்றை கவிதைகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். அதை யார் எழுதியிருந்தாலும் சரி. ஆனால் அவர்களில் எனக்கு ஒரு ஈடுபாடு இருந்தது. அவை மட்டுமே மனதில் இருக்கிறது. அதன் பின்னர் கவிதையைப் பற்றிய என்னுடைய பார்வையே மிகவும் வேகமாக மாறிவிட்டது. இது 15 வருடங்களுக்கு முந்திய விடயம். அப்போது நான் எழுதியவை கவிதைகள்தானா என்று என்று தெரியவில்லை. வரிகள் ஞாபகத்தில் இல்லாவிட்டாலும் பொருள் மட்டும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

அமுது: ஏன் மனுஷ்யபுத்திரன் என பெயர் வைத்துக் கொண்டார்கள்?

மஹஷ்ய: பொதுவாக கவிதை எழுதுகிறவர்கள் ஒரு புனைபெயரை வைத்துக்கொள்வது என்பதுகளில் ஒரு பெரிய பாதனாக இருந்தது. வானம் பாடி கவிதை இயக்கத்தின் பாதிப்பு எழுதுகளில் மட்டுமல்ல என்பது களிலும் பல கவிஞர்களிடத்தில் தொடர்ந்தது. தன்னை ஏதோ ஒரு பொது அடையாளத்திற்குள் வைத்துக்கொள்வது. ஒரு கருத்தின் அடிப்படையில் தன்னை முன்னிறுத்திக்கொள்வது... அந்தவிதமான ஒரு பார்வை நிறைய கவிஞர்களிடம் இருந்திருக்கிறது. பார்த்தீர்களானால், தமிழில் அந்த மாதிரி புனைபெயர் வைத்துக்கொண்டவர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். எனக்கு ரொம்ப சிறிய வயதிலிருந்தே சாதிய அல்லது மதம் சார்ந்த அடையாளங்களின் மீது வெறுப்பு இருந்தது. அந்தவிதமான அடையாளங்களில் மனிதன் தன்னை முன்னிறுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. அதையும் தாண்டிய ஒரு தளத்தில் இயங்கனும் என்ற பார்வை சிறிய வயதிலேயே வந்தது. நான் சிறிய வயதிலேயே நிறைய படிக்க ஆரம்பித்ததுதான் முக்கிய காரணம் என்னலாம்.

எனவே, எழுத ஆரம்பித்தபோது, மதம் சார்ந்த அடையாளத்தை முன்னிறுத்தக்கூடிய ஒரு பெயரைவிட ஒரு பொது அடையாளத்தை முன்னிறுத்தக்கூடிய ஒரு பெயர் வேண்டும் என நினைத்தேன். மனித குலத்திற்கெல்லாம் மகன், மனித குலத்திற்குச் சொந்தமானவன் என்பதாக நான் எனது பெயரை வைத்துக்கொண்டேன். அதன் மூலம் நான் விரிந்த உலகத்தைச்

சேர்ந்த ஒருத்தனாக என்னை முன்வைத்துக் கொள்ள நினைத்தேன். ஆனால் இன்று நினைக்கும்போது இது ஒரு செயற்கைத் தன்மையோடு இருக்கு. அப்துல் ஹைமீட் என்று சொன்னால்கூட என்னுடைய மனம், இயங்குதலம் தான் முன்னிர்கிறதேயொழிய பெயர்ல்ல. பெயர் அவ்வளவு முக்கியமானதல்ல என்பது இன்றைய என் பார்வைக்குத் தெரிகிறது.

அழுது: இலக்கிய வடிவங்களில் கவிதை என்கிற வடிவம் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? ஏனைய வடிவங்களில் இருந்து எப்படி மாறுகிறது என்று கருதுகிறீர்கள்?

மனுஷ்ய: ஓவ்வொரு வடிவத்திற்குமொன அதற்கான தனித்தன்மையும் தனி இயல்புகளும் இருக்கு. ஆனால் எல்லாவற்றையும் விட கவிதை எமக்கு மிக முக்கியமான வடி

வேறு எதையும் விட மொழியை மிக வேகமாக புதுப்பிக்கக்கூடிய ஒரு தன்மை கவிதைக்கு இருக்கிறது... மொழியினது மிக உக்கிரமான இடங்களில் கவிதைத்தான் முதலில் உறவுகொள்கிறது...

வம், ஏனெனில் அதுதான் நமது ஆதிகால வடிவம். 2000ம் வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட கவிதை மரபு நமக்கு இருக்கு. இவ்வளவு பெரிய கவிதை மரபை கொண்ட கலாசாரம் உலகத்தில் மிக மிக அழிரவும் என்று சொல்லலாம். இது நமக்கு 'ஒருவகையில் அனுகலமாகவும் இன்னொருவகையில் பிரதிகலமாகவும் இருக்கு. ஏனெனில் இவ்வளவு பெரிய மரபின் சமையை உதறுவதென்பது நமக்கு அவ்வளவு கலப்பா இல்லை.

நான் கவிதையினுடைய தனித்துவமான ஒரு அம்சமாக எதைப் பார்க்கிறேன் என்றால் வேறு எதையும் விட மொழியை மிக வேகமாக புதுப்பிக்கக்கூடிய ஒரு தன்மை கவிதைக்கு இருக்கிறது. நேற்றுவரை பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு சொல்லின் அர்த்தத்தை என்னுடைய கவிதையின் மூலம் இன்னொன்றாக நான் மாற்றிவிடுகிறேன், அதன் தொனி யை மாற்றிவிடுகிறேன். அந்தளவிற்கு மொழியினது மிக உக்கிரமான இடங்களில் கவிதைத்தான் முதலில் உறவுகொள்கிறது.

இந்த 50 வருட நவீன் கவிதையினுடைய மரபில் பார்த்தால்கூட எத்தனையோ சொற்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கு. புதிய அர்த்தங்கள் பெற்றிருக்கு. என்னுடைய கவிதையில், ஒரு சங்கப்பாட்டை அல்லது பைபிலில் இருந்து ஒரு வரியை நான் பயன்படுத்துவேன். உடனே அது நவீன் காலத்தின் அர்த்தத் தளத்திற்குப் போய்விடும்.

பழையமையை புதுப்பிப்பதாக்டும் அல்லது அதற்குப் புதிய அர்த்தங்களை வழங்குவதாக்டும், கவிதைதான் வலிமை வாய்ந்த வடிவமாக நான் நினைக்கிறேன். இதிலிருந்துதான் மற்றைய வடிவங்கள் தங்கள்

ஆதாரமான உயிர்ப்பு சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளுது. அந்தவித்தில் தமிழ்க் கவிதை வளமான மரபைக் கொண்டிருக்கிறது மட்டுமல்லமல், தொடர்ந்து தன்னைத்தானே அழித்துக்கொண்டு புதுப்புது தோற்றுங்க வளை உருவாக்கிக்கூடிருக்கு.

அழுது: உங்களுடைய முன்றாவது கவிதை தொகுப்பு 'இடமும் இருப்பும்'. அதனுடைய முகப்பாக, 'பைத்தியக் கண்களின் பைத்திய மொழி' என்று போட்டிருக்கிறீர்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் அதன் மூலம்?

மனுஷ்ய: நான் ஒரு படைப்பாளியா இருக்கிறதுக்கும் சாதாரண மனிதனா இருக்கிற துக்குமிடையிலிருந்து என்னவை ஸ்ரூபாக்கிறேன். இப்பு நீங்கள் ஒரு கதை எழுதுகிறவராகவோ அல்லது கவிதை எழுதுகிறவராகவோ இருக்கிறீங்க, எழுதும் அதே

கணத்தில் நீங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையை வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு ஆளாகவும் இருக்கிறீங்க. ஒரு அலுவலகத்தில் வேலை செய்திரவாக இருக்கலாம். வெளியில் வேறு பல விடயங்களில் ஈடுபடுவராக இருக்கலாம். குடும்பத்திலும் உங்களுக்கு ஒருவித அடையாளம் இருக்கு... ஆனால் எழுதும் போது, உங்களுடைய மனத்தினுடைய இயங்குதல் இருக்குதில்லையா அது புற உலகத்திலிருந்து மற்றாகத் தன்னிட்கப்பட்டு வேறு உலகத்திலிருந்து நீங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறீங்க.

இந்த இயக்கம் எப்படி நடக்குது? இதை இன்னொரு தளத்தில் நான் யோசிக்கிறேன்.

பைத்தியம் என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு ஆள், அவனும் அப்படி புற உலகத்திலிருந்து தன்னிட்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால் அவனுக்குத் தன்னுடைய என்னாங்கள் மீது கட்டுப்பாடு இல்லை. அதைச் சொல்வதற்கான மொழி அவனுக்கு இல்லை. மற்றவர்க்குச் சொல்ல முடியாத கனவுகளும் சில விசித்திரமான காட்சிகளும் அவனுக்குள் தோற்றுது. அந்த Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavam.org

காட்சிகளை அதற்குரிய மொழியில் சொல்லத்தால் நாம் அவனைப் பைத்தியம் என்கிறோம்.

ஒரு கவிஞரா என்னுடைய செயல்பாடு என்னவென்று கேட்டார்களானால், நானும் எழுதுகிற சமயத்தில் இந்த புற உலகத்திலிருந்து தன்னிட்கப்பட்டிருக்கிறேன். புற உலகத்தில் இருந்து நான் எல்லாவற்றையுமே பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் எழுதும் கணத்தில் எனக்கு எதுவு மேயில்ல. இந்த மேசை, கதிரை, நீங்கள், அருகில் உள்ள எவுமே யாருமே எனக்கு முக்கியமா இல்ல. அப்போ எனக்கு எழுதும் நூல்கள் இருந்து நீங்களையோ அம்சங்கள் எனக்குள்ளே படிமங்களாகவும் உருவகங்களாகவும் மாறி வருது.

அப்போது எனக்குத் தோன்றுகிற எல்லா விஷயங்களையும் நான் அப்படியே உங்களிடம் வாய்மூலமா சொல்கிறேன் என்று வையுங்கள்! நீங்கள் இவனுக்கு என்னாச்சென்று கேட்பாளன். நான் அதை ஒரு மொழி வடிவில், ஒழுங்குபடுத்தி, அதை வரையறுத்து கொடுக்கிறபோது 'இவன் ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறான்' என்பீர்கள்.

இந்த விதமாகத்தான்... மனத்தினுடைய கட்டுப்பாட்டற ஒரு வேகம் இது. இந்த வேகம் ஒரு கவிஞருக்கும், பைத்திய நிலையில் இருப்பவனுக்கும் பொதுவா இருக்கு. அந்த விதத்தில் அவர்களோடு என்ன அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அதனால்தான் 'பைத்தியக் கண்களின் பைத்திய மொழி' என்று கவிதையைச் சொல்கிறேன்.

அழுது: மொழி தெரிந்த பைத்தியக்காரர்கள் என்று கவிஞர்களை சொல்லிக்கொள்ளலாம்?

மனுஷ்ய: இன்னும் சொல்லப்போனால், மிகப் பெரிய பைத்தியக்காரரத்தனமான சூழலில் தான் இந்த உலகம் இருக்கு. வேறொரு விதமான ஒழுங்குக்குள்ள வாழக்கூடிய எல்லாரையும் இந்த தார்க்க உலகம் பைத்தியம் என்று சொல்லுது. ஒரு பைத்தியக்காரன் யோசிக்கலாம் 'உலகம் ஏன் இவ்வளவு பைத்தியக்காரரத்தனமா இருக்கு?' என்று.

அழுது: உங்களுடைய கவிதைகளில் வேறு மைத்தன்மை, ஒருவிதமான கழிவிரக்கம், ஏக்கங்கள், கனவுகள்... இவைதான் அதிகம் பதிவு செய்யப்படுகிறது. இதுபற்றி...?

மனுஷ்ய: நீங்கள் சொல்வது சரியான அவதானிப்புதான்.

ஆனால் எப்போதுமே கவிதையில் இந்த மாதிரி சோகமோ வெறுமையோ தட்டுப்படும்போது, அதை கவிஞருடைய தனிப்பட்ட அனுபவமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நான் என்னுடைய காலத்தின் உணர்ச்சியைத்தான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறேன். இன்றைய காலகட்டத்தில் மளிதர்கள்மேல் மிகப்பெரிய வெறுப்பு குழந்தீருக்கிறது. அவனது எல்லா நம்பிக்கைகளும் தகர்ந்துபோய்விட்டது.

எனது கவிதைகளில் வரும் வெறுமை என் பது என்னுடைய வெறுமையல்ல. என்னுடைய காலத்தினுடைய, எனது கலாசாரத் தினுடைய ஒரு வெறுமையைத்தான் எழுத முயற்சிக்கிறேன். ஆனால் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுடைய அனுபவமா அதைச் சொல்கிறேன்.

குழிவிரக்கம் என்பது எனது குழிவிரக்கம் மட்டும் அல்ல. என்னைப்போல என்னற்ற இளைஞர்களுடைய, அவர்களுக்குச் சமுகத் தில் இருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையின்மை மீதி ருந்துதான் அந்த குழிவிரக்கம் வருகிறது. அதனால்தான் எனது கவிதையை படிக்கும் ஒருவர் தன்னுடைய கவிதையாகவும் அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார்.

அமுது: சரி, உங்களது பார்வையில், பல கவிஞர்கள் தங்களுடைய கவிதைகள் தொடர்பாகவும் அதனுடைய கொள்ளக் கூடிய தன்னம்பிக்கைகளை, கணவுகளைப் பார்த்து வியந்து போகிறீர்கள், அப்படியா?

மனுஷ்: அதை நான் எழுதியதற்கு முக்கிய காரணம் உண்டு. பல கவிஞர்கள் தங்களுடைய படைப்புகளைப் பற்றி மிகையான மதிப்பீடுகளோடு பிறரிடம் உரையாடுவதை பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களது புத்தகங்களில் அது சம்பந்தமான வரிகளை அவர்கள் எழுதியிருக்கிறதைப் பார்க்கிறேன். இது வாசகங்குக்கு எதிரான மிரட்டலாக எனக்கு தோன்றுகிறது.

ஒரு கவிஞர் தன்னம்பிக்கையோடு பேசலாம். பாரதி பேசியிருக்கிறான். “‘சொல் புதிது பொருள் புதிது சுவை புதிது சோதிமிகு நவ கவிதை எந்நானும் அழியாக மாகவிதை...’ ‘புலியனைத்தும் போற்றிட வான்புகழ் படைத்துத் தமிழ் மொழியைப் புகழிலேற்றும் கவியரச் தமிழ்நாட்டிற்கில்லை எனும் வசை என்னால் கழிந்தது...’” என்கிறான்.

அந்த மாதிரி ஒரு கம்பீத்தை அந்த எழுத்து Justify பண்ணுது. பாரதி சொல்கிறான் என்றால் அதற்கான நியாயம் இருப்பதை அவனது கவிதைகள் பேசுது.

ஆனால், அந்தவிற்கு எதையுமே தமிழில் உருவாக்கியிராத, உருவாக்க முயற்சி இல்லாத ஒரு கவிஞர், பாரதியின் அதேமாதிரி குரலில் பேசும்போது எனக்குக் கோபம் வருகிறது.

நிறைய கவிஞர்கள் அந்தமாதிரியான ஒரு தவறைப் பண்ணுகிறார்கள். அதனால், “‘நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு தன்னம்பிக்கையோடு இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் போக வேண்டிய பாதை இன்னும் தூரமிருக்கு. நீங்கள் அடைய வேண்டியது இன்னும் அதிகமிருக்கு. அப்படியிருக்க, நீங்கள் ஏன் உங்களைப்பற்றிய இவ்வளவு பெரிய பிரகடனத்தை முன்வைசுக்கிறீர்கள்?’” எனப் பலரிடம் கேட்கிறேன். அதனுடைய ஒரு பிரதிபலிப்பைத்தான் எனது முன்னுரையில் எழுதியிருக்கிறேன்.

நான் ஒன்னுமே செய்யலைந்து தோணுது எனக்கு. கவிதையில் இன்னும் நாம் சென்ற

டைய எவ்வளவோ தொலைவு இருக்குஞ்னு தோன்றுது. அப்ப ஒருவிதமான அவநம்பிக்கை எனது மொழிமேலே எனக்கு ஏற்படுது. இவ்வளவுதானா... இவ்வளவுதான் எழுதியிருக்கிறோமா என்கிற பெரிய ஏக்கம் வருது. இந்தச் சவால் கூடக்கூடக்கூட ஒரு பயம் வருகிறது. நல்ல கவிதை என்று நான் நம் பக்கஷய ஒன்றை நம்மால எழுதிவிட முடியுமா? என்னுடைய முன்னோடி என்று நான் நினைக்கும் ஒருவர் எழுதிய/போன இடத் திற்கு நாம் போய்ச்சேர்ந்திட முடியுமா என்கிற பயம் வருது. எந்த பயமுமே இல்லாமல், வெற்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் குரல்கள் மீது எனக்கு ஒருவிதமான கோபம் வருது. அவர்கள் தன்னம்பிக்கையைப் பார்த்தால் எனக்குப் பயமாக இருக்கு.

அமுது: ரஜனீஷ், “Our languages are poor to explain the supreme understanding” என்று சொன்னார். அதைப்போல, கவிதை அல்லது நீங்கள் சொல்வது போன்ற சில விடயங்களை வெளியிடுவதற்கு எமது

மொழி வல்லமையற்றது என்று எப்போதாவது சிந்தித்திருக்கிறீர்களா?

மனுஷ்: உண்மையில், எழுதும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இந்த வல்லமையின்மையினுடைய துயரத்தை நான் அனுபவிக்கவே செய்கிறேன். அது தமிழ்நினுடைய வல்லமையின்மையல்ல, என்னுடைய வல்லமையின்மை. எப்போதுமே நாம் உணர்வதற்கும் அதை மொழியைப்படுத்துவதற்கும் இடையில் பெரிய தொலைவு இருக்கு. ஒவ்வொன்றையும் எழுதி முடித்தபின் எனக்குத் தோன்றுகிறது, ‘நான் சொல்ல வந்தது இது இல்லை..’ என்று. நான் அதனுடைய சாயல்களாத்தான் உருவாக்கினேன், அதையல்ல. எதை உணர்ந்தேனோ அல்லது எதைக்களவு கண்டேனோ அதைச் சொல்லவில்லை. அதன்மாதிரியான ஒரு சாயலைத்தான் உருவாக்க முடியும். இந்தச் சாயலைக் காட்டி, ‘எப்படியாவது நீங்கள் அந்த இடத்திற்கு போய் விடுவீர்களா?’ என்று வாசகரைப் பார்த்து நான் கேட்கிறேன்.

லவே முடியாது. அடையாளங்களை மட்டும் தான் உருவாக்க முடியும்.

அமுது: பாரதிக்குப் பிறகு என்று எடுத்துக் கொண்டால், தமிழில் கவிஞர்களை வரிசைப்படுத்துவது என்றொரு சிந்தனை வருகிற போது யாருடைய பெயர்களைல்லாம் உங்கள் மனதில் வருகிறது?

மனுஷ்: எப்போதுமே இந்த வரிசைப்படுத்துவதில் உள்ள ஒரு பெரிய அபாயம் என்னவென்றால், அதில் சேர்ந்துக் கொள்ளுதை விட விடுவது என்பதே அதிகமாயிருக்கு. அப்படியிருந்தாலும் கூட, ஒரு வாசகங்குக்கு, கவிதையை படிக்கக்கூடிய அல்லது புதிதாக கவிதை எழுதக்கூடிய கவிஞர்நுக்கு நான் சொல்லக்கூடிய சில பெயர்கள் எப்போதும் உண்டு. இவர்கள் தமிழில் மிக முக்கியமான சாதனைகளை கவிதைகளில் பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

முதலில் நான், இலங்கையிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து குடியேறிய தர்ம சிவராமைத்தான் நவீன கவிதையினுடைய மிக முக்கியமான கவிஞர் என்று சொல்வேன். இன்றைக்கு தமிழில் எழுதக்கூடிய பெரும் பாலான கவிஞர்களுக்கு, கவிதையை பிரக்ஞூப்புவாகப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு தர்ம சிவராமதான் மிகப்பெரிய influence.

சாயலைத்தான் உருவாக்க முடியும்.

‘இந்தச் சாயலைக் காட்டி, ‘எப்படியாவது நீங்கள் அந்த இடத்திற்கு போய் விடுவீர்களா?’ என்று வாசகரைப் பார்த்து நான் கேட்கிறேன்.

அதுபோல ஞானக்கூத்தன், பகவய்யா, பிரம்மராஜன், ஆத்மாநாம், சுகுமாரன், தேவதேவன், எம்.யவுன்... இதுமாதிரி எல்லோரும் அவசியம் படிக்க வேண்டிய ஒரு 30, 40 கவிஞர்களின் பெயர்களை என்னால் சொல்ல முடியும். இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்ததான் நவீன கவிதை மொழியையுமிகுப்பாளர்கள்.

இந்தப் பெயர்களைச் சொல்லும்போது நான் ஒரு குறிப்பிட்ட மரபைச் சேர்ந்தவர்களின் பெயர்களையே சொல்கிறேன். இவர்கள் ‘எழுத்து’ பத்திரிகை என்ற ஒரு இதழ் உருவாக்கியுள்ளார்கள்.

இதற்கு எதிராக இன்னும் ஒரு இயக்கம் இருந்தது. ‘வானம்பாடிகள்’ என்ற இயக்கம். இவர்களது பெயர்களை நான் பிரக்ஞூப்பாமல் விட்டிருக்கிறேன். இவர்கள் கவிதையை தீர்முபவும் ஒரு செய்யுள் தன்மைக்குள் கொண்டு போகிறது. நவீனத்துவத்திற்கு எதிராக இருப்பதனால்தான் அந்தப் பெயர்கள் எதையுமே நான் சொல்லவில்லை. அந்த வரிசை வைரமுத்து வரைக்கும் வருகிறது.

இதற்கு எதிராக இன்னும் ஒரு இயக்கம் இருந்தது. ‘வானம்பாடிகள்’ என்ற இயக்கம். இவர்களது பெயர்களை நான் பிரக்ஞூப்பாமல் விட்டிருக்கிறேன். இவர்கள் கவிதையை தீர்முபவும் ஒரு செய்யுள் தன்மைக்குள் கொண்டு போகிறது. நவீனத்துவத்திற்கு எதிராக இருப்பதனால்தான் அந்தப் பெயர்கள் எதையுமே நான் சொல்லவில்லை. அந்த வரிசை வைரமுத்து வரைக்கும் வருகிறது.

அமுது: வாசகர்களைப் பொறுத்தவரையில், நீங்கள் சொல்வது போன்ற நவீன கவிஞர்களுக்கு அப்பால் இன்னுமொரு கூட்டம், கண்ணதாசனில் மயங்கிப் போகிற ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது. ஒருமுறை அ.ச. ஞானசம்பந்தன் 'பாரதிக்குப் பிறகு கண்ணதாசனத்தான் மகா கவிஞர்னாக நான் பார்க்கிறேன்' என்று சொன்னார். இதுபற்றி என்ன சொல்வீர்கள்?

மனுஷ்ய: கவிதையைப்பற்றிப் பேசும்போது, கவிதை என்று பொத்தாம் பொதுவாக ஒன்றை நாம் கற்பனை பண்ணக்கூடாது. வெவ்வேறு வகையான கவிதைகள் வெவ்வேறு வகையான தேவைகளுக்காக எழுதப்படுது. எனக்கு கண்ணதாசன் மீது Lyrical poet என்கிற முறையில் மிகப்பெரிய மரியாதை இருக்கு. ஏனென்றால் அந்த இசைப் பாடல்களினுடைய மிகப்பெரிய சாதனையை கண்ணதாசன் பண்ணினார். தமிழ் கலாசாரத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறுவிதமான பல வீணங்கள், துயரங்கள், ஆசாபாசங்களை எல்லாம் ஒருவித நிலவுடைமை மனோபாவம் சார்ந்த பார்வையுடன் முன் வைத்தார். கண்ணதாசனிடம் பெரிய கவித்துவப் பெருக்கு... பழைய கவித்துவம் சார்ந்த பெருக்கு இருந்தது. அந்தப் பெருக்கு இன்னொருவகையில் வைரமுத்துவிடமும் இருக்கு. கண்ணதாசனுடைய பாட்டை, வைரமுத்துவின் பாட்டை இன்றும் கேட்பேன். எனக்குப் பிடித்த வரிகள் அதில் இருக்கு.

ஆனால் நான் சொல்லக்கூடிய நவீனகவிதை என்பது, நம் முடைய நவீன வாழ்க்கைக்கு... இன்று நாம் அடைந்திருக்கக்கூடிய வெற்றிகள், தோல்விகள், துயரங்கள், வீழ்ச்சிகள் இவையெல்லாம் பற்றிய பிரக்ஞா கொண்டிருக்கிறதா? அப்படி பிரக்ஞா கொண்டு எழுதப்படுவதுதான் இன்றைய காலத்தினுடைய கவிதையாக நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு ஒரு தனி இடமுண்டு. அந்த கவிதை சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றபடி, கண்ணதாசன் ஒரு 'சக்திவாய்ந்த கவிஞர்' என்று சொல்வதில் எனக்கு மறுப்பில்லை. பாரதிக்குப் பிறகு கண்ணதாசனிடம் இருந்த அளவிற்கு கவித்துவப் பெருக்கு இந்த நூற்றாண்டில் மாரிடமும் இல்லை. பாரதி ஏன் முக்கியமாக இருக்கிறார் என்றால், அவருக்கு இந்த சமூகத்தின் மீது இருந்த Responsibility. நமது சமூகத்தை என்ன விடயங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார், சமூகமாற்றத்திற்கு எந்த தரப்பில் பாரதி இருந்தார் என்பவைதான் அவருடைய முக்கியத்துவம். அதனால்தான் நவீன கவிஞர்கள் எல்லோரும் பாரதியைத்தான் முன்னோடியாகக் கொள்கிறோம். அங்கிருந்துதான் தொடங்கி நாம் வருகிறோம்.

பாரதியினுடைய மரபைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் நவீன கவிஞர்கள் இருக்கிறோம். கண்ணதாசன் போன்றோர் வேறொரு மரபை, அதாவது வெகுஜன இலக்கியம் சார்ந்த மரபை பின்பற்றினர். அதிலே பொழுதுபோக்கு, அது சார்ந்த துயரம், அது சார்ந்த சந்தோஷம் எல்லாமே இருக்கு. சமூகமாற்றம் அல்லது சமூகத்துப் பிரச்சினைகள், சமூகத்தோடு உள்ள உறவு... இவையெல்லாம் அந்தக் கவிஞர்களிடம் ரொம்ப பலவீணமாய் இருக்கு. ஆனால் அப்படியிருந்தாலுமே கூட, சமூகத்தில் அதற்கு ஒரு entertainment value களிப் பூட்டும் மதிப்பு இருக்கு. அந்த வகையில், அந்த இடத்தை நான் மறுக்கவில்லை. ஒரு சமூகத்தில் எல்லோருமே ஒரே விதமாக இயங்க முடியாது.

அமுது: பல மனித வதைகளையும் அனுபவங்களையும் நிறையவே பெற்றுக்கொள்க்கூடிய ஸமத்தில் இருந்து எழுதப்படுகிற கவிதைகள், தாங்கள் பெற்றுக்கொள்கிற உணர்வுகளை மானுட அனுபவங்களை வெளித்தரக்கூடியவையாகத் தெரிகிறதா உங்களுக்கு?

மனுஷ்ய: இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்கூட ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகைக்காக சில தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களும், ஸமத்துக்

கவிஞர்களும் சந்தித்து இந்தப் பிரச்சினை பற்றி விரிவாகப் பேசினோம். நான் மிகவும் மதிக்கக்கூடிய ஸமத்துக் கவிஞர்கள் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஸமத்துக் கவிதைகள் தொடர்பாக திரும்பத் திரும்ப எனது கோரிக்கை என்னவெனில்,

இன்று அவர்களுக்கு நிறைய பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய குழல், யுத்தம், இடப்பெயர்வு இவை அவர்களை பெரிதும் பாதிக்கின்றன. ஆனால் சிக்கல் என்னவென்றால், தங்காது பிரச்சினைகளை நேரடியாக முன்வைக்கி நார்கள். முன்வைக்கும்போது அந்தப் பிரச்சினைகள் பற்றிய ஆழமான தத்துவப் பார்வையோடு கவிதைகள் வரவேண்டுமென நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இதே போல் பிரச்சினைகள் உள்ளன வேறு பல நாடுகளில் கவிதையின் உச்சங்களைத் தொட்ட படைப்புகளை நாம் பார்க்கிறோம்.

உதாரணமாய் வதை பற்றி ஒரு கவிதை எழுதுகிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுகின்றன. அது உங்களுடைய வதையைய் பற்றி மட்டும் பேசினால் அது ஆழ்ந்த கவிதை அல்ல. அதற்குப் பதிலாக வதை எங்கெல்லாம் நிகழ்கிறதோ அங்கெல்லாம் அந்தக் கவிதை பொருத்தப்பாடு உடையதாக மாறுமாலவிற்கு அது விரிந்த பார்வை உடையதாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அந்த இடத்தை நோக்கி ஸமத்துக் கவிதைகள் இன்னும் போக வேண்டும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். போவதற்கான எல்லா விதச் சூழலும் அதற்கான அடிப்படையான விஷயங்களும் இருக்கு. அப்படிப் போயிற்கு என்று சொன்னால் தமிழ்க் கவிதைகளில் மிகமிக முதன் மையான ஒரு இடத்திற்கு ஸமக்கவிதைகள் போய்விடும். அதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை.

அமுது: இப்போது புலம்பெயர் இலக்கியம் என்று ஒரு தனியான இலக்கிய வகை உருவாகியிருக்கிறது. அது தமிழைப் பொறுத்தவரையில் என்ன பங்களிப்புகளை தரக்கூடும்... என்ன தந்து கொண்டிருக்கிறது?

மனுஷ்ய: தமிழ்கள் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வெவ்வேறு விதமான அனுபவங்களுக்கு இன்று ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு எதிர்காலத்தில் மிகப்பெரிய திறப்பை உண்டுபண்ணும் என நம்புகிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் இன்றைக்கு வெவ்வேறு மொழிகளோடு, கலாசாரங்களோடு தொடர்புகொள்கிறார்கள். அதன் மூலம் ஏற்படக்கூடிய மிக வித்தியாசமான அனுபவம் தமிழில் கிடைக்கப்போகிறது. தமிழ்க்கவிதை எப்போதுமே வீடு சார்ந்த, குடும்பம் சார்ந்த, ஊர் சார்ந்த அனுபவங்களைத்தான் தொடர்ந்து பேசி வந்திருக்கிறது. பெரிய எழுத்தாளர்களில் இருந்து சின்னப் படைப்புகள் வரைக்கும் அதுதான் நடந்திருக்கிறது. பிற உலகங்களோடு உள்ள தொடர்புகளை தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளில் நீங்கள் பார்க்க முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு வெற்கு போய்விடும் என்று அழைப்படுகிறேன். அந்த இடத்தை நோக்கி ஸமத்துக் கவிதைகள் இன்னும் போக வேண்டும்...

வதை பற்றி ஒரு கவிதை எழுதுகிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். அது உங்களுடைய வதையைப் பற்றி மட்டும் பேசினால் அது ஆழ்ந்த கவிதை அல்ல. அதற்குப் பதிலாக வதை எங்கெல்லாம் நிகழ்கிறதோ அங்கெல்லாம் அதிப்படையான விஷயங்களும் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அதிப்படையான விஷயங்களும் இருக்க வேண்டும் என அழைப்படுகிறேன். அந்த இடத்தை நோக்கி ஸமத்துக் கவிதைகள் இன்னும் போக வேண்டும்... அமுது இப்போது புலம்பெயர் இலக்கியம் என்று ஒரு தனியான இலக்கிய வகை உருவாகியிருக்கிறது. அது தமி ரபார்த்துக்கிற விரிந்த பார்வை உடையதாக மாறுமாலவிற்கு அது விரிந்த பார்வை உடையதாக வேண்டும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். போவதற்கான எல்லா விதச் சூழலும் அதற்கான அடிப்படையான விஷயங்களும் இருக்கு. அப்படிப் போயிற்கு என்று சொன்னால் தமிழ்க் கவிதைகளில் மிகமிக முதன் மையான ஒரு இடத்திற்கு ஸமக்கவிதைகள் போய்விடும். அதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை.

கிருதூ

சிறுவர்கள் திட்டம்

கிருதூ மற்றும் கிருதம்

த. செல்வகுமார்
நாவந்திக்குந்தா

சிந்தனை... அதே சிந்தனை...

சம்மணமிட்டிருந்தவன், இடது காலை முறைக்கால் மேல் நோக்க உயர்த்தி இடது கையால் அணைத்தபடி சாபிட்டான். அவன் வப்போது மீன்முள்ளு எடுப்பதற்காய் இடது கை வரும். பின்னர் சொந்த இடத்திற்குத் திரும்பி விடும்.

சப்பாட்டுக் கோப்பையில் இருந்த மீன்தலையை வாயில் வைத்து உறிஞ்சினான். பின்னர் அதனைப் பலவித கோணங்களில் உருட்டி. உறிஞ்சி...

உறிஞ்சு இடமில்லை என்று தீர்மானமான பிறகு நிலத்தில் கிடந்த சிறு குவியலில் அதனையும் வைத்துவிட்டு, மீன்குழம்பின் ருகியை உணர்ந்தபடி கோப்பையில் ஓரிரு சோற்றுப் பருக்கைகள் தவிர வேற்றேதும் இல்லாதபடி வழித்து உண்டான்.

ஒருவரும் இல்லை என்றுணர்ந்தபடியால் விரல்களையும் குப்பிவிட்டு மீன்முட்களை கோப்பையில் எடுத்து வைத்துவிட்டு, வெளியில் கொண்டு சென்று நாய்க்குக் கொட்டினான்.

கையைக் கழுவிக்கொண்டான். (வாய் கழுவும் பழக்கம் கிடையாது) கோப்பையின் மேல் அலுவினியச் செம்பை வைத்து உள்ளே கொண்டுபோய் வைத்தான்.

எல்லோரும் போய்விட்டார்கள். (அம்மா, அப்பா, சகோதரர்கள்...) வசதியான நேரம், எழுதுவதற்குச் சங்கமில்லை.

உண்ட களை தீர்த் துண்டை விரித்துப் படுத்தவாறு நெற்றி முகட்டில் கையை வைத்து, கால்மேல் கால்போட்டு யோசித்தான் மீற்றர்.

மீற்றர் என்பது அவனது சொந்தப் பெயர்ல்ல. அவனை மீற்றர் என்று அழைக்கும் பலருக்கு அதன் காரணம் தெரியாது.

அப்படிக் கூப்பிட்டாலும் அதை அவன் ஸ்டியம் செய்வதில்லை.

யோசித்தான். எப்படி ஆரம்பிப்பது?

· எப்படி சொல்வது?

ஓன்றும் புரியவில்லை.

எப்படியாகிலும் எழுதவேண்டும். கடிதம் எழுத வேண்டும். ‘கடிதம் எழுதுவது எப்படி?’ என்று ஏதாவது புத்தகம் இருந்தால் அவனுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்திருக்கும்.

பத்துவரை படித்து, பனையேறி, தோட்டம் கொத்தும் போது விளங்காத விடயம் இப்போது விளங்குகிறது.

பத்துவரை ஒழுங்காகப் படித்திருந்தால் இது மிகவும் சுலபமாக இருந்திருக்கும்.

ஒழுங்காகப் பள்ளிக்கூடம் போயிருப்பானா? எத்தனை முறை வாத்தியிடம் அடிவாங்கியிருப்பான். ஒன்றுமே ஏறவில்லை. தன் அறி வகுக்கு ஏதோ எழுதுத்தெரியும்.

அவன் அவனைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் போது அவனும் ஒரு சிரிப்பை உதிர்ப்பான்.

நெஞ்சில் ‘குபுக்...குபுக்’ என்று ஏதோ ஒடுவது தெரியும்.

அந்தச் சிரிப்பின் பின்னால் ஏதோ ஒன்று இருப்பதை அவன் உணர்ந்தான். அந்தச் சிரிப்பின் மறுபக்கம் என்னவென்று புரட்டிப் பார்க்க முயன்றான்.

தோட்டம் கொத்தும் போது - மண்ணவெட்டி யால் மண்ணை அன்னி கால்களுக்கருகில் அடுக்கியபோது -

அருகிலிருந்த மிளகாய்த் தோட்டத்தில் மிளகாய்ப் பழம் ஆய்கிறான்.

ஆய்ந்து இடுப்பு நோக்கச் சிறிது எழுந்த போது அவனைக் கண்டான்.

அவனும் அவனைப் பார்த்தான்.

ஆணால் அவன் சிரிக்கவில்லை.

ஏனெனில் அவனுடன் சேர்ந்து நால்வர் கொத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். தனியே கண்டால் சிரிப்பதற்கும் இப்போது சிரிக்காததற்கும் காரணமிருப்பதாக எண்ணினான்.

அப்போது அந்த எண்ணம் வலுப்பட்டது. பலநாள் உருப்போட்ட விடயங்நாடான்...

‘காதல் கடிதம் வரையலாமா?’

அது சாதாரணமான விடயமாகப் படவில்லை. அவனின் அறிவில் கடிதம் எழுதுவது பெரிய விடயங்நாடான்.

நேரில் சொல்லும் தெரியும் அவனுக்கு இல்லை. கடிதம் எழுதினால்கூட அதை அவனுடம் நேரில்தானே கொடுக்க வேண்டும்.

கொத்தி முன்னேறிய போது முச்சிரைத்தது. தொண்டையில் தண்ணி உலர்ந்தது. வெயில் ஆளை உருக்கி எடுத்தது.

பின்பும் செருகியிருந்த கண்ணையை எடுத்து மண்ணவெட்டியைச் சுரண்டினான்.

அது ஒரு பாவனை. களைக்கும் நேர மெல்லாம் இளைப்பாற எளிய வழி. அதைத் தான் மற்றவர்களும் கடைப்பிடிப்பார்கள்.

உல்ல நிலத்தில் கொத்தும்போது மண்ணவெட்டியில் மண் ஓட்டுவதில்லை. இருந்தாலும் இடையிடையே சுரண்டுவதை நிறுத்துவதில்லை.

தோட்டக்காரணிடமிருந்து கிராமியத் தேத் தண்ணி வந்தது.

வியர்வையில் குளித்து வேலை செய்து விட்டு, இங்கு வந்த சாபிட்டுப் படுத்தபோதும் அதே சிந்தனை.

தம்பிப்பின் பேரையும் கடதாசியும் தயார். அனால் எப்படி எழுதுவது? அவன் அறிந்த அறிவிலிருந்த யோசித்தான்.

அறிவு என்பதே ‘நான் இவ்வளவு அறிந்திருக்கிறேன்’ என்று மற்றவர்களிடம் பீற்றிக் கொள்ளுத்தானே...

அவனும் அப்படித்தான்.

ஏதாவது புதிய விடயம் இருந்தால் நன் பார்கள் காலில் போடுவான். தெரிந்திராவிட்டால் வாய்பள்பார்கள். தெரிந்தால் அல்ல சியமாய்க் காட்டிக்கொள்வார்கள்.

கதைப்பதில் பெரும்பாலான விடயம் சினி மாவாக்கத்தான் இருக்கும்.

மீற்றர் ஒரு சினிமாப் பைத்தியம். ரஜனி மோகத்தில் இருந்தான். அவன் வீட்டு மண்ணவெளில் ஒரு ரஜனியிடம் இடையை அளந்த படி ஒரு ரஜனியிடம் இருக்கிறது.

ரஜனி படம் பார்க்கும் போதே அவனுள் ஒரு உற்சாகம் கிளம்பும். கைதட்டவும் விசிலடிக்கவும் மற்றுப்பிழல்லை.

மீற்றருக்கு மேவிய தலை. வட்டமுகம். அழகாகச் செதுக்கிய மீசை... என்றவாறு யாராவது கற்பனை செய்தால் அவர்கள் உருப்பட வழியில்லை.

ஒரு முகம் எவ்வளவு கோணலாயிருக்கு முடியுமோ அவவளவு கோணலானது அவனும் முகம். ஒட்டிய கண்ணங்களை மறைக்க கொஞ்சநாள் தாடி வார்த்தான். அது இன்னும் அவல்சணமாக இருக்கவே, வழித்து விட்டான்.

அவனுக்கு இணையானதே அவன் முகம். எனவே விவரணை தேவையில்லை.

மீற்றர் எழுந்து பேளையைக் கையிலெடுத்தான். காகிதத்தை எடுத்து, எழுதும் போது கோணலாகிவிடும் என்பதற்காய் புத்தகத் தின் மேல் வைத்துத் தயங்கியவாறு எழுத ஆரம்பித்தான்.

இடையிடையே வெட்டி எழுதக்கூடாது என்று, ஒன்றுக்குப் பலதடவை யோசித்து எழுதினான்.

‘அன்பள் கதவிக்கு’,

உயர்தினையில் எழுதப்போய் அ.றினையில் முடிவுபடைந்தது.

அதை அவன் உணரவில்லை.

‘பிரியமானவேலே’

(இது அண்மையில் வந்த திரைப்படத்தின் தாக்கம்)

‘நான் உன்னைக் காதவிக்கப் போரேன். நீ என்னைக் காதவிக்கப் போறியா? எப்பவும் உன்றை இணைவு தான்.

இப்படிக்கு, தவராஜா’.

எழுதியாகிவிட்டது. இனிக் கொடுக்க வேண்டும். தயக்கம்.. தெரியுத்தை மனதில் வரவழைத்தான்.

கொடுத்த போது அவன் மிகவும் சந்தோசப்பட்டான். (எனக்கு காதல் கடிதம் எழுத வீட்டில் இருவன் இருக்கிறானா?)

ஒரு ரோஜாப்புவை வாங்குவது போலத்தான் அதனை வாங்கினான்.

அவனுக்கும் எழுத வாசிக்கத் தெரியாது. ●

நுக்கதை, நாவல், கவிதை போன்று நாடகமும் ஓர் இலக்கியமே. வாணொலி நாடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவை ஒருசில மணித்துளிகளில் காற்றோடு சங்கமித்துவிடுவதால் அவற்றின் இலக்கியத்தைப் பற்றி யாரும் அவ்வளவாக அல்படிக் கொள்ளலில்லை; ஆய்வு கரும் செய்யவில்லை.

அச்சில் வெளியாகியுள்ள வாணொலி நாடக நூல்கள் மிகச் சிலவே. (சில்லைப்பூர் செல்வரா சன், அராவியூர் சுந்தரமிழின்ஸை, வரணியூரான், அகளங்கன், அருணா செல்லத்துரை, சித்தி அமரசிங்கம், வீ.என். குராசா, ஜோர்ஜ் சுந்தரசேகரன், பேரா தனை ஜானைதன், அஷ்டர்பகான் போன்றோரின் நாடகங்கள் வந்துள்ளன.) எனவே வாணொலி நாடகங்கள் பற்றிய ஆக்குப்பர்வமான விமர்சனங்களும் வெளியாராமலே போய்விட்டன.

வாணொலி நாடக எழுத்தாளர்களும் வாணொலிக்கு எழுதிய பிற எழுத்தாளர்களும் தொடர்ந்து கணிக்கப்பாமலே இருந்து வருவது தரதிவிட்டதே. நிலையத்திலும் கூடத் தொடர்ந்து ஒவிபரிப்போடும் நாடகப் பிரதிகளோ அவை பற்றிய ஆவணங்களோ பேணப்பட்டு வருவதாகத் தொடர்ந்து இங்கே பதிவுசெய்து வைக்க விரும்புகிறேன். இதில் பல்வேறு

ஆயினும் இவைபற்றிய ஆவணப்போடும் நாடகத்தில் அவசியம் எனக்கருதுவதால் நாளெந்தமட்டிலான சில தகவல்களைத் தொகுத்து இங்கே பதிவுசெய்து வைக்க விரும்புகிறேன். இதில் பல்வேறு

இவைகளை வொசையாவி தமிழ் நாடகங்கள் ரூ அறிஞருக்கு!

- மஹாஸ்தவன் -

விடுபேடுதல்கள் நிகழ வாய்ப்பு ண்டு - அறிந்தவர்கள் அறியத் தரின், திருத்தி இதை முழுமை செய்துகொள்ளலாம் என்கிற நம்பிக்கையிலேயே இந்தத் தக வல்களைப் பதிவு செய்கிறேன்.

வாணொலி நாடகப் பிதாமகர் 'சானா' என்ப்படும் காலங்கென்ற ச. சன்முகநாதன்தான். அவரைக் குறிப்பிடாமல் வாணொலி நாடக வரலாறு எழுதப்படுமுடியாது. இதை ஏன் அழுத்திச் சொல்கி ரேன் என்றால், இலங்கை ஒவிப்புக் கூட்டுத்தான் தமிழ்ச் சேவையின் பவளவிழாச் சிறப்பு மலரில் அவரைப்பற்றி எதுவுமே இல்லை. நாளை அம்மலரைப் புரட்டிப் பார்ப்பவர்களுக்கு அப் படி ஒருவர் பணியாற்றினார் என் பதே தெரியாதமாதிரி. 'அம்போ' என விட்டுவிட்டார்கள்.

ஒரு நடிகராக, எழுத்தாளராக, ஒவியாக, எழுத்தாளராக - பல்துறை மேதை மை மிக்கவராக இருந்த கலா ஜோதி 'சானா' அவர்கள் ஜம்பகளின் ஆரம்பத்திலேயே முதல் நாடகத் தயாரிப்பாராக 'ரேட்யோ சிலோனில்' பணியாற்றிய வர். 50 இல் இருந்து 70 வரை நாடகத்துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இவரது ஆட்சிக்காலம்.

கள் அன்றைய நேயர்களால் பெரிதும் ரசிக்கப்பட்டு வரவேற் புப் பெற்றவை. நகைச்சவையும் யதார்த்தமும் விரவ அவற்றில் கமழ்ந்த மன்வாசனை அவரது நாடகங்களின் சிறப்புக்குக் காரணமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாண, மலையக, முஸ்லிம் கதாபாத்தி ரங்களை ஒன்றிணைத்து முதன் முதலில் அவர் அமைத்த பாணி சி. சண்முகம் ஊதாக எஸ். ராம தால்வரை இன்றுங்கூடத் தொடர்கிறது.

அடுத்தபடியாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர் திருச்சி சந்தர். அவரது நாடகங்கள் அன்றைய காலத் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பயின்றுவந்த (தமிழகத்) தமிழில் எழுதப்பட்டவை. அவர் எழுதிய னவற்றின் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நகைச்சவை நாடகம் 'வளையாபதி'.

தெளிவத்தை ஜோசப், என். எஸ்.எம். ராமையா போன்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களும் இரா. சிவ விங்கம், கு.ராமச்சந்திரன், எம். எஸ். ரட்னம், பி. நல்லுசாமி, முத்தராஜா போன்றோரும் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி எழுதியவர்களுள் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.

ராம் சுந்தரலிங்கத்தின் நகை ராஜா புதுப்போக்குமிகுப்புத் துறை மாநில பொன்றமான பிரதிகளும் அவ்வப்போதையானது காருத்துக்களைச் சொல்லவும் வல்லதாக மாறியது.

போது ஒவிபரப்பாயின. வீர பழனியப்பன், என்.என். குமாரசிங்கம், எம்.ஏ. கபுர் போன்றவர்களும் அக்கால வாணொலி நாடக எழுத்தாளர்களாக அறியப்பட்டுள்ளார்கள்.

'சானா'வின் காலகட்டத்தில் அதிகமான பிரதிகளை எழுதிக் குவித்தவர் பாலாம்பிகை நடராஜா. இவர் எழுதிய முதல் துப்பறியும் தொடர் நாடகம் 'டோக்டர் ரஞ்சிதம்' அன்று வாணொலி ரசிகர்களின் பெருவரவேற்றபை பெற்றது.

வாணொலி எழுதியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் காலஞ்சென்ற சி.சண்முகம். ஒரு தட்டெழுத்தாளராக இலங்கை வாணொலியில் மூழைந்த சி. சண்முகம் நகைச்சவையாக எழுது

தமிழில் நல்ல நாடகங்களைக் கேட்க வேண்டுமென்றால் நான் இலங்கை வாணொலியைத்தான் திருப்புவேன்.

அந்தத் தமிழ் சிலவேளைகளில் பிரியாவிட்டாலும் பரிச்சயமாகிவிட்டால் சுகானுபவமுத்தான்.

- எழுத்தாளர் கி. ராஜநாராயணன்

கவி வதில் தளக்கென்ற, தளிப்பானில் வகுத்துக்கொண்டவர். அவரது மேடை நாடகங்களும் வாணொலி வித் தொடர் நாடகங்களும் அக்காலத்திற் பெரு மதிப்புப் பெற்ற வை. குறிப்பாக அவரது 'துணி விடு தூது', 'நெஞ்சில் நிறைந்த வள்' தொடர்கள் ஒலிக்காத வீடு கள் வாணொலி இல்லாத வீடு கள் என்னாம்.

வாணொலி நாடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில், இலக்கிய புராண சம்பந்தமான நாடகங்கள், தெனிலிந்திய சினிமாப் பானியில் மைமந்த சமூக நாடகங்கள், யதார்த்த வாழ்வியலைக் களமாகக் கொண்ட பிரதேச வழக்கு நாடகங்கள் என அவற்றை முப்பெரும் பிரிவுகளுள் அடக்கலாம்.

ஏரும்ப காலத்திலேயே இலங்கையாக்கோன் போன்ற இலக்கியவாதிகளின் பங்களிப்பினால் வாணொலி நாடகங்களும், நம் சிறுக்கை இலக்கியம் போல தனித்துவமுள்ளனவாக எழுத மன்வாசனையைப் பிரதிபலிப்ப வைக்கத் திகழுவாயின. நகைச்சவைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த தப்பட்ட பிரதேச வழக்கு மொழி நடையானது காருத்துக்களைச் சொல்லவும் வல்லதாக மாறியது.

50களில் ரேட்யோ நாடகம் நேரடியாக ஒவிபரப்பாகிறது...

சானா சண்முகநாதன், தாசன் பெரனாண்டோ, ராஜேஸ்வரி சன் முகம், டி. ராஜேஸ்வரன், கருணாரத்னம், நடமாற்றுவதூப் பாலஹம் பூஷாபாலம். பிரதிகளும் அவ்வப்போதையானது காருத்துக்களைச் சொல்லவும் வல்லதாக மாறியது.

சானா காலத்தில் அத்திவாரமிடப்பட்ட இம்மாற்றமானது, புதிய எழுத்தாளர்கள், நடிகர்களின் பிரவேசத்தால் உருவிடப்பட்டு இன்று வரை தொடர்கிறது.

'சானா'வின் காலகட்டத்தில் சுமார் 70களின் ஆரம்பம் வரை வாணோலி நாடகங்கள் ஒவிப்பதிவு செய்து ஓவியர்ப்பப்பாமல் நேரடியாகவே ஓவியர்ப்பாயின. எனவே காற்றோடு கலந்துவிட்ட அவற்றை மீண்டும் கேட்கமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை எம் முடையது.

அன்றையகால நாடகம் பிரதி கள் பேணப்பட்டிருக்குமாயின் கூட அவற்றை மீண்பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அதுவுமில்லை. இன்றுவரை கூட பிரதிகளைப் பேணும் நடைமுறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

முத்த நாவல், சிறுகதை எழுத்தாளர்களான வ.அ. இராசரத்தினம், ச.கே.வே, சொக்கன், கனக செந்திநாதன், எஸ்.பொ. செங்க ஆழியான் போன்றவர்கள் 60-70களில் வாணோலி நாடகங்களை எழுதியது போன்று பின்னாளைய எழுத்தாளர்கள் அவ்வளவாக வாணோலி நாடகங்களில் நாட்டம் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

இளங்கீரன், அகஸ்தியர், செ.கணேசலிங்கன், அங்கையன் கைலாசநாதன், சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், காவலூர் எஸ்.ஜேக நாதன், இந்துமகேஷ், நெல்லை க.பேரன், பாலமணோகரன், திருக்கோவில் கலியுவன் போன்றோர் அவ்வப்போது இதிலும் கைவைத்துப் பார்த்தபோதிலும் பெரிதாகக் காலபதிக்கவில்லை.

ஆனால் கலிஞர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இ.முருகையன், சீல்லையூர் செல்வராசன், பா.சத்தி யசீலன், அம்பிகைபாகன் போன்றோர் அதிகளைப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் இவர்கள் எல்லோருமே பெரும் பாலும் பாநாடகங்களிலும், பூராண, வரலாற்று நாடகங்களிலும் நாட்டம் செலுத்தினார்கள்.

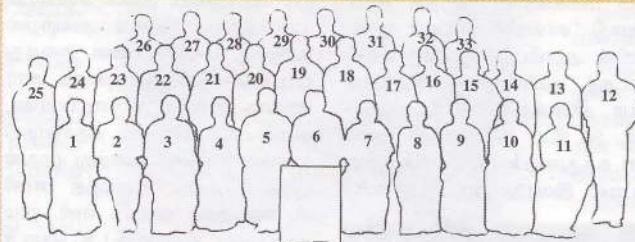
ஷேக்ஸ்பியரின் பிரபலமான

குறுநாடகங்கள் 'மத்தாப்பு' எனும் மகுதத்தில் 'சானா'வால் அறிமுகமாயின. அந்நாடகளில் நேயர்களின் ஏகோபித்து வரவேற்றபை பெற்ற நிகழ்ச்சிகளுள் முதன்மையானது இம் 'மத்தாப்பு'. கலையகத்தில் பார்வையாளர் முன்னிலையில் நேரடியாகவே அந்திகழ்ச்சி சிலகாலம் தயாரித்தனிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பகால வாணோலி நடிகர்களாக, கா.சிவத்தம்பி, க.கைலாசபதி, எம்.எஸ்.ரட்ஜனம், எஸ்.எம். ஏ.ஜூரார், செல்வஜோதி செல்லவத்துறை, செந்திலமணி மயில்வாகனம், பரிமளாதேவி விவேகானந்தன், பஞ்சவர்ணம் லக்ஷ்மணன், ஆனந்தி குரியப்பிரகாசம், வசந்தா அப்பாத்துறை, பிளோமினாசௌலமன், புஷ்பம் சின்னையா (கோமஸ்) போன்றோர் கொடி கட்டிப் பறந்தனர்.

தீ.ரா.ஆழுமுகம் (ஆச்சி), சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி), R.சோமசுந்தரம், S.சோமசுந்தரம், நால் ருதீன், எல்ரனிஸ்லோல், மாகி ரட் அன்ரனி, V.N.B.ஞானதீபம், செல்லத்தம்பி பேரன்றவர்களின் பங்களிப்பும் மறக்கற்பாலன்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து 50 களில் T.S.பிச்சையப்பா, ரோஸாரியோ பீரிஸ், தாசன் பெர்னான்டோ, R.விக்டர், V.N.நவரத்தினம், K.மார்க்கண்டு, R.S.லோக நாதன், (மயிலு) கனகலிங்கம், T.தர்மலிங்கம், S.K.தர்மலிங்கம், S.ஆழுமுகம், S.S.கணேசபிள்ளை, சரசாப்பிகை கூப்பிரமணியம், ராஜேஸ்வரி பிச்சாண்டி (சண்முகம்), விசாலாட்சி குகதாசன் (ஹமிட்), பத்மா சோமசுந்தரம், பாலுமகேந்திரா (இன்னையதிரைப்பட இயக்குனரோதான்!) போன்றோர் வாணலைகளைத் தம் நடிப்பால் வசப்படுத்தினர்.

1. விசாலாட்சி ஹமிட்	12. இரா. பத்மநாதன்	23. -
2. பேயோ தில்லைநாதன்	13. -	24. ஹமிட்
3. வசந்த அப்பாத்துறை	14. எஸ். ராஜூர்டனம்	25. -
4. கோகிளா சீவராஜா	15. -	26. -
5. சபாரத்தினம்	16. ரோஸாரியோ பீரிஸ்	27. -
6. சானா சண்முகநாதன்	17. சிவதாசன்	28. -
7. மனைவி	18. -	29. தாசன் பெர்னான்டோ
8. சந்தசாரூபவதி நாதன்	19. சரவணமுத்து	30. -
9. -	20. பாலுமகேந்திரா	31. கே. மார்க்கண்டு
10. பரமேஸ்வரி	21. S.S.கணேசபிள்ளை	32. ஆர். விக்டர்
11. மகாராணி	22. திருநாவுக்கரசு	33. ரி.எஸ். பிச்சையப்பா

நாடகங்களும் அவ்வப்போது முத்து இரத்தினம் (ஒதெல்லோ), சீல்லையூர் செல்வராசன் (ரோமி யோ ஜூலியட்), ஜேகூர்டனம் (ஜூலியஸ் சீலர், வெளிஸ் நகர வர்த்தகன்) போன்றவர்களின் கைவைண்ணத்தில் ஓவிவடிவம் பெற்றன.

60களின் நடுக்கூற்றில் நகைச்சவையை பிரதானமாகக் கொண்ட

கங்களுக்குத் தனியொரு களம் அமைத்து முள்ளேஷுயாகத் திகழ்ந்தது இலங்கை வாணோலி என்றால் அப்பெருமை முதன்மையாகச் 'சானா'வையே சாரும். அக்கால வாணோலி நடிகர்களுடன் சக்கடத்தார் எஸ். ராஜூர்டனமும் வாணோலி மேடையேறிக் கலகலப்பூட்டனார். 'மத்தாப்பு' பின்பு 'கதம்பம்' என்ற பெயர் மாற்றத்துடன் வரலாயிற்று.

விமல் சொக்கநாதன், செல்வம் பெர்னாண்டோ, மகேஸ்வரி ரட்னாம், கோவிலவர்த்தனி குப்பிரம் ஸியம், யோகா தில்லைநாதன், புவனலோஜினி வேலுப்பிள்ளை போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதி யில், சானா அவர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கு ஒரிரு ஆண்டுகள் முன்னதாக, முதன்முதலாக வாணொலி நாடகப் போட்டியோன்று நடாத்தப்பட்டது. திருவாளர்கள் க. கைலாசபதி, இ. முருகையன், ச. இருத்தினம் ஆகி யோர் நடுவர்களாகப் பணியாற்றிய அந்நாடகப் போட்டியில் G.P. வேதநாயகத்தின் 'நீதியின் நிழலில்' எனும் துப்பிற்யம் நாடகம் முதற்பிரிசையும், R.பஞ்சரத் தினத்தின் 'தயார் பதையா?' எனும் நாகைச்சைவ நாடகம் இரண்டாவது பரிசையும், V.N.குராஜா எழுதிய சமூக நாடகம் முன்றாவது பரிசையும் ஈட்டிக் கொண்டன.

70களின் ஆரம்பத்தில் தினகரனால் நாடகத்தில் மேடை நாடகப் போட்டியில் கே. எம். வாசகரின் 'குமதி' பல பரிசுகளைத் தட்டிக்கொண்டது. அந்த வெற்றியுடன் இலங்கை வாணொலிக்குள் ஒரு தொழிலாட்சி உதவி

திரு. கே.எம். வாசகர் நாடகத் தயாரிப்பைப் பொறுப்பேற்ற போது ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் புதுக்கத் திற்கு வந்துவிட்டன. எனவே அப்போது நாடகங்கள் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு ஒலிப்பப்பட்டு வந்தன. அத்துடன், யாழ்ப்பாண மொழி வழக்கில் காத்திரமான நாடகங்களை எழுதவல்ல பல எழுத்தாளர்களும் உருவாகியிருந்தனர். அத்தோடு உடனுக்குடன் நாடகங்கள் ஒலிப்பப்பட்ட காலத்தில் சானா சன்முகநாதன் அவர்களினால் பயிற்றப்பட்ட பல வாணொலிக் கலைஞர்கள் இருந்தனர். இவையெல்லாவற்றையும் விட அப்போது தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளராக இருந்த கலையார்வம் மிக்க சி.வி. இராஜங்கந்தரம் அவர்களின் வழிநடத்தலும் இருந்தது. வாசகரின் காலத்தில் தரமான பல வாணொலி நாடகங்கள் ஒலிப்பப்பட்டன. பல வாணொலிக் கலைஞர்களின் நடிப்பும் தரமும் உயர்ந்தன. அவரது காலமே (1970-79) தமிழ் வாணொலி நாடகங்களின் பொற்காலம் என்று துணிந்து கூறலாம்.

- ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன்

கான், V.N.குராஜா, S.S.கணேசனில்லை, K.S.பாலச்சந்திரன், சர்வணையூர் மணிசேகரன், K.K.மதிவுதனன், மஹதிஹாஸன் இப்ராஹிம், எஸ். ஜேசுரட்டனம் போன்றோர் வாணொலி நாடக எழுத்துறையில் கால்பதித்த வர்களுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கவர்கள்.

இவரது காலகட்டத்தில் வாசகரின் மேடைநாடக நடிகர்களான T.ராஜேகோபால், S.ராமதாஸ், S.செல்வசேகரம், K.சந்திரசேகரன், விஜயாள் பீட்டர், குப்புக்காலி காசிநாதன், இரா.காசிநாதன் ஆகியோரோடு B.H.அப்துல்ஹமீட், C.நடராஜிவம், M.கந்தராஜன், அற்புதராஜா, P.N.அமிர்தவாசகம், S.ஜேசுரட்டனம், K.S.பாலச்சந்திரன், பிராங் புஷ்பநாயகம், தாடி சுந்தரலிங்கம், ஜீவா நாவுக்கரசன், K.கந்தசாமி, ஜெயந்தி அப்புக்குட்டி, மணிமேகலை ராமநாதன், கமலினி செல்வராஜன், A.புனேஸ்வரி, நீலாம்பிகை குப்பிரம

இரண்டில் (வர்த்தகசேவை) ஒவிபரப்பான சில்லையூர் செல்வராஜனின் 'தணியாத தாகம்' நேய நெஞ்சங்களைப் பினித்து நெக்குருக வைத்த ஒரு தொடர்நாடகம். K.S.பாலச்சந்திரன், கமலினி (பாருக்), நிழாரா சுபர்தீன், நேறலையில் செல்வீட் போன்ற தீற்மை யுள்ள நடிகர்களையும், கூபர் இளங்கீரன், M.அஷ்ரப்கான், M.மக்கீன், M.அஸ்வத்கான், போர்வைப்பூர் ஜிபிரி போன்ற தரமான எழுத்தாளர்களையும் இலங்கை வாணொலித் தமிழ் நாடகப்பிரிவியன்படுத்தத் தவறவில்லை.

தமிழ்ச் சேவையின் இயல் நாடக நிகழ்ச்சிக் கட்டுப்பாட்டாளராகப் பணிபுரிந்து 1983ல் ஒய்வுபெற்ற அமர் வே. அ. சிவஞானம்.

செல்வராஜன் போன்றோரின் நயமான நடிப்பில் அது மெருகு பெற்றது. வீடுகள் தோறும் வாராவாரம் நேயர்களை வாணொலியருகே காத்திருக்க வைத்தது. சேவை இரண்டில் ஒலிபரப்பான மற்றுமொரு தொடர் நாடகம் எம். அஷ்ரப்கானின் 'ஒரு வீடு கோயிலாகிறது'. அப்துல் ஹமீட் டின் நடிப்புப் பரிமாணங்களைப் புடிப்படுக்காட்டிய அதுவும் நேய நெஞ்சங்களில் நீங்கா இடம்பிடித்த ஒரு தொடர்நாடகம்.

K.M.வாசகர் தமது காலகட்டத்தில் ஒருவில் நாட்டுக்கூக்குத்துக்கணை மட்டும் ஒலிநாடுக்களில் பதிவு செய்து களஞ்சியப்படுத்தி யதோடு திருப்பியெட்டுவிட்டதால், அவரது காலத்தில் ஒலிபரப்பான நாடகங்கள் பற்றிப் பூரணமாக அறியமுடியாதுள்ளது. அந்நாடகங்களின் ஒலிப்பதிவை நாடாக்களோ அவை சம்பந்தமான ஆவணக்களோ பேணப்பாமையால், இன்றைய தேடலில், அவரது காலகட்டம் ஓர் இருந்த காலமாக தோற்றுவிக்கிறது. ஆனால் மேடை நாடகங்களை முதன்முதலில் வாணொலிக்கென மாற்றியமைத்து ஒலிபரப்பிய பெருமை இவரையே சாரும்.

மூல்லிம் சேவை தனியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதில் வாராவாரம் நாடகங்கள் ஒலிபரப்பான போதிலும் கூட, S.M.A.ஜூபார், K.A.ஜூபார், M.அஷ்ரப்கான், காலச்செல்வன், மஹதிஹாஸன் பிராஹிம், ஆழ்மினா பேகம்

35

70-90களில் ஒலிபரப்பான தொடர் நாடகங்களுள், எஸ்.பொ.வின் 'மட்டக்களப்பு மாப்பிள்ளை', கே.எஸ்.பாலச்சந்திரனின் 'கிராமத்துக் கணவுகள்' என்பவை சேவை இரண்டில் ஒலிபரப்பான எஸ்.ராமதாஸின் 'கோமாளிகள் கும்மாளம்', வரணியூரானின் 'இரை தேடும் பறவைகள்' போன்ற தொடர் நாடகங்களையும் அவற்றிற்கேடியர் ராஜிகானின் இச்சனைப்பசிக்கு உவப்பான தீனிகளாக இலங்கியமையால் நல்ல வரவேற்றப்பெற்றன.

இக்காலகட்டத்தில் வெள்ளிக் கிழமைதோறும் மூல்லிம் சேவையில் இடம்பெற்ற, குத்தாளின் தயாரிப்பில் உருவான நாடகங்கள் மூல்லிம் நேயர்களால் மட்டும் வெற்றப்பெற்றன.

வாசிப்பது கல்ட்மான வேலை.

கண்ணுக்கும் வேலை.
மினக்கெட்டு இருந்து வாசிக்க வேண்டும். சிலரால் வாசிக்க முடிவதும் இல்லை. வாணொலி நாடகத்தை சம்மாகேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்.

வீட்டில் நாடகம் கேட்பவர் ஒருவர் இருந்தால் போதுமானது. அவர்வையைப் போட்டுவிட, நாடகம் வீட்டில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களது காதுகளிலும் ஒலிக்கும். விரும்பியோ விரும்பாமலோ, அக்கறையாகவோ அக்கறை இல்லாமலோ எல்லோரும் நாடகம் கேட்கிறார்கள்.

அராலியூர் ந. சந்தரம்பிள்ளை
மூன்றில் மற்றோராலும் வெகுவாக ரீதித்துப் பாராட்டப்பெற்றன. அவரைத்தொடர்ந்து நல்லவெள்ளும் நாடகங்களைத் தொடர்நாடகம் கொண்டிருக்கலாம். வீட்டில் நாடகம் கேட்பவர் ஒருவர் இருந்தால் போதுமானது. அவர்வையைப் போட்டுவிட, நாடகம் வீட்டில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களது காதுகளிலும் ஒலிக்கும். விரும்பியோ விரும்பாமலோ, அக்கறையாகவோ அக்கறை இல்லாமலோ எல்லோரும் நாடகம் கேட்கிறார்கள். அராலியூர் ந. சந்தரம்பிள்ளை

மூன்றில் மற்றோராலும் வெகுவாக ரீதித்துப் பாராட்டப்பெற்றன. அவரைத்தொடர்ந்து நல்லவெள்ளும் நாடகங்களைத் தொடர்நாடகம் கொண்டிருக்கலாம். வீட்டில் நாடகம் கேட்பவர் ஒருவர் இருந்தால் போதுமானது. அவர்வையைப் போட்டுவிட, நாடகம் வீட்டில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களது காதுகளிலும் ஒலிக்கும். விரும்பியோ விரும்பாமலோ, அக்கறையாகவோ அக்கறை இல்லாமலோ எல்லோரும் நாடகம் கேட்கிறார்கள். சேவையாகும்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

சி.வி. ராஜங்கந்தரம்

யாளராக நுழைந்து 1972ல் நாடகத் தயாரிப்பாளரானார் கே.எம். வாசகர். ஜெயமோகன், எஸ். ராமதாஸ், எம்.அஸ்வத்கான், எம்.அஷ்ரப்

ரெனலி உவிலியம்ஸின் நாடகங்கள் இரண்டு

- கே. எஸ். சிவருமாரன்

அ

மெரிக்காவின் தென்பகுதி யிலுள்ள மிலிலிப்பியில் 1911ஆம் ஆண்டு பிறந்து 1983ல் மறைந்த உலகப் புகழ்பெற்ற நாடகாசியர் ரெனலி உவிலியம்ஸ் (Tennessee Williams) ஆவார். கட்டுரை, கவிதை, கதைகளும் எழுதியீரார். முழுநீள நாடகங்களாக முப்பதும், ஏராளமான குறு நாடகங்களையும் எழுதியீரார். இவர் இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளையும் ஜந்து கட்டுரைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

1947ல் “ஆசை எனும் வீதி வண்டி” (A street Car Named Desire) என்ற நாடகத்துக்கும், 1955ல்

“தவிக்கும் தகரக் கூரையில் ஒரு பூணை” (A Cat on a Hot Tin Roof) என்ற நாடகத்துக்குமான புலிட்ஸர் விருது (Pulitzer Prize) இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த இரு நாடகங்களும் பல்கலைக் கழகங்களில் பாடப் பத்தகங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவர் இரண்டு முக்கியத்துவத்தை நாடகங்களாக ரெனலி உவிலியம்சின் நாடகங்கள் அமைகின்றன.

நாம் அறியலாம்.

“அமெரிக்க மொழியிலே தலைசிறந்த நாடகம்சார் கவிதை” என இவருடைய நாடகங்களைத் திறனாய்வாளர் ஒரு வர் விபரித்திருக்கிறார். இந்த நாடகங்கள் இரண்டு பற்றிய திறனாய்வு சார்ந்த சில குறிப்புகளை நாம் தருமுன்னர், ரெனலி உவிலியம்ஸின் குடும்பத்தினர் பற்றிய ஓரிரு தகவல்களை

இவருடைய தாயார் மூர்க்க குணமுள்ளவாராக இருந்திருக்கிறார். இவருடைய தந்தையார் குடும்பத்தினருடன் நெருங்கிய உறவுகொள்ளாது சற்று ஒதுங்கியே வாழ்ந்த, அடிக்கடி வெளியூர்ப் பயணங்களை மேற்கொண்ட ஒரு விற்பனையாளர். இவருடைய முதல் சகோதரி மனநோ

யால் பீடிக்கப்பட்டவர். இவருடைய தமிழ்யாருடன் இவர் பழகுவதைத் தவிர்த்து வந்தார். இவருடைய தந்தையாரின் செல்லப் பிள்ளையாக இளைய சகோதரரே இருந்துவந்தார்.

இத்தகைய சாதகமற்ற குடும்பப் பின்னனியில் வாழுகிறிட்ட ரெனலி உவிலியம்ஸ் சங்கோஜியாகவும், நோய்வாய்ப்பட்டவராகவும், மனக்குப்பம்படைந்தவராகவும் இருந்ததில் வியப்பில்லை. இவருடைய நாடகங்கள் இந்தக் குணவியல்புகளைப் பிரதிபலித்தன.

உதாரணமாக, இவர் எழுதிய “ஆசை எனும் வீதி வண்டி” என்ற நாடகத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்.

காம் உணர்வுகள் காரணமாக விரக்கி, வன்செயல்கள், மனவிகாரங்கள் போன்றவற்றை இந்நாடகம் கதைப்பொருளாகக் கொண்டிருந்தது. அமெரிக்க நகரமாகிய நியூ ஓர்லின் ஸில் (New Orleans) நாடகக்கதை நிகழ்கிறது.

இந்த நாடகத்தின் முக்கிய நாடக மாந்தருள் ஒருவர் ப்ளோஞ்சே டுபோ (Blanche Dubois), இந்தப் பெண்

கனவுலகில் மிதக்கும் கலைமெருகு நாட்டங்கொண்ட பெருவாழ்வுக்காக ஏங்கும் ஒரு ஜீவன்.

இப்பெண்ணின் சகோதரியின் கணவன் பெயர் ஸ்டேஷன் கொவால்ஸ்கி (Stanley Kowalski). இவன் விலங்குகளுக்குரிய சபாவும் கொண்டவன். அடிப்படையெனக் கொள்ளத்தக்க காம உணர்வுகள் இவளிடம் மேலோங்கி நிற்கும். இந்தப்பண்பை உணர்ந்து கொண்ட ப்ளோஞ்சே இவளிடம் மயங்குகிறான் என்றாலும், அவன் நடத்தைக்களைக் கண்டு அருசைப்படுகிறான். உண்மையிலேயே கொவால்ஸ்கியின் இயல்பு காரணமாக ப்ளோஞ்சேயின் கனவுலகம் தகர்க்கப்படுகிறது.

இந்த இருவரினதும் ஆங்கமையின் மோதலில் நாடகம் பிறக்கிறது. இந்த இருவரும் முதற் தடவையாகச் சந்திக்கும் நாடகத்தின் முதல் அங்கத்திலிருந்தே இவர்களிடையே காணப்படும் பரப்பும், நெருக்கடி நிலைமையும், மிகையான காம வேட்கையும் மெல்லக் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது.

ஸ்டேஷன் கொவால்ஸ்கி ஆணின் வலிமையைப் பறை சாற்றும் ஒரு பெருங்குடிகாரர். கண்பார்வை மூலமே கண்ணியரை அளந்திடும் காமுகன். மனவி பெயர் ஸ்டேலா (Stella). இவள் ப்ளோஞ்சேயின் முதல் சகோதரி. அழகு குன்றிவரும் நொதுமையான வள் இவள்.

ப்ளோஞ்சே அழகியலை நிராகரிக்கும் நிதர்ஸன் உலகினின்று தப்பி யோட விழையும் ஒரு பெண். அதே வேளையில் வாழ்க்கையில் பிடிப்பை, மெருகற்றி ரீதியில் காட்டி நிற்கும் ஸ்டேலான்வியின் குணவியல்புகளில் கண்டு புத்துபிர் பெறுகிறான் எனவாம். உளவியல் பாங்கிலும், உடலியல் ரீதியாகவும் உறங்கிக் கிடந்த உணர்வுகள் அவன் விழிப்படையை தவுகின்றன.

காமம், சமுகம், கிறித்துவத் தார்மீகம் ஆகியவற்றின் மோதல்கள் நாடகத்தன்மைக்கு உதவுகின்றன. அவர் நூற்றாண்டுக்கு முன் இருந்த ஒரு நிலைமையை இந்நாடகம் சித்தரிக்கிறது என்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

ஸ்டேலான்விக்கு ஒரு சினேகிதன். பெயர் பிற்க. அவனுடன் சிருங்கார உறவை வைத்துக் கொள்ள ப்ளோஞ்சேக்கு விருப்பத்தான். ஆயினும் அவனுடைய

பழைய வரலாற்றைக் கூறி ஸ்ரான்லி மிற்கை எச்சரித்து விடுகிறான். கடைசி அங்கத்தின் கடைசிக் காட்சியில் அவள் படுதோல்வியடைவதாக நாடகாசிரியர் காட்டுகிறார்.

ப்ளோஞ்சே கூறுகிறாள்: ஸ்ரான்லி தன்னின் வளமுறையாகப் பாலுறவுக்குப் பாவித்ததாக. ஆனால் யாருமே அதனை நம்பத் தயாராயில்லை. வலோத்தாரமான புனர்ச்சியைத் தொடர்ந்து ப்ளோஞ்சே நல்வாழ்வு நிலையமொன்றுக்கு அனுப்பப்படுகிறான். முன்பின் அறிந்திராத வைத்தியரும், தாதியும் அவருடன் கூடவே செல்கின்றனர். அவர்களின் கருணையினாலும் தயவினாலுமே அவள் வாழ்வதா, மாய்வதா என்பது தெரியவரும்.

சிலதந்த கனவுகளையும் புதிய புரிந்துணர்வுகளையும் காட்டி நிற்கும் ஒரு நாடகமாக “ஆசை எனும் வீதி வண்டி”யை நாம் கருதிக்கொள்ளலாம். ‘வீதி வண்டி’, ‘ஆசை’ ஆகியன் குறிப்பாலுணர்த்தும் சின்னங்கள் (Symbols).

எதிர்பார்த்தவற்றிற்கு மாறாகவே நடந்து முடிந்துபோன இக்கட்டான நிலைமைகளில் இரு சகோதரிகள் அனுபவிக்கும் உணர்ச்சிகரமான கட்டாங்கள் நாடகத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றை எவ்வாறு அவர்கள் சமாளிக்கிறார்கள் என்பதும் நாடகத்தில் புலனாகிறது.

இறக்கும் தறுவாயிலிருந்த பெற்றோரைப் பாராமரிக்க வேண்டிய பணியை ப்ளோஞ்சேயிடம் விட்டு விட்டு ஸ்ரெலா தப்பியோடுச் சென்ற தனால் ப்ளோஞ்சேயின் பொறுப்பு அதிகமாயிற்று. பெற்றோர் மறைந்த பின் வாழ்வு நிலைத்திருக்க ப்ளோஞ்சே விலைமகளாக மாறுகிறான்.

வயது முதிர்ந்தாலும் தற்பெருமை கொண்டவள் ப்ளோஞ்சே. வாழவே முடியாத நிலையில், மனவிரக்தியுடன் அவள் தனது சகோதரியான ஸ்ரெலாவைச் சந்திக்கவே நியூ ஓர்லின்ஸ் வந்திருந்தாள். ஆனால் சகோதரியின் குடும்ப வாழ்வு சிறப்பாய் அமைந்திருக்கவில்லை. ஓர் அறை வீட்டில் மிகவும் சிரமத்துடன் ஸ்டெலா வாழ்ந்து வந்தாள்.

எந்தவிதமாக ஒருவர் நடந்துகொள்

சாதகமற்ற குழுமப் பின்னையில் வாழ்நோட்ட ரெனலி விலியம்ஸ் சங்கோஜியாகவும், நோயாவும்பய்த்வராகவும், மனக் குழுமப்படைந்தவராகவும் இருந்ததில் வீயப்பில்லை. இவருடைய நாடகங்கள் இந்தக் குணவியல்வகையைப் பிரதிபலித்தன.

எக்கூடாதோ அந்தனையையும் ஸ்ரான்லி பின்பற்றினான். அதனால் இரு சகோதரிகளுக்கும் அவன்மேல் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. கனவுலகுக்கும் நிதர்ஸன் உலகுக்குமிடையே பெரும் தூரமுள்ளது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ரெனலி உவிலியம்ஸ் இந்நாடகத்தை எழுதினார் எனலாம்.

இந்த அம்சத்தைத்தான் அவர் அவருடைய மற்றொரு நாடகமாகிய, “தகிக்கும் தகரக்கூரையில் ஒரு பூனை” என்ற நாடகத்திலும் வெளிப்படுத்த முனைகிறார்.

ஆயினும் மகிழ்ச்சியை அடைந்தே தீராம் என்ற வேட்கை இருக்கத்தான் செய்கிறது என்பதும் நாடகத்தில் இனங்காட்டப்படுகிறது.

திருப்தியின்மை, பொறாமை, பொய்ம்மை போன்ற குணாம்சங்கள் நாடகத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இது உணர்ச்சிமிகு நாடகம் எனலாம்.

இந்த நாடகத்தில் மகி (Maggie) என்ற நாயகி வருகிறாள். அவளே தகிக்கும் கூரையில் தத்தளிக்கும் பூனைக்கு ஒப்பிடப்படுகிறாள். அவளது கணவன் பெயர் பிரிக் (Brock).

இருவர் மனவாழ்வும் போராட்டம் மிகுந்ததாய் அமைகின் றது. இரு வருமே ஒரு வரையொருவர் காதலிக்க முற்படினும் முடியாமல் இருக்கிறது.

ஆயினும் அவர்களிடையே பிழையாகப் புரிந்து கொள்ளலும், வஞ்சனையும், ஏமாற்றும் கைங்கரியமும் இருந்து வருகின்றன.

தம்பதிகளிருவரிடையேயும் நிகழும் உள்ளனப் போராட்டங்கள் வெளியுலக நடப்புகளிலும் பிரதிபலிக்கவே செய்கின்றன. இருவரும் தத்தம் அளவில் அவநம்பிக்கைக்கும், தகுதியின்மைக்கும் எதிராகப் போராட்டம் நடத்துகின்றனர்.

பிரிக் தன்னினச் சேர்க்கையில் நாட்டமுடையவனாகக் கருதப்படுகிறார்.

நான். ஆயினும் இது தன்னின உடலின்பம் சம்பந்தமான நாடகம் எனவும் கொள்ள வேண்டும் கொண்ட உறவுகள் வெறுப்பைத் தருவதனாலேயே அவன் மாற்று வழியைக் கையாண்டான் எனவும் நம்ப இடமுண்டு.

இருவரினதும் ஆளுமையின் மோதலில் நாடகம் பிறக்கிறது.

இந்த இருவரும் முதற் தடவையாகச் சந்திக்கும் நாடகத்தின் முதல் அங்கத்திலிருந்தே இவர்களிடையே

காணப்படும் பரப்பும், நெருக்கடி நிலைமையும், மிகையான காம்

வேட்கையும் மெல்ல மெல்லக் கட்டியழுப்பப்படுகிறது.

எனவேதான் இதனை ஒரு யதார்த்த நாடகம் என நாம் கூறமுடிகிறது.

நாள்கள் பிரான்டீஸ் நடந்து (A street Car Named Desire) பத்தில்

2001ஆம் ஆண்டில் இந்த நாடகங்கள் - நாடகக் கதைப் பொருள்கள் / பழைமைப் போக்கானவை என்று நாம் கருதினாலும்கூட, உலகளாவிய சில உண்மைகளை இவை சொல்லி நிற்பதால் இன்றும் துடிபுள்ள உணர்ச்சியலைகளை எழுப்பும் நாடகங்களாக ரெனலி உவிலியம்சின் நாடகங்கள் அமைகின்றன.

“கோ விலே குழப்பம்
கோ கோ வி ல்
கூடாது என்பதற்காக அல்ல.
கோவில் கொடியவர்களின்
கூடாரமாய் இருக்கக் கூடாது
என்பதற்காக.

பூசாரியைத் தாக்கினேன்.
அவன் பக்தன் என்பதற்காக
அல்ல. பக்தி பகல் வேசமாகி
விட்டதைக் கண்டிப்பதற்காக.

‘உனக்கேன் இவ்வளவு அக்கறை? உலகத்தில் மாருக்கும் இல்லாத அக்கறை?’ என்று
கேட்பிர்கள்.

நானே பாதிக்கப்பட்டேன்.

சுயநலம் என்பிர்கள்.

என சுயநலத்தில் பொதுநலமும் கலந்திருக்கிறது - ஆகாரத் திற்காக அழுக்கைச் சாப்பிட்டு தடாக்கதைச் சுத்தப்படுத்துகிறதே மீன், அதைப்போல.

என்னைக் ‘குற்றவாளி, குற்றவாளி’ என்கிறார்களே, இந்தக் குற்றவாளியின் வாழ்க்கைப் பாதையில் கொஞ்சதாரம் பின் ணோக்கி நடந்து பார்த்தால் அவன் கடந்து வந்துள்ள காட்டாறுகள் எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்க்க முடியும்.

பாட்டொலிக்கும் குயில் கள் இல்லை என் பாதையில்,
படமெடுத்தாடும்
பாம்புகள்
நெளிந்திருக்கின்றன.
தென்றலைத்

தீண்டியதில்லை நான்.
ஆனால் தீயைத்
தாண்டியிருக்கிறேன்...”

கருணாநிதி எழுதிய அந்த வசனங்களை முழங்கியபடி தமிழ்த் திரையுலகில் சண்டமாருத மென நுழைந்தவர் நடிகமேதை சிவாஜிகணேசன்.

நாடக மேடைகளில் தன் நடிப்பினால் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந்த விழுப்புரம் சின்னையா கணேசனை (வி.சி.கணேசன்) 1952ல் தயாரிப்பாளர் டி.ஏ.பெருமாள் திருச்சியிலிருந்து சென்னைக்கு விமானத்தில் அழைத்து வந்தார்.

‘ப’ வரிசைப் படங்கள் அவருக்குப் பெருவெற்றியாக அமைந்தமை எல்லோரும் அறிந்ததே. அதுபோல் ‘ப’வில் (பராசக்தி) தொடங்கிய அவரது பயணம் ‘ப’விலேயே (படையப்பா) முடிவடைந்தது.

நடிப்பு என்பதைக் கற்க விரும்புகிறவர்களுக்கு அவர் ஒரு பல்கலைக்கழகம். அவரது படங்களும் ஏற்ற பாத்திரங்களும் தான் அகராதிப் புத்தகம்.

நடிப்புக் கலைக்காகவே வாழ்

கள் எல்லோருக்கும் ஒவ்வொரு பாணியும் வழிமுறைகளும் உண்டு. ஆனால் அத்தனை பாணிகளையும் தானே கொண்டிருந்தவர் சிவாஜி.

அவர் நடித்த படங்களின் எண்ணிக்கை வெறும் முன்னாறாக இருக்கலாம். ஆனால் அதில் அவர் உலவில்ட பாத்திர வகைகள், நடை உடை பாவனை, பார்வைகள், உதட்டுச் சமிப்புகள், புருவ ஏற்றி இறக்கல்கள், குரல் ஜாலங்கள், கழுத்துச் சாய்ப்புகள், திரும்பல்கள்... என்று அவர் படைத்தினித்த நுணுக்கங்களையெல்லாம் எண்ணிக்கையில் அடக்கிவிட முடியாது.

ஏடுகளில் புத்தகங்களில் எழுத்தாக, ஓவியமாக, புகைப்படங்களாக உலவிய புராண, இதி காச, சரித்திர கதாபாத்திரங்களை நம்முன்னே நிறுத்திய சாதனையாளர்.

கட்டபொம்மனர், ராஜராஜ சோழனா, வீர சிவாஜியா, கப்பலோட்டிய தமிழனா, பாரதியா, கொடி காத்த குரமனா, பரதனா, கர்ணனா, விஸ்வாமித்திரரா, அப்பரா, அம்பிகாபதியா, காத்த வராயனா, முருகனா, கண்ணனா, சிவபெருமானா, சிக்கல் சண்முகசுந்தரமா... இவர்களை எல்லாம் நமக்கு சிவாஜியாகத் தானே தெரியும்.

அவரது உடலமைப்பே நடிப்பிற்காக படைக்கப்பட்டதோ என்றுதான் எண்ணத்தோன்றும். சில நடிகர்களுக்குச் சில கோணங்களிலேயே கமெராவை வைத்துப் படமாக்க வேண்டும் என்பார்கள் அனுபவப்பட்ட ஓளிப்பு திவாளர்கள். ஆனால் 360 பாகைக் கோணத் திலும் படமாக்கக்கூடிய முக அமைப்பு சிவாஜி யிடம் இருந்தது.

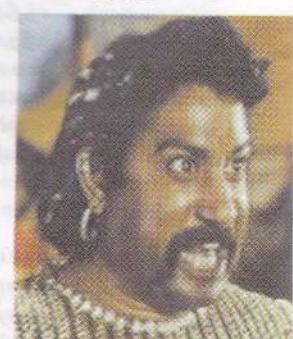
நடை உடை

அக்காலத்தில் நடிப்பதற்காக விமானத்தில் வந்திறங்கிய புது முக நடிகராக சிவாஜி பரபரப் பாகப் பேசப்பட்டார். அதைவி டப் பரபரப்பை படம் வெளிவந்ததும் ஏற்படுத்தினார்.

கிருஷ்ணன் - பஞ்ச இயக்கத் தில் ஏ.வி.எம். தயாரித்த ‘பராசக்தி’ படத்தில் தொடங்கி அதன் பின்னான சுமார் ஐம்பது ஆண் கேள் திசைகளை எல்லாம் திருமிப் பார்க்கச் செய்த நடிகளாக அவர் தன் னிகரற்ற முறையில் தடங்களைப் பதித்தார்.

ஒவ்வொரு படத்திலும் (படம் தோல்வியடைந்திருந்தாலும் சிரவெற்றியடைந்திருந்தாலும்) அவர் படைத்துக் காட்டிய பாத்திர வார்ப்புகள் திரைத் துறை ஆராய்ச் சியாளர் கணையும் தினை வைப்பவை.

உடைப் புகழ் பெற்ற நடிகர்

கண்களைப் பக்கவாட்டிலிருந்து பார்த்தால் இரு விழிகளும் தெறித்து நிற்பதைப்போல் ஒளிவிசும். கன்னங்கள், உதுகூள், காதுமடல்கள் எல்லாவற்றிலும் நடிப்பின் அசைவுகளை நனுக்கங்களை அவரால் கொண்டுவர முடிந்தது.

அவரது கண்களைப் பக்க வாட்டிலிருந்து பார்த்தால் இரு விழிகளும் தெறித்து நிற்பதைப்போல் ஒளிவிசுவதைப்ப பார்க்க முடியும். கன்னங்கள், உதுகூள், காதுமடல்கள் எல்லாவற்றிலும் நடிப்பின் அசைவுகளை நனுக்கக்களை அவரால் கொண்டு வர முடிந்தது. சிம்ம கார்ஜுனை செய்யும் குரவில் பெண்மையில் மென்மையையும் கொண்டுவர வார் அவர்.

நூர்ஜுஹானாக, மும்தாஜாக எல்லாம் நடித்தவர்.

‘மனோகரா’ படமாக வருவதற்கு முன்பு அந்தக் கதையை

நாடகமேடைகளில் நடித்த வர் சிவாஜி. மனோகரன், மனோகரனின் தாயார் பத் மாவதி, தந்தை புருஷோத் தமன், சிற்றன்னை வசந்த சேனா, வசந்த சேனையின் மகன் அசட்டு வசந்தன்... என்று அத்தனை பாத்திரங்களையும் ‘மனோகரா’ நாடகத்தில் ஏற்று நடித்திருக்கிறார்.

நாடகத்தில் சிவாஜி பத்மா வத்யாகச் செய்த அளவுக்கு மனோகரா படத்தில் கண்ணாம் பா செய்யவில்லை என்றே இரண்டையும் பார்த்தவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அவ்வாறு நாடகங்களில் பெண் வெடங்களில் முத்திரை பதித் துப் பழகிய நளினம் படங்களில் அவர் மென்மையான வேடங்களை ஏற்றபோதெல்லாம் தெரிந்தது. எளிதில் அடையாளம் காணமுடியாத அளவில் ‘தெய் வமகன்’ படத்தில் குறுக்குப்பும் விளையாட்டுத்தனமுமாக வரும் இளையமகன் விஜயனது நடை, பாவளை எல்லாம் அதற்கு ஒரு உதாரணம்.

‘கௌரவம்’ படத்திலும் ‘பெரி

யம்மா பிள்ளையாக வரும் மகன் சிவாஜியிடம் அந்த நளி னங்கள் தெரியும்.

உணர்ச்சிகரமான கட்டங்களில் நடிக்கும்போது சிவாஜியின் கண்கள் சிவந்து விடுவதைப் பார்க்கலாம். அது கிளிசினால் வரும் சிவப்பல்ல. அழுது நடிக்கும் போதும் முகத் தசைகள் தூட்டது கண்கள் சிவக்கும். இயல்பான அமைதி நிலைக்கு மாறுகையில் கண்களும் சட்டென்று பழைய நிலைக்கு வந்து விடும்.

‘வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்’ தெருக்கூத்து நாடகம் பார்த்துத் தான் நடிப்பில் ஆர்வம் கொண்டு ஓடிப்போய் நாடகக் குழுவில் சேர்ந்ததாக அவரே கூறியிருக்கிறார்.

தனது சிவாஜி நாடக மன்றத் தால் அந்த நாடகத்தை நூறு முறை அரங்கேற்றியிருக்கிறார். அதற்கு மேலும் செல்லாதபடி ஒரு சம்பவம்.

‘வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்’ நாடகத்தில் இறுதிக் காட்சியில்

பாடத்தான் நடிக்க வேண்டும் என்று தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் ஏதோ ஒருவிதத்தில் சிவாஜியின் படங்களே பாடங்களாக இருக்கின்றன.

ஆனால் சிவாஜி நடிக்க வந்த போது இத்தகைய இலக்கண மெதுவும் இருக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும் அவரே தன் கொந்த முயற்சியால் உருவாக்கினார்.

தமிழில் நடிப்பு என்கிற கலை கை உருவாக்குவதற்காகத் தன்னை நிறையவே வருத்திக் கொண்டவர் சிவாஜி. அவரே குறிப்பிட்டது போல பதி

நடிப்புப் பாட்டுத்துறை!

என்று வருடங்கள் தொடர்ந்து வீட்டுக்கே செல்லாமல் படப்பிடிப்புக்கம்பெனிகளுடனேயே சுற்றியிருக்கிறார்.

பானர்மேனை எதிர்த்து வீராவே சமாக நடிக்கையில், ஒருமுறை ரத்தம் கக்கி மயங்கிலிட்டார். எல்லோரும் பயந்துவிட்டனர். அப்படி உயிரைக்கொடுத்து நடித்த படம்தான் 1960ல் கெம்ப்ரோ படவிழாவில் அவருக்குச் சிறந்த நடிகர் பரிசைப் பெற்றுத் தந்தது. அப்படி வெளிநாட்டு விருதுபெற்ற முதல் இந்திய நடிகரும் அவர்தான்.

அதே படம்தான் 35 ஆண்டு களுக்குப் பின் 1995ல் பிரான்ஸ் நாட்டின் மிக உயர்ந்த செவா வியே’ விருதுதயும் அவருக்குப் பெற்றுத்தந்தது.

இன்றைய “நடிகர்கள் எல்லோருமே இதை இதை இப்படி இப்

இன்றைக்கு கண்களை, சருமதை உறுத்தாத ஒளியமைப்பில் படம் படம் பிடிக்க நெகடில் பிலி மில் நிறைய வகைகள் வந்து விட்டன. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் இதுபோல் வசதிகள் இல்லை. ஒரே ரக பிலிம்தான். அதற்கு நிறைய வெளிச்சம் வேண்டும். ஒப்பனையின்றி யாரும் அந்த ஒளிவெள்ளத்தில் முன் நிற்க முடியாது.

வெளிப்புறப் படப்பிடிப்பில் கட்ட பெரிக்கும் வெயிலில்தான் படம் பிடிப்பார்கள். அதிலும் குரியன் உச்சிக்குப் போய்விட்டால் ஒளியைப் பிரதிபலிக்கும் ரிப்பெளக் டர் (Reflector)களைக் கொண்டு முகத்தில் வெளிச்சத்தைக் காட்டுவார்கள்.

அந்த சுட்டெரிக்கும் குரியப் பிரகாசத்தின் முன்புதான் காதல், வீரம், சோகம் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தியாக வேண்டும்.

அந்த ஒளிவெள்ளத்தினுள் ஞாம் கணத்துக்குக் கணம் மாறும் சிவாஜியின் முகபாவங்களை குளோஸ்-அப்பில் பிடிப் பதற்குத் தடுமாறியிருக்கிறார்கள் ஒளிப்பதிவாளர்கள்.

நமது கடவுளர்கள் எப்போதும் விழித்திருப்பார்கள். அதனால் இமைப்பதில்லை என்று சொல் லப்படுவதுண்டு. இதை மனதில் கொண்டு 'திருவிளையாடல்' படத்தில் சிவபெருமானாக நடித்த சிவாஜி, எந்தவொரு காட்சியிலும் கண் இமைக்காமலே இருந்தார். அப்படி அவர் இமைக்காமல் நடித்திருப்பது உண்மை தானா என்று கவனித்துப் பார்ப்பதற்கே நாம் சிரமப்பட வேண்டியிருந்தது.

கனமான உடைகள், உடலை உறுத்தும் ஆபரணச் சுமைகள், சுற்றிலும் ஒளிவெள்ளம். இதற்குள் நின்று வசனம் மறங்காமல் பேச வேண்டும். முகபாவம் காட்ட வேண்டும். அத்தனைக்கும் நடுவே இமைக்காமலும் இருக்க வேண்டும்.

அசாத்தியமான இந்த நடிப்பை எளிதாகச் செய்து காட்டியிருக்கிறார் சிவாஜி.

அதிலும் கண்களை இமைக்காமலே ருத்ரதாண்டவழும் ஆடுகின்ற அந்தக் காட்சியில் நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறார்.

இவ்வளவுக்கும் பின்னால் அர்ப்பணிப்பும் கடும் உழைப்பும் இருந்திருக்கிறது.

சிவாஜி நடித்த படங்களின் வெறுமனே புகைப்படங்களைப் பார்த்தே, அவை என்னென்ன படத்திற்குரியது என்பதை சொல்லிவிடலாம். அப்படி படத்திற்கு படம் மாறுபட்ட ஒப்பனையில் வருவதில் அந்தக் காலத்திலேயே மிகக் கவனமாக இருந்தநடிகர் அவர்.

அழகான சுருள்முடி கொண்ட சிவாஜி, பெரும்பாலான படங்களில் தன் முகத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்காக விக் அணிந்தே நடித்திருக்கிறார். மீசை, புருவம் எல்லாவற்றையும் தானாகவே தீட்டிக் கொள்வாராம்.

'திருவருட் செல்வர்' படத்தில் அப்பர் வேடத்திற்கு ஒப்பனை செய்ய தினமும் முன்று மணி நேரம் செலவிட்டிருக்கிறார்.

அதைக் கலைப்பதற்கு ஒரு மணிநேரம்.

அந்த வேடத்திற்காகச் சாப் பாட்டை குறைத்து உடலை மெலிய வைத்திருக்கிறார்.

அவரது முகத்திலுள்ள மெலிய தாழ்க்காக ஒவ்வொரு முடியாக தனித்தனியாக ஓட்டி யிருக்கிறார்.

'தெய்மகன்' படத்தில் தீயினால் வெந்ததுபோல் தந்தை, மகன் என இரு வேடங்களில் நடித்திருக்கும் சிவாஜி, அதற்கான ஒப்பனையைக் கலைக்கும்போது முகத்தில் தோல் உரிந்து வந்திருக்கிறது. தோல் வளர்ந்தபின் மீண்டும் அதே ஒப்பனை. அதே சிரமம்.

நடிப்பில் ஒருவிதமான வெறியையே கொண்டிருந்தார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். எவரைப் பார்த்தாலும் 'இவிடிடமிருந்து எதையெதையெல்லாம் என்னுடைய நடிப்பிற்காக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றே தன்னால் பார்க்க முடிவதாக அவரே கூறியிருந்தார்.

'பார்த்தால் பசி தீரும்' படத்தில் தனது தமிழி சண்முகத்தை இமிடேட் செய்து நடித்தார்.

'பாலும் பழமும்' படத்தில் தனது குடும்ப மருத்துவர் பால கிருஷ்ணனைப் போலவே நடை மற்றும் தலையலங்காரம் செய்து நடித்தார்.

ஒவ்வொரு படத்திற்கும் வித்தியாசம் காட்ட விரும்பிய சிவாஜி, ஒரு படத்தில் பயன்படுத்திய விக்கை மற்றொரு படத்திற்குப் பயன்படுத்தியதில்லை.

பின்னாலில் சில கதாசிரியர்களும், இயக்குளர்களும் தங்களது கற்பனை வறட்சியால் அவரை ஒரு இமேஜ் வட்டத் திற்குள் சிக்கவைத்து சொத்தைப் பாலன் சில படங்களைத் தந்தார்கள். ஆனால் மீண்டும் 'வாழுக்கை', 'முதல் மரியாதை', 'தேவர்

மகன்', 'என் ஆசை ராசாவே', 'படையப்பா' போன்ற படங்களில் தன்னை மீட்டுக் கொண்டார். எப்படி இருந்தாலும் தமிழ்த் திரையுலகில் சிவாஜி கணேசன் ஒரு நடிப்புச் சுரங்கம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

உலக நடிகர்களின் கவனத்தைத் தமிழின்பால் திருப்பிய ஒரு நடிப்பு மாமேதையை நாம்

திருவிளையாடல் படத்தில் சிவபெருமானக நடித்த சிவாஜி, எந்தவொரு காட்சியிலும் கண் இமைக்காமலே இருந்தார். அப்படி அவர் இமைக்காமல் நடித்திருப்பது உண்மையான என்று கவனித்துப் பார்ப்பதற்கே நாம் சிரமப்பட வேண்டியிருந்தது.

பெற்றிருந்தோம். தமிழ்த் திரை நடிப்புக்கு இலக்கணங்களை எழுதிய ஆற்றல் மிகு கலை ஞான இழந்திருக்கிறோம்.

நடிப்பில் இன்றிருப்போருக்கும் இனி, சாதனைகள் செய்ய விருப்போருக்குமான பாதைச் செய்யிடுகையைச் செய்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான் சிவாஜி என்கிற இந்தக் கலையுலகின் தலைமகன்.

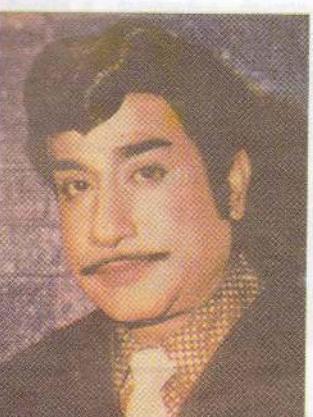

அவன் வாழ்ந்து செய்த சாதனைகளால் தமிழ்பேக்கின்ற ஒவ்வொரு குடும்கணையும் தலை நிபிர்த்திப் பெருமையூற்ச செய்து போயிருக்கிறான்.

தமிழ் நடிப்பைப் பொறுத்த வரையில், இனிவரும் ஏக்காலத்துக்குமாக அடித்தளமிட்டுப் போயிருப்பவன் இவன். இவன் ஒரு சகாப்தம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஒரு நடிப்பு மாமேதையை நாம் பெற்றிருந்தோம். தமிழ்த் திரை நடிப்புக்கு இலக்கணங்களை எழுதிய ஆற்றல் மிகு கலைஞரை இழந்திருக்கிறோம்.

ஏன் ஒரும் வெடித்துச் சிதறியிருந்தது. ஒரு சேற்று நிலத்தின் வெடிப்புக் களாய் அதன் கரையோரத் தோற்றும். ஒரங் காய்ந்திருப்பினும் உட்படை நொய்மையாய். “தொடு விரல்புதைப் பேன்” என மௌனமொழி பேசிற்று.

தொடுந் துணிவில்லை எவர்க்கும்.

இடதுகாவலின் பக்கவாட்டில் கணுக்காவின் மேலாகவும் மழுங்காலுக்குக் கீழாகவும் அதன் பிரதேசம்.

கூர்மையான நோக்குகள் மஞ்சள்நிற மான கீழ்ப்பலத்தினதும்,

நூண்மையான மூக்குகள் மென்துரநாற் றத்தினதும் வசப்பட்டு முகங்களிக்கக்கூடும்.

இது உரிமையாயிருந்த அவன் கறுப்பாயிருந்தான்.

முப்பத்தெட்டுத் தொடும் வயது.

தொழில் தந்தையான மீனவன்.

‘ஜோடெஷன்’ எனவே நாமமுறினும் ‘யோசேப்பு’ எனப்பட்டான். மொழியில் ரீதியிலான உச்சரிப்புத் தனித்துவச் சிக்கல்.

‘பெண்டிக்ரா’ சோந்திருந்தாள். தாயில் லாப் பின்னை. அவன் தந்தையாய் இருந்ததில் கால்புனின் இவளது இதயத்தில் படர்ந்திருந்தது.

நேற்றைய நிலாவிரவு.

தாத்தா மதியில் இவள்.

அப்போதுதான் அறிந்திருந்தாள். மீன்கள் புன் தின்னுமாம்.

‘நாங்கள் மீனுடல் பிய்துண்பது போலேயா?’ ‘அப்பாவின் கால்புனினில் வாயோற்றி அதன் காய்ந்த ஒரும் பற்றி மீனிழுக்குமா?’ ‘புண் கிழிந்து இரத்தம் கொட்டுமா?’...

தொடர்கேள்விகள்.

கேட்கப்படாது முடங்கின. கனத்தன.

கேட்டால் கனம் இழக்கும். இழக்க விருப்பில்லை.

மீன்பிடிக்கையில் அப்பாவின் கால்களை அலைதழுவும். தண்ணீருக்குள் கால்களைத் தூக்கி வைக்கமுடியாது.

வழுக்கும் நீரைக் கூறாக்கிக் காலை இழுத்து இழுத்து நடப்பது ஒருவகைச் சுகம்.

ககங்கள் சொற்களுக்கு அல்ல. அனுபவங்களுக்கே.

இவனுக்கு அது புரியும்.

‘அப்பான்றை புண்ணுக்கு மருந்து கட்ச சொல்ல வேணும்’

‘ம....’

‘பாவம், அவர்...’

சொன்னபடி தூங்கிப் போனாள். இரவு மழுவதும் கனவு.

கனவு மழுதும் மீன்கள்.

பிரகாசமான பலவர்னை மீன்கள்.

துள்ளி விளையாடன. நீரோட்ட ஜோலி போடு போட்டியிட்டு ஜோலித்தன.

நீருள் புதைந்த கால்களை இழுத்து இழுத்து அப்பா நடக்கிறார்.

மீன்கும் மீன்கும் கால்கள்நிறம் மீன்கள்.

‘காலைச் சுத்தின் பாம்புகள்’ போலப் பயங்கரமாய்.

இப்போது மீன்களின் வர்ணங்கள் எது வுமே கண்களுக்குத் தெரியாதிருந்தன.

பயந்திருந்தாள்.

அலறி எழுந்தாள்.

விடியல் கேள்வியில் புலர்ந்தது.

“தாத்தா! அப்பா எங்கை?...”

“கடலுக்குப் போட்டார்...”

காலை போயிற்று. அப்பா வரவில்லை.

மதியம் வந்தது. அப்பா வரவில்லை.

இரவு நகர்ந்து மறுநாஞ்குக் கு இடம் தந்தது.

அப்பா வரவே இல்லை.

“மாறி.... ‘அங்காலை’ போயிட்டார் போலை....”

“அவ்வளாந்தான்....”

‘எங்காலை’ என்பதும் ‘எவ்வளாந்தான்’ என்பதும் புரியவில்லை.

ஓரே ஒரு கேள்விதான்.

“தாத்தா! அப்பா எங்கை?...?”

“கடலுக்கு போட்டார்” ஏனோ தாத்தாவின் அழுகை.

கடலுக்குப் போட்டாரா? கடலுக்கை போட்டாரா?

கேட்கவில்லை.

‘ஜூலசமாதி’ புரியாத வயது.

“ஜூயையே! அப்பான்றை கால்புனினை மீன் தின்னுமே தாத்தா?”

95% அழுகை. கண்கள் குளம் ஸ்ஸ. கடல்.

மீதியான 5%இல் குரல் தப்பி வந்து தழுதழுத்தது.

அதே கணத்தில் ஆழக்கடலில் மீன்களின் கும்மாளம், சல்லடையிடப்பட்டதாய் மிதந்து கொண்டிருந்த ‘அவனது’ ஏதோவொரு உடற்பாகத் தை இழுத்தபடி.... ●

புண்ணம் மீன்களும்...

புதுக்க்கீர்த்தா

ச. சாரங்கா

சங்கத்துானா

தமிழகது 'டாவில்' வன்றும் போ!

‘த மிழைப் பழித்தவனைத் தாய் தடுத் தாலும் விடேன்’ என்று பொங்குவதும், ஒட்டையிலே என் சாம்பர் கரையும் போதும் ஒண்தமிழே சலசலத்து ஓட்வேண்டும்’ என்று புளகிப்பதும், உயிரில் தேன் பாய்ந்தது போல் இனித்துக் கிறங்கு வதுமாய் மொழிக்கு வசமிழப்பவர்கள் நாம். ஆனால் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு என்ன செய்கிறோம்?

வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்பட்டதுதான் மொழி. வாழ்க்கைக்கு அனுசரணையாயிருக்கும் வரை மொழியும் வாழ்ந்து வருகிறது. அன்றாட வாழ்க்கைக்குப் பயன்பட்டு வரும்வரை வாழ்ந்துவரும் மொழி, அவ்வாறு பயன்பாததாகப் போகுமாயின் சிறிது சிறிதாக மறைந்துவிடும். சமஸ்கிருதம் அவ் வாறுதான் இல்லாதொழிந்தது. அதுபோல வேறும் பல மொழிகள் வரலாற்றில் தாழ்ந்தும் அழிந்தும் போயிருப்பதை அறிகிறோம்.

தமிழ் மொழிக்கு இன்று என்னவாகிக் கொண்டிருக்கிறது? இன்று பத்திரிகை எழுத்துக்களையும் சினிமாவையும் பார்க்கும் ஒருவர், கவலையடையாமல் இருக்க முடியாது. கதை, கவிதை, கட்டுரைகளின் இடையே எல்லாம் ஆங்கிலச் சொற்கள் கலந்து வருவது இன்று சாதாரணம்.

உரையாடல்களில் என்று மட்டுமில்லை. ஸ்டெல்லா புருள் என்ற எழுத்தாளின் ஒரு கதை. அன்னிக்கும் மைத்தனருக்கும் இடையேயான பலித்திரமான நேசத்தைச் சொல்லும் கதை. நல்ல கதைதான். கதைக்கு இலக்கியச் சிந்தனைப் பரிசும் கிடைத்தது. அந்தக் கதையின் தலைப்பு என்ன

தெரியுமா? “ஜ லவ் எவ்ரிதிங் அண்டர் தி சன்”.

உள்ளேயும் பெரும்பகுதி ஆங்கிலத்திலேயே எழுதி, தலைப்பும் ஆங்கிலத்திலேயே வைத்ததோடு நின்றுவிடவில்லை. தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் பெயரும் கூட ஆங்கிலத்தில் என்றாகிவிட்டது.

கதைகள் கட்டுரைகளில் இடையிடையே நேரடியாக ஆங்கிலத்திலேயே எழுதுகிறார்கள். தமிழுக்குச் சிரிபாதி ஆங்கிலமும் கொண்டதான் ஆக்கங்களைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலேயே படிக்கிறோம். இதுபோல இடையிடையே தமிழ் வார்த்தைகளை எழுதி ஓர் ஆங்கிலக் கட்டுரையை ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவது சாத்தியமா?

இலக்கியத்தில் வாசிப்புக்கு இந்தக்கதி என்றால் சினிமா மட்டும் சளைக்குமா?

தமிழ் மொழிக்காகத் தண்டவாளத்தில் எல்லாம் தலையை வைத்தவர்கள் இருக்கும் தமிழ்நாட்டில், தமிழர்களுக்காக, தமிழர்களால் எடுக்கப்படும் தமிழ்ப் படங்களுக்கு என்னென்ன மாதிரியெல்லாம் தலைப்பு வைக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அப்படியே நாம் புல்லரித்துப் போவோம்.

‘சோரி சோரி கப்கே கப்கே’ - இது இந்தியப்படம். ‘கொச்ச கொச்ச சந்தோஷங்கள்’ - இது மலையாளப்படம். ‘நுவே காவாலி’ - இது தெலுங்குப்படம்.

எனில்...

‘ஜெண்டல்மேன்’, ‘ஒன்ஸ்மோர்’, ‘டியட்’, ‘ஜீன்ஸ்’, ‘டபுள்ஸ்’, ‘லவ் டுடே’, ‘ஜ லவ் இன்டியா’, ‘மிஸ்டர் ரோமியோ’, ‘லவ்வி’, ‘சிட்சன்’, ‘சாக்லேட்’, ‘ஸ்டார்’, ‘ப்ரொண்டஸ்’ - இவைகளொல்லாம் ஆங்கிலப் பாங்களா?

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | achanaham.org

அந்தனையும் சுத்தமான தமிழ்ப்படங்கள். இது மட்டுமா இனி வரவிருப்பவை...

‘லவ் சேனல்’, ‘லவ் மேஜேஜ்’, ‘தீரோஸலஸ்’, ‘மிலிட்டரி’, ‘பியூட்டி’, ‘களிக்’, ‘நியூ’, ‘ஸ்விட் ராஸ்கல்’, ‘சுவண்ட் பார்டி’, ‘எக்ஸ்பிரஸ்’, ‘ரெட்’, ‘ஜ லவ் யூடா’....

ஆங்கிலத் தலைப்புகள் என் என்று கேட்டால் அதுதான் இப்போதைய ‘ட்ரெண்ட்’ என்கிறார்கள். யார் இந்த ‘ட்ரெண்ட்’-ஐக் கேட்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை.

‘ஜெண்டல்மேன்’ என்பதை ‘கனவான்’ அல்லது ‘சீமான்’ என்றோ, ‘லவ் டுடே’ வை ‘காதல் இன்று’ என்றோ தலைப்பு வைத்திருப்பதன் மூலம் அந்தப் படங்கள் ஓடாமல் போயிருக்கக்கூடிய சாத்தியக்கறுகள் ஏதேனும் உண்டா? அப்படி ‘சீமான்’ என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த ஒரு படம் தோல்வியடைந்ததுக்கு அந்தத் தலைப்பு காரணமாயிருந்திருக்க வாய்ப்புண்டா?

நாம் புழக்கத்தில் பயன்படுத்தும் சொற் களைத்தான் அப்படியே தலைப்பில் வைப் பதாகச் சொல்லக்கூடும். ஆனால், இதற்கெல்லாம் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களைப் பழக்கப்படுத்துவது சாத்தியமில்லையா? அது தமிழ் மொழிமேல் பற்றக் கொண்ட வர்களின் - அதனைப் பயன்படுத்தி வாழ்ப் பர்களின் கடமையில்லையா?

அன்மையில் வெளிவந்து ஒடிக்கொண்டிருக்கும் படம் ‘தோஸ்த்’. இந்திச் சொல்லான இதற்கு ‘நன்பன்’ என்று பொருள். கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள், எந்தக்

காலத்திலாவது 'நண்பன்' என்ற பெயரில் ஒரு இந்தியப்படம் வெளிவரச் சாத்தியமிருக்கிறதா?

ஒரு சராசரி ரசிகரினத் திருப்பதிப் படுத்த, ஒரு விநோதமான ரசனைக் காகப் பிறமொழிகளில் தலைப்புகள் வைப்பதென்றால் கூட, அதுவே ஒரு படத்தின் வெற்றியை நிர்ணயித்து வருவதில்லை எனும்போது மொழியை முடமாக்குவதில் முன்னிற்க வேண்டுமா? 'மெட்ராஸ் டீ பாண்டிச்சேரி', 'ஹலோ பார்ட்ஸ்' என்றெல்லாம் நகை ச்சுவைப் படங்களுக்கு அப்படித் தலைப்புகளை வைத்தால் கூடப் பரவாயில் வை. ஆனால் 'இரட்டையரை' 'டபுள்ஸ்' என்றும், குடிமகனை 'சிட்டிஷன்' என்றும்தான் எடுத்தாக வேண்டுமா?

இப்படித் தலைப்புகளில் ஒருபக்கம் கூத்து நடந்துகொண்டிருக்க, மறுபக்கம் பாடல்களில் ஊழித் தாண்டவமே நடக்கிறது. ஜேகுதாஸ் முன்னர் அவர்றியாமல் ஒரு பாடலில் 'திருக்கோயி லே ஒடிவா...' என்பதை 'தெருக்கோயி லே ஒடிவா...' என்று பாடிவிட்டதற்காக அன்றைய விமர்சகர்களும் ரசிகர்களும் பலத்த கண்டனங்களை எழுப்பி கிழிக்கியென்று கிழித்தனர்.

ஆனால் இன்று...

தமிழூக் கொலை செய்தோ, குற்று பிராக்கித் தூஷுடிக்க வைத்தோ பாடிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் தெரியாத பாடகர்களின் கொன்னையை ரசித்துக் கேட்குமளவுக்குப் போய் விட்டோம். என்ன பாடுகிறார்கள் என்று தெரியாமல் அவர்கள் பண்ணும் கொலையையெல்லாம் தமிழ்ப் பாடல்களாக விடுமுறை விருப்பமாகவும், தொலைபோசிக் கேட்ட பாடலாகவும் நாம் கேட்டுத் திளைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அது ஒருபுறமிருக்க, நாம் தமிழ்க் கவிஞர்கள் ஆங்கிலச் சொற்களினாலேயே தமிழ் பாடல்களை எழுதுவதில் நிகழ்த்தும் அந்தத் தமிழ்கிலைப் போட்டியில், நம் செவிகள் புண்ணாகிப் போகின்றன. முழுந்தவரையில் ஆங்கிலச் சொற்களைப் போட்டு, அவ்வாறு முடியாது போன இடங்களில் கவிஞர்கள் போட்ட ஒருசில தமிழ்ச் சொற்களையும் தமிழியாப் பாடகர்கள் கொன்றுவிட... அந்தோ! தமிழ்ப் பாடல்களின் கதி கும்தலக்க ஷக்கலக்க மேலாவாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் தலைப்புகள் வைத் தாயிற்று... பாடல்களும் எழுதியாயிற்று. எஞ்சிபிருக்கும் வசனத்தையும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதிவிடுவதன் மூலம் நேரடியான ஆங்கிலப் படங்களை உருவாக்கி உலகச் சந்தையைப் பிடிக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி!

ஜேயாரே

மசாலா மன்னன்
சமீபகால படங்களில் படுமசாலாவாக வந்திருப்பது 'சாக்லேட்' தான் என்கிறார்கள். இதன் தெலுங்கு உரி மையம் நல்ல விலைக்கு விற்பனையாகிவிட்டது. பிரசாந்த, ஜேயாரே, மும் தாஜ் நடித்திருக்கும் படத்தை இயக்கியிருப்பவர் வெங்கடேஷ். இவர் அடுத்த படத்திற்காக கமலை அனு கிழிருக்கிறார்.

செம்பட்டை

'சேது' பட டைரக்டரான பாலா இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் படம் 'நந்தா'. இதில் குர்யா அவருடைய அப்பா 'ரோசாப்பு ரவிக்கைக்காரியில் ஏற்று நடித்த செம்பட்டை பாத்திரத்தின் சாயலில் தோன்றுகிறார்.

இதுகாண்டா பியுட்டி...!

விஜய்யின் தமிழ் நடிக்கிறார் என்று பரபரப்பாக பேசப்படும் படம் இது. விஜய்யின் அம்மா ஷோபா.

இவர் தங்கை வீலைவின் மகன் சஞ்சீவ்குமார் அறிமுகமாகிறார்.

இவருக்கு ஜோடியாக முன்னாள் கவர்ச்சி நடிகை அனுராதா மகன் அபிநியமீ. இன்னொரு ஹீரோவாக திரைப்படத்க் கல்லூரியில் நடிப்புக்காக தமிழக அரசு விருது பெற்ற அவினாட் நடிக்கிறார். இவருக்கு ஜோடி அனுருத்யா. மற்றும் விவேக் மனிவின்னன் ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள். படத்தை இயக்குகிறார் புதியவரான வி.கே.ஏரீகாந்த்.

மாநிக்குயா ஹீடோ...!

'சகியே' படத்தில் கதாநாயகியாக வந்த வர் இந்த தில்யாமீ. இவர் ஹிந்தியில் ஹருதி ரோஷனுக்குத் தங்கையாக நடிக்க ஓப்பந்தமானார். மகிழ்ச்சியோடு ஓப்புக்கொண்டு போனவருக்கு, பிறகு தான் தெரிந்ததாம், அந்தப் படம் முடிவு தற்கு இரண்டு வருடங்களாகும் என்பது. அதுவரை வேறு படங்களை ஓப்புக்கொள்ள வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்களாம். நீங்களும் வேண்டாம் உங்கள் அட்வான்ஸ்கும் வேண்டாம் என்று திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு வந்துவிட்டார்.

தனான் கிக்கிக்கில் பெயர் ரிப்பேராகிலிட்டதால் அதை திசைதிருப்புவதற்காக லைலாவிடம் நெருங்கினாராம் பிரபுதேவா. கணக்குப் பண்ணும் எண்ணைத்தில் தனது மற்றொரு படமான 'மனசைத் திருடிவிட்டாய்' படத்திற்கும் லைலா வையே சிபாரிசு செய்தாராம். ஆனால் இவர் எந்த வழியில் வருகிறார் என்பதை புரிந்து கொண்ட லைலா தன்னிடம் திகதிகள் இல்லை என்று மறுத்துவிட்டார். இதன் பிறகு இப்போது அவருடனான கிக்கிக்கில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கும் காயத்ரி ஜேயராம் அந்தப் படத்தில் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார். 'சார்ஸி சப்ளின்' படத்திலும் பிரபுதேவாவுக்கு இவரே ஜோடி.

'சொல்லாமலே'க்குப் பிறகு நீண்ட இடைவெளி விட்டு தனது அடுத்த படத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் சசி. எங்கோ ஒரு கலைத்தயில் பார்த்த ரோஜா கூட்டம் என்ற வார்த்தை பிடித்துப்போக அதையே படத்திற்கு தலைப்பாக்கி இருக்கிறார். நாயகனாக புதுமுகம் ஸ்ரீகாந்த். ஹீரோயின் பூமிகா.

தாராள மனம்!

முகவரி படத்தை இயக்கிய துரையின் இயக்கத்தில் தயாராகும் 'காலம் சடுகூடு' படத்தில் நடிக்கிறார் இந்த பிரியங்கா திரிவேதி. அந்தப் படத்தில் தாவனி கட்டிய குடும்பப் பெண்ணாக நடிக்கும் பிரியங்கா இப்படி படுபயங்கர தோற்றங்களை அள்ளி வீசியிருப்பது கண்ண மற்றும் தமிழ் மொழியில் தயாராகும் H2O படத்திற்காக.

இதற்கு முன்னரே குஞ்சுமோனின் 'கவாசம்' படத்திற்கு ஒப்பந்தமாகியிருந்தார். தடைப் பட்டிருந்த அந்தப் படம் மீண்டும் பிரியங்கா வின் புதிய தாராள தோற்றங்களோடு தயாராகி வருகிறது. முன்பு நடித்த கட்டங்களையே கூட நிரும்பவும் பண்மெதுவும் வாங்கா மல் நடித்துக் கொடுத்திருக்கும் பிரியங்கா வின் தாராள மனசை பாராட்டுகிறார்கள் குஞ்சுமோனும் அவரது மகன் எப்பிடும்.

புத்திமீத் சொல்ல ஆஸைக்கும் பொன்னு..

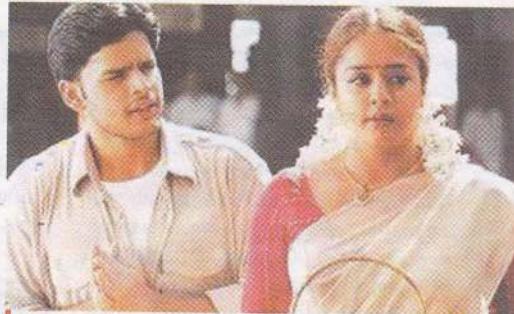
'மீடியா ப்ரீமிஸ்' தயாரிப்பில் சேரன் இயக்கிய பாண்டவர் பூமி படப்பிடிப்பு முடிவுடைந்து விட்டது. தனது ஒவ்வொரு படத்திலும் சமுதாயத்திற்கு சேதி சொல்லும் சேரன் இதில் சொல்லியிருப்பது விவசாய நிலங்களைக் கைவிட்டு கிராமங்களில் இருந்து பட்டணத்திற்கு வேலைதேடிச் சென்று குடியேறும் இளைஞர்களுக்கான புத்திமதியைக் கேட்பதற்கென்று யாராவது தியேட்டருக்குப் போவார்களான என்ன? எனவேதான் பிரச்சார நெடுயிலிருந்து படத்தைக் காப்பாற்ற உதவுகிறார் இந்த முறினா.

ஓளிப்பதிவாளர் தங்கர் பச்சான், கலை இயக்குநர் பி. கிருஷ்ண முந்தி, படத்தொகுப்பமாளர் கரேஷ் ஆஸ் போன்ற தொழில் நுட்ப ஜாம்பவான்களுடன் கலைஞர்களிலிருக்கிறார் சேரன். வெற்றியைத் தெரிந்து கொள்ள விரைவில் திரைக்கு வரவிருக்கிறது பாண்டவர் பூமி.

விக்ரமனின் உயரம்!

விஜய் நடித்து விக்ரமன் இயக்கும் புதிய படத்திற்காக விக்ரமனுக்கு பேசப்பட்டிருக்கும் சம்பளம் இரண்டு கோடி ரூபா. 'வானத்தைப் போல்' எட்டுக்கோடி சம்பாதி தித்துக் கொடுத்ததாம். இந்த 'மௌனமே காதலாக' அதற்கு மேல் சம்பாதி குமுகம் என்று நம்பியே தயாரிப்பாளர்கள் சம்பளத்தைப் பேசியிருக்கிறார்கள். முன்பண்மாக மட்டும் ஒன்றரைக் கோடி வாங்கியிருக்கிறார் விக்ரமன்.

அது ஒருபழுமிருக்க, தன் உதவியாளர்கள் மேல் கரிசனமாக இருக்கும் இயக்குஞர் விக்ரமனைப்போல் வேறு யாரும் இல்லை என்கிறார்கள். அவரது உதவியாளர் ராஜகுமாரன் தேவியாளியை ரகசியமாக திருமணம் செய்து கொண்டபோது விக்ரமனும் அவரது மனைவியும் தான் அவர்களது வீட்டில் அடைக்கலம் கொடுத்து கவனித்துக் கொண்டார்கள். சமீபத்தில் அவரது இன்னொரு உதவியாளரான துரைக்கண்ணன் விபத்தில் சிக்கி மருத்துவமனையில் இருந்து போனார். அவர் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட நாளில் இருந்து அவர் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டு வரை விக்ரமனும் அவரது மனைவியும் கூடவே இருந்துள்ளனர்.

‘அஞ்சலி’ச் சீருவன்

ஓளிப்பதிவாளர் ஜீவா இயக்கிவரும் 12B படத்தில் தலைப்புக்குக் காரணமான அந்த 12B பஸ் ஓரேயொரு காட்சியில்தான் வருகிறதாம். கதாநாயகன் வாய். முதல் இரண்டு இடங்களில் இருக்கும் நாயக்கள் சிம்ரனும், ஜோதிகாவும் ஜோடிகள். வாயி படத்திற்கு மாறாக இதில் ஜோதிகா கதாநாயகி. சிம்ரன் கெளரவ தோற்றும். இவ்வகோடு ஹிந்தி நடிகர் சுனில்லெஷ்ட் ஒரு முக்கியமான வேடத்தில் நடிக்கிறார். ஒரு மூட்டு பாடல் காட்சிக் காக ஓஸ்கார் பரிசை வென்றிருக்கும் ‘கிளாடி யேற்றா’ படத்திலிருந்து சில காட்சிகளை அப்படியே கிராபிக்ஸில் கொண்டு வந்து படமாக்கியிருக்கிறார்களாம். நிற்க, ஹிரோ ஏஷாம் வேறு யாருமல்ல, ‘அஞ்சலி’ படத்தில் அஞ்சலிக்கு அண்ணணாக நடித்தவர்.

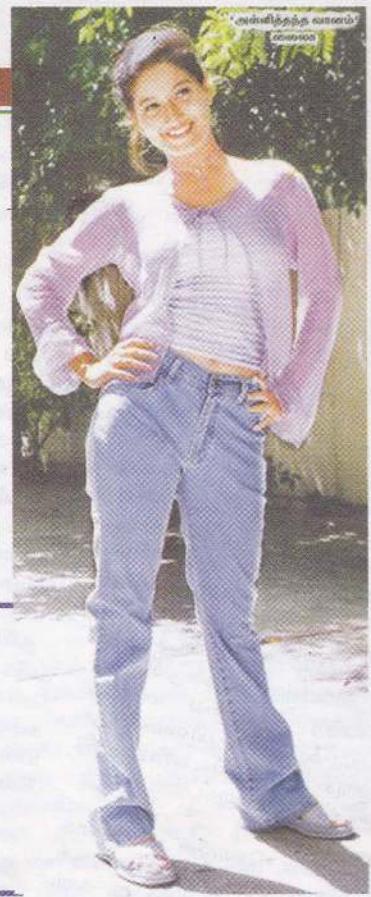

தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தராத நடிகர் என்று பெயர் பெற்று தயாரிப்பாளர்கள் சங்கத்தினால் சிவப்பு அட்டை பெற்றவர் கார்த்திக் ஆயினும் அவரை வைத்து தயாரிப்பாளர்களின் எண்ணி க்கை மட்டும் குறையவில்லை. காரணம் முன்னணி நாயகர்களில் மிகக் குறைவாக முப்பது லட்சம் மட்டுமே சம்பளமாக வாங்கு பவர் கார்த்திக் தான். அத்துடன் இவர் வயதை யொத்த நடிகர்களிலேயே இளைய ஹாரோயின்களை காதவித்து நடிக்கக்கூடிய தோற்றுத்திருப்பவரும் இவரே. இவர் இப்போது நடித்துக்கொண்டிருக்கும் படம் 'ஸ்லீவீட் ராஸ்கல்'. பெயர்ப் பொருத்தம் எப்படி அமைந்திருக்கிறது பாருங்கள்!

மும்தாஜைப் பற்றிய புதிய செய்தி. அவர் சமீபத்தில் பகிரங்கமாக தெரிவித்திருக்கும் ஒரு விருப்பம். அல்டிமேட் ஸ்டார் அஜித்துடன் ஒரு பத்திலாவது கட்டிப்பிடித்து ஆடிவிட வேண்டும் என்பதே. 'கட்டிப்புடா' நாயகியின் கனவாக இதுவே இருந்து வருகிறது என்று ஒரு பேட்டியில் தெரிவித்திருக்கிறார் மும்தாஜ்.

ஜோதிகா சிம்ரனுக்கு அடுத்தபடியாக முன்றாவது இடத்தில் இருப்பவர் வைலா. நிதானமாக முன்னேறி வருகிறார். பார்த்தேன் ரசித்தேன், தீணா போன்ற வெற்றிப் படங்களுக்குப் பிறகு வரிசையாக வந்த பல படங்களை ஒப்புக்கொள்ளாமல் நந்தா, காமராச், தில் ஆகிய முன்று படங்களை மட்டும் ஒப்புக்கொண்டார். தில் வெளிவந்து விட்டது. இதுவும் தீணா போல நன்றாக ஓடிவிட்டால் வைலாவின் அடுத்த அடி சிம்ரனுக்கு விழும். தொடர்ந்தும் கன்னக் குழிக்குள் ரசிகர்களைக் கட்டி வைத்துக்கொண்டார் என்றால் ஜோதிகாவையும் வீழ்த்திவிட்டு வைலா மேலே வரும் நாள் வெகுதூரத்தில் இல்லை என்கின்றன கோடம்பாக்கப் படசிகள்!

பாடவநும் காயத்தி

வீணை காயத்தி என்றால் எல்லோ ருக்கும் தெரியும். இனி அவர் பாடகி காயத்தியாகவும் பவனி வரப்போகிறார். ஒரு இசை அல் பத்தில் போகிறபோக்கில் அவர் பாடிய ஒரு பாடலைக் கேட்ட ஏ.ஆர்.ரகுமான் தனது அடுத்த பாடல் ஒன்றில் காயத்தியை யன்படுத்திக் கொள்ள இருக்கிறார்.

அசுந்தல் ஹூஸ்!

சமீபத்திய படங்களிலெல்லாம் சத்யராஜ் ஒன்றுக்கு இரண்டாக கதாநாயகியரை போட்டுக்கொள்கிறார். நாயகியருடன் அவர் செய்யும் லொள்ஞதான் அவர் படங்களின் விசேடம்.

இங்கே ஐந்துபேர் புடைகுழ அவர் அமர்ந்திருப்பது 'மிலிட்டரி படத்துக்காக'. அவர் மிகப் பவ்யமாக இங்கே அமர்ந்திருப்பதற்கு காரணம் படத்தில் இந்த ஐந்து பேரும் அவரது தங்கைகளாம். இந்தப் படத்தில் இல்லாத ஆறாவது நபர்தான் அவர் லொள்ஞ பண்ணும் கதாநாயகியாக வருபவர். அந்த லொள்ஞப்பாட்டி ரம்பா. இது மம்முட்டி நடித்து மலையாளத்தில் வெற்றிபெற்ற 'ஹிட்லர்' என்ற படத்தின் ரீமேக் 'ஹிட்லர்' படம் ஏற்கனவே தமிழில் டப் செய்யப் பட்டு வெளிவந்திருந்ததும் தெரிந்ததே.

காதல்வசப்பட்டிருக்கிறார் பின்னணிப் பாடகி ஹரினி. வெளிநாடொன்றுக்கு கச்சேரிக்காக போன சமயத்தில் இளம் பாடகர் 'திப்பு' விடம் மனதைப் பறிகொடுத்திருப்பதார். இந்த குயில்களின் காதலை வீட்டினரும் ஏற்றுவிட்டார்கள். நாலைந்து மாதத்தில் திருமணமாமா!

★ கவிதாலயாவின் 100வது படம் பாலச்சந்தர் இயக்கும் 'பார்த்தாலே பரவசம்'. மாதவன், ஸ்நேகா நடிக்கும் இந்தப் படத்தில் ரஜினியும், கமலும் கெளரவ வேடத்தில் நடிக்கிறார்கள். கமலின் காட்சிகள் படமாக்கப்பட்டு விட்டன. பாலச்சந்தரும் முக்கிய வேடமொன்றில் நடிக்கிறார்.

★ 'மருதநாயகம்' பெரிய திரைக்கு வருகிறதோ இல்லை யோ ஆனால் சின்னத்திரையின் மொ தொடரான பொன்னியின் செல்வனை விரைவில் எடுக்கவிருக்கிறார் கமல். பொன்னியின் செல்வனை கமலே நடிக்கவிருக்கிறார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

★ நடிகர் அஜித், சுரேஸ் கிருஷ்ணாவின் இயக்கத்தில் முதன் முதலாக நடிக்க இருக்கிறார். படத்தின் பெயர் 'வாமன்'.

★ தமிழில் உதவி இயக்குனர்கள் விஷயத்தில் பிரபலமானவர் விக்ரமன். தெலுங்கில் பிரபலமானவர் கோடி ராமகிருஷ்ணா. இவரிடம் மொத்தம் 32 உதவி இயக்குனர்கள் இருக்கிறார்கள்.

★ 'நந்தா' படத்தில் ஈடுபாட்டுடன் நடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக வேறு படங்களை ஒப்புக்கொள்ளாது சிரத்தையுடன் நடித்து வந்தார் குர்யா. ஆனால் 'நந்தாவோ' மிக மெதுவாக வளர்கிறது. தீபாவளிக்கும் வெளிவருவது சந்தேகம் என்கிறார்கள். எனவே பொறுமையிழந்துவிட்ட குர்யா வெங்கடேஷ்வராலயம் தயாரிக்கும் படத்தில் நடிக்க ஒப்புக்கொண்டு விட்டார். 'ஸ்ரீ' என்ற பெயரில் தயாராகும் அந்தப் படத்தை புல்பவாசகன் என்ற புதியவர் இயக்குகிறார்.

★ இப்போது இந்தியாவைக் கலக்கிக் கொண்டிருக்கும் அரீர்கானின் 'லகான்' படத்தைப் பார்த்த ரஜினி, மௌனம் கலைந்து உடனடியாக கதையை ரெடி பண்ணும்படி இயக்குனர் கே.எஸ். ரவிக்குமாரர்க் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாராம்.

சிறுகதை

நி ரி தலையைக் கவ தெறிக்க கொண்டு வேணும், என்று மனதுக்குள் என்னிய வாவு நரி அண்ணாந்து குசலம் விசாரித்தது.

தெறிக்காட்டுக்குள் வேண்டும் தலை நாட்டுக்கள் சீ... காட்டுக் குள் ஏதோ குழப்பம் என்று சொல்லியா தெரிய வேண்டும்.

வயல்பரப்பெல்லாம் சேவல் தானியத்தைத் தேடித் தேடி தன் பசி தீர்த்துக்கொண்டது. ஏதாவது ஒரு தும்பையோ தூரும்பையோ கொத்திக் கொத்தி கொண்டு பெட்டைக்கோழி உணவென்று ஓடிவரும். டக் கெண்டு கோழியை மடக்கிக் கற்புத்து... சீ... பாலியல் வன் புணர்சி... அந்தப் பசியும் நீர் இறங்கிக்கொள்ளும்.

இப்படியாக சேவலின் வாழ்க்கை சுமகாக நகர்ந்துகொண்டிருக் கையில் கோழி இறக்ககைகள் காற் றில் சட்டத்துப் பறக்க, கூடவே காகங்கள் கரைய நரியார் 'ஸ்லோ மோசனில் நடந்து வந்துகொண்டிருந்தார்.

வந்தது வினையென சேவல் ஒரு தாவலில் மரக்கிளையில். சேவல் தாவி யைத் தூர்க்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டு நரி ஒரு தீர்வோடு முத்தடியை நோக்கி போய்க்கொண்டிருந்தது.

சேவல் வான்த்தை நோக்கி பிரார்த்தனை செய்தது கூவிக் கூவி.

'பிரார்த்தனையா செய்விறாய் மலனே செய்செய் எப்பிழும் கீழே இறங்கத்தானே

வேணும், என்று மனதுக்குள் என்னிய வாவு நரி அண்ணாந்து குசலம் விசாரித்தது.

"என்னாப்பா ரொம்ப உயரத்துக்குப் போட்டிய எாக்கும்"

"இருக்காத பின்ன"

சொன்ன சேவல் வீக்கித்தது. நரியின் கேள்விக்கு என்ன சொல்லுதென்றே தெரியாது. வினித் சேவலுக் குத் திடீரென்று எப்படித்தான் இப்படிப் பதில் சொல்ல முழுந்தோ..! எல்லாம், பாதுகாப்பு என்ற உணர்வி லும் உண்ணால் என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற வீறாப்பும்தான்.

சேவல் தனது சிவப்பு கொண்டையை இப்படியும் அப்படியும் ஆட்டியது.

நரியும் திகைத்துத்தான் நின்றது. அது எதிர்பார்க்கவில்லையே, இப்படி ஒரு பதிலை! சேவல் தனது கொண்டையை இப்படியும் அப்படியும் ஆட்டுவதைக் கண்டு நரிக்குப் புண்ணில் புரிப்பற்றிய நிலை. மீசையில் மன்பட்டுக்கொள்ளவில்லை என்பதை தனது வெற்றியாய்க் கொண்டாடக் கொண்டு நரி,

"என்பா வான்த்தை நோக்கி பிரார்த்தனை செய்கிறாய், நீதான் உயரத்தில் இருக்கிறியே..."

"கடவுளிடம் உண்ண உணவு கேட்கிறேன்."

இதுநான் தருணம் என என்னிய நரி தனது முதலாவது காயை நகர்த்தியது.

"அப்படியா எனக்கும் பசிக்குத்தப்பா, நீயும் கீழே வா இரண்டு பேரும் சேர்ந்தே பிரார்த்தப்போம்"

நிலைமையை இலகுவாகக் கடந்தாக நினைத்த சேவலுக்கு தலைசுற்றியது. இங்குமாகுமாக நடந்தது. தும்போ, துரும்போ கண்ணில்பட ஏரிச்சலடைந்து காலால் பிறாண்டியது. வானம் நோக்கிக் கூவியது.

காகங்கள் கொஞ்சம் நிம்மதியடைந்தன. அவை உயிர்களின் வதை, கொலை பற்றி கதை, கவிதை படைத்தன.

"இல்லை நான் கீழே வரமாட்டன்" என்று சேவல் ஒரு வழியும் அதற்குப் புரிய வில்லை. கும்மா பேசப்போய் மாட்டுப்பட்டதுநான் பிச்சமானதாக அது என்னிக்கொண்டது.

"ஏன்றாப்பா கீழே வர மறுக்கிறாய்"

"நீ என்னைப் பிடித்துத் தின்னத்தான் குழ்ச்சி செய்கிறாய்" பயந்தபோய் சேவல் அப்படியே நின்றது. இரண்டு இறக்கையையும் அடித்துக்கொண்டது. தான் சை நினை வோடு இருப்பதை உணர்ந்துகொண்டது. உணர்த் திக்கொண்டது.

"என்னாப்பா, இப்படும் என்னை அப்படியே நினை தெரியாதா இப்ப நாட்டில் சீ... காட்டில் உயிர்ந்தம் அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கு."

"இல்லையே" "என்ன மச்சான், இதுகூடத் தெரியாமல்... யாரும் எவருக்கும் குழிப்பிற்க முடியாது. வஞ்சம் தீர்த்த லோ, ஏமாற்றுவதோ... சுருக்கமா சொன்னால் தண்ணைக் குரிய குற்றம்"

துரோகமிழைத்தல்

Digitized by Neelam Foundation
noolaham.org | a6.noolaham.org

"அப்படியா" "ஓம்தா மச்சான், நீ கீழ வாவன்"

பழும் நழுவி பால்ல விழுந்து அதுவும் நழுவி நேராக வயித்துக்க...

காகங்கள் மேலும் மேலும் தமது சுயத்தை நிர்ணயம் செய்யக் கரைந்தன.

இப்ப என்ன செய்யிறது. அண்டம் இருந்தது. மனம் கலங்கி சேவல் தனக்குள் அழுத்தொடங்

கியது. விழிகளை உருடி உருடி வெட்டியது எக்காரணம் கொண்டும் கீழே இறங்கிவிடக் கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

ஆனால் நரியின் மூளை சேவலுக்கு இல்லை யே. இப்போ நரியின் பக்கம் நியாயம் இருப்பதாகவே உலகு விளங்கிக்கொள்ளப் போகி றுயோ. அதேப்படி நரிக்குப் பதில் சொல்லும்...

"என் மச்சான் யோசிக்கிறாய், கீழே வாவன், இரண்டுபேரும் சேர்ந்து பிரார்த்திப்பம்"

ஓழுகிய வீணீரை உறிஞ்சிக் கொண்டு நரி தன் தந்திரம்பற்றி தன் மட்டத்திலே யே அலட்சிக்கொண்டது.

கோழி இறைக்கைகளைக் கண்டு குதுகலத்தில் பட்டம் பெற்ற காகங்கள் கத்திக் கத்தி உலகைக்கூடின.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக்கொண்டு செய்வதறியாது எச்சமிட்டுக்கொண்டு நின்ற சேவலுக்கு தெய்வம் போல இரண்டு ஒநாய்கள் வெறிகொண்டு மரத்தை நோக்கி ஓடுவந்தன.

"அங்கே இரண்டு ஒநாய்கள் ஓடிவருகின்றனவே"

"எங்கே" என்று இரு முன்னங்கால்களை யும் தாக்கிக்கொண்டு சேவல் காட்டிய நிசையை நோக்கியது.

வெறி ஒநாயைக் கண்ட நரி, "அவர்களுக்கு ஓய்ந்தம் தெரி யாது போல் நான் போட்டுப் பிறகு வாறன்" என்று நடுங்கி யெடி தலையைக் கவட்டுக் குள் வைத்துக்கொண்டு தலைதெறிக்க ஓடியது.

நரி ஒட ஒநாய்கள் வாழ்வதை தொடர்ந்தது. வாழ்வதை தொடர்ந்தது. வாழ்வதை தொடர்ந்தது.

"அங்கே இரண்டு ஒநாய்கள் ஓடிவருகின்றனவே"

"எங்கே" என்று இரு முன்னங்கால்களை யும் தாக்கிக்கொண்டு சேவல் காட்டிய நிசையை நோக்கியது.

வெறி ஒநாயைக் கண்ட நரி, "அவர்களுக்கு ஓய்ந்தம் தெரி யாது போல் நான் போட்டுப் பிறகு வாறன்" என்று நடுங்கி யெடி தலையைக் கவட்டுக் குள் வைத்துக்கொண்டு தலைதெறிக்க ஓடியது.

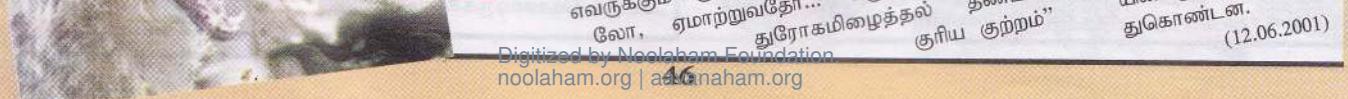
நரி ஒட ஒநாய்கள் வாழ்வதை தொடர்ந்தது. வாழ்வதை தொடர்ந்தது. வாழ்வதை தொடர்ந்தது.

காகங்கள் உயரே பற ந்து வட்டமடித்தன. எச்ச மிட்டன். மிகவும் அமை தியாக விழிறங்கி ஒநா யின் முதுகில் அமர்ந் துகொண்டன.

(12.06.2001)

இகாக்காக்கோ..

-சஜி-

சுகடயோகம்

(நாவல்)

- கசின்

க.சிவகுருநாதன் என்ற தனது இயற் பெயரைச் சுருக்கி 'கசின்' என்ற புனைபெயரில் சுவாரஸ்யமான கதைகளை எழுதிய முத்து தமிழ் இலக்கிய முத்த தலைமுறை எழுத்தாளரின் நாவல் இது. பல முக்கிய எழுத்தாளர்களைப் போல கசினும் 'ஸ்ரூகேசரிப் பண்ணையில் வளர்ந்த ஒரு எழுத்தாளர். அபத்திரிகையில் 1949ம் ஆண்டில் வெளியான நாவலே 'சுகடயோகம்'.

பொதுவாக மனிதவாழ்வின் இயல்பான குணங்களை - காதல், குடும்பம், சோகம், மகிழ்ச்சி போன்ற நேருகைகளை அழுகுஞச் சித்தரிப்பதில் கசினுக்கு நிகர் அவரே என்று கூறலாம். அவ்வாறான சித்தரிப்புகளே இந்நாவலிலும் விரவி நிற்கின்றது. இன்றைக்கு 52 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட இந்நாவலில் அன்றைய யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் வாழ்வும் வனப்பும் இயல்பாகவே 'இறைஞுக்' கிடக்கின்றது எனலாம்.

இந்த நாவலுடன் ஆசிரியரின் ஜந்து ஆக்கங்கள் நூல்ருப் பெற்றுவிட்டன. காலத்துக்குக் காலம் தமிழ் இலக்கியம் செல்ல வேண்டிய திசை குறித்து அனல் கக்கும் விவாதங்கள் நடப்பது வழமை. ஆனால் அதே நேரம் தமிழில் முத்த எழுத்தாளர்கள் எழுதிய முழுப்படைப்புகளும் இன்னமும் நூல்ருப்பெறாத நிலை மையும் நிலவுகின்றது. மூத்தமிழர்களின் வம்ச வரலாறு முழுமையாக ஆய்வு எழுதப்படாத ஒரு குழலில் இத்தகைய இலக்கியங்கள் தான் ஒரளவுக்கு வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. அந்த வகையில் கசினது எழுத்துகளும் பயனுள்ள பங்களிப்பை வழங்குகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

வெளியீடு: சுந்திரா வெளியீட்டகம் எச்-6, அரசினர் தொடர்மாடி, பம்பலப்பிட்டி, கொழும்பு 04. பக்கங்கள் 102. விலை : 140/-

சிறுவர் பாடல்கள்

ஆசிரியர்: ரகுமான் ஏ. ஜூபார்.

வெளியீடு: கழு/மருதமுனை அல்-மனார் மத்திய கல்லூரி

ஒத்திகை

நீலாவனன்

கவிதைகள்

நாடறிந்த புகழ்பெற்ற கிழக்கின் கவிஞர் நீலாவனன் எழுதிய 80 கவிதைகள் இத் தொகுதியில் அடங்கி யுள்ளன. 1950 முதல் 1974 வரையிலான காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதைகள் நான்கு காலகட்டப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒத்திகை

நீலாவனன்

கவிதைகள்

நீலாவனன் பொதுவாக மரபுசார்ந்த கவிதைகளை எழுதிய ஒரு கவிஞர் என்ற போதிலும் அவரது கவிதைகளை முழு மையாக வாசிக்கும்போது புதுமையான விடயங்களில் அவர் கொண்டிருந்த நாட்டத்தையும் உண்ணிக்க முடிகின்றது.

நீலாவனன் காலத்தில் எழுத்தாளர்களில் கவிஞர்கள் விகிதாசாரம் குறை வாக இருந்தது. ஏனெனில் கவித்துவம் மிகுந்த கவிதைகளை எழுதும் ஒருவரே கவிஞராக அன்று சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டார். இன்றோ பணம் இருந்தால் யாவற்றையும் உருவாக்கலாம் என்ற நிலை தோன்றிவிட்டது. அதனால் கவிஞர்கள் என முகவரியிட்டவர்கள் விகிதாசாரம் அதிகரித்தாலும் கவிஞர்களைத் தேடுவது கடினமான விடையமாகிவிட்டது. இதையிட்டு கவிஞரின் புதல்வரும் இந்நாலின் வெளியீட்டாளருமான எழில்வேந்தனும் பதிப்புரையில் கவலைப்பட்டுள்ளார்.

தொகுதியிலுள்ள கவிதைகளைப் படிக்கும்போது மனதில் ஒரு நிறைவும், நீலாவனன் பற்றி உயர்வான பிம்பமும் தோன்றுகின்றது இருப்பினும் நாலின் ஒரு குறைபாடக, நீலாவனன் என்ற புகழ்மிக்க நல்ல தமிழ்க் கவிஞரின் நூல் பிரகரக்கம்பனி முதலாளி ஒருவருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது தமிழ் நெஞ்சங்களை வேதனைப்படுத்துவதையும் காண முடிகின்றது.

வெளியீடு: நன்னூல் பதிப்பகம், 48/3, புளித் தொழிலால் வீதி, கொழும்பு 15. பக்கங்கள் 186. விலை: 200/-

சட்டவல்லுநர் செ. இரங்கநாதன் கியு.சி. அவர்களின் பன்முகப் பணிகள்

ஆசிரியர்: தமிழ்வேள் இ. கந்தசுவாமி 7, 57ம் ஒழுங்கை, கொழும்பு 06. பக்கங்கள்: 98. விலை: 150/-

அன்மைக்கால அறுவடைகள்

(விமர்சனக் கட்டுரைகள்)

புலோவியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்

எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான ஆ.இரத்தினவேலோன் எழுதிய இருபது விமர்சனக் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல் இது. தொகுதியாறுகளில் வெளிவந்த சிறுக்கைத்தைத் தொகுப்புகள் பற்றிய கண்ணோட்டம் என நூலில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கதைகள் மாவும் அந்தத் தசாப்தத்தில் எழுதப்பட்டவை அல்ல.

அன்மைக்கால அறுவடைகள்

த. சுப்ரமணியன்

இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஸன் இக்கட்டுரைகள் 1940 முதல் 2000 வரையிலான 60 ஆண்டுகாலம் - காலகட்டத்தைப் பிரதிபலித்து நிற்கும் சிறுக்கைகளைப் பற்றிய மதிப்பொகும். ஆசிரியர் இரத்தினவேலோன் ஆழமான வாசிப்புடையவர். அத்துடன் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவுமாவார். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் இணையும்போது ஒரு நல்ல விமர்சகன் உருவாவது சாத்தியமாகின்றது.

விமர்சனத்திற்கு எடுத்துள்ள சிறுக்கைகள் வடக்கு, வன்னி, மட்டக்களாப்பு, திருக்கோணமலை போன்ற தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களினதும் தென்னிலை கை சிங்கள மக்கள் மதித்தில் சிறு கிராமங்களில் சிறிதாலும் வாழும் தமிழ்மூலில் மக்களினதும் வாழும் விமர்சன பிரதி பிம்பங்களாகும். எனவே அவ்வப்புக்கு மக்களின் வாழ்வியல் கோலங்களை எழுத்தாளர்கள் எவ்வாறு நோக்கினான் என்ற அவனது சுயவாக்குமூலத்தை வேலோன் விமர்சனக் கண்கொண்டு நோக்குவது சுவையாகவும் வனப்பும் புதிய பரிமாணங்களாகவும் இருக்கின்றன. இரத்தினவேலோனின் ஜந்தாவது அறுவடை இது.

எடுத்தாறும் விடயங்களில் உண்மையான, ஆழமான, பொறுப்புணர்வுள்ள, புதுமையாக நோக்குகின்ற வேலோன் விமர்சனங்களுக்கு இன்றைய மழுத்துமிழ் இலக்கிய உலகு வேண்டி நிற்கின்ற பெரும் எதிர்பாரும் பார்ப்பாகும்.

வெளியீடு: மீரா பதிப்பகம் கொழும்பு 06.

பக்கங்கள்: 98. விலை: 150/-

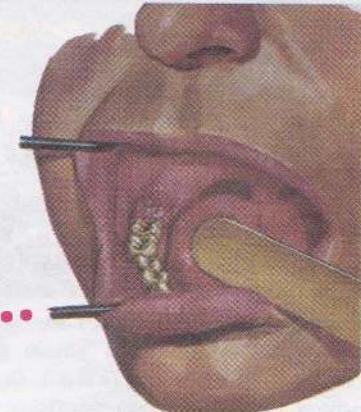
நோ
யா
ப்
ற
ந

வாய்ப்புணி

வராதிருக்க...

ச. குழுதீஸ் யாழ். மஹத்துவமீடு

ஏ திரே நித்யா வந்து கொண்டிருந்தாள். உயர்தரப் பரிசையை இன்னும் சில நாட்களில் எதிர்கொள்ளப் போகிற பத்தடம் முகத்திற் தெளிவாய்த் தெரிந்தது. அருகே வரப் புன்னகத்தாள். “‘மூட் மோழிங்...’” உதடு பிரியாது மெதுவாய்ச் சொன்னாள். என்ன ‘மூட்கரத்துக்கு நாலை விட்டுவிட்டானோ?’ கேட்டேன். கைகளால் மேலுத்தையும் கீழுத்தையும் பிரித்து வாயை ‘ஆக்காட்டினாள்.

கன்னங்களின் உட்புறமாய்ச் செந்திறச் கவுரிட்டிருந்த வாயோரங்களிலும் கீழுத்தை உட்புறமாயும் சின்னச் சின்னதாய் வட்டக் கொப்புங்கள். மேற்புறம் சினதந் தனவாய்ச் சுற்றிவரச் செவ்வோரங்களுடன், வாய்ச்கவரின் மேற்பட்டையில் வட்டத் துணை களிட்டது போல.

“என்ன எக்ஸாம் ஸ்ட்ரெஸா...?” என்கேள்விக்கு வலியுணரும் பிரக்ஞஞ்சியன் மெல்ல உதடுபிரித்துப் புன்னகத்தாள், ஆமோதிப்பது போல.

* * *

வாய்ப்புண்கள் மிகப் பொதுவானவை. பலர் அடிக்கடி வாய்ப்புண்களின் தாக்கத் துக்கு ஆளாகின்றார்கள். மிகசூபத்து அல்லதுவை, நீண்ட காலம் நிலைக்காதவை என்னும் வாய்ப்புண்களின் இருப்பு பல அசைகரியங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. உதடுகளினதும் வாயினதும் இயல்பான குறுக்கிடற்ற அசைவு நாளாந்த வாழ்வில் எத்துணை அவசியமானது என்பது வாய்ப் புன்களுக்குத் தெளிவாகப் புரியும்.

வாய்ப்புண்கள் எதிர்பாராத விதமாய் ஏற்பட்ட காயமாகவோ, கிருமித்தொற்றுகளின் விளைவாகவோ உள்ளுப்புகளில் ஏற்படும் பிறநோய்களின் விளைவாகவோ தோல் நோய்களின் தொடர்ச்சியாகவோ, உள் நெருக்கீட்டினாலோ ஏற்பட முடியும்.

அவசரமாக உண்ணுதல், கருமூரடான வள்ளமையான உணவுகளை உண்ணுதல், தடுக்கி விழுதல் போன்ற வேளைகளில் வாய்ச்கவர்களின் மேற்பட்ட, நாக்கின் ஓரங்

கள் என்பன காயமுறும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. உடைந்த நிலையிலுள்ள பற்கள் பூரணமாய் நிரப்பப்பட்டிராத சொத்தைப் பற்கள் ஆகியவனவும் வாய்ப்புண்களை ஏற்படுத்த வல்லன.

வாய்ப்புண்கள் உள்நெருக்கீட்டின் (Stress) ஒரு வெளிப்பாடாகவும் இருக்க முடியும்; நித்தியாவினுடையது போல. பரிசைக் காலங்கள், அதிக வேலைப்பனு, ஓய்வற்ற தொழிற்பாடுகள் போன்றன இத்தகைய சில சந்தர்ப்பங்களாகும்.

சிறுவர்களில் காய்ச்சலுடன் இணைந்து வாய்ப்புண்கள் தோன்றுவது மிக வழைமையானதாகும். ஹெப்பிஸ (Herpes) வகை வரைகளின் தாக்கத்தில் இந்நிலைமையை அவதானிக்கலாம். தவிர, சில பங்கூக்கள் (Candida) சில பக்ரியாக்கள் (Treponema Pallidum - சிபிலிக் நோய்க்காரனி) என்பன வும் வாய்ப்புண்கள் ஏற்படக் காரணமாகின்றன.

சில வாய்ப்புண்கள் வேறு ஒரு நோயின் தொடர்ச்சியாகவோ அல்லது அறிகுறியாக வோகூட அமையக்கூடும். சில தோல் நோய்கள் (உ+ம்: தட்டை இலைக்கன் - Lichen planus) வயிற்று நோய்கள் (உ+ம்: குழி வாய் நோய் - Coeliac disease, குரோனின் நோய் - Crohn's disease) உடலின் எல்லாத் தொகுதிகளையும் பாதிக்கக்கூடிய சில நோய்கள் (உ+ம்: Systemic Lupus Erythematosus) என்பனவற்றில் வாய்ப்புண்கள் உருவாகின்றன.

சில, குபத்தானதெனக் கருதப்படுகின்ற, புற்றுநோய்கள் எனப் பொதுவாகத் தமிழில் வழங்கப்படுகின்ற நோய் நிலைமைகளிலும் (உ+ம்: வெண்குருதிமை Leukaemia, காசினோமா - Carcinoma) வாய்ப்புண்கள் தோற்றுமாதலால், நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைத்திருக்கின்ற அல்லது மீள் மீளத் தோற்றுகின்ற வாய்ப்புண்களை அலட்சியப் படுத்துவது அபாயமானது.

இரத்தச் சோகை நோயின் ஒரு அறிகுறியாகவும், மாதவிடாய் ஏற்படுவதற்குச் சில நாட்கள் முன்னதாகச் சில பெண்களிலும் வாய்ப்புண்களை அவதானிக்கலாம்.

வாய்ப்புண்கள் எவ்வாறு குணப்படுத்தப் படக்கூடியவை? அவை தாவிர்க்கப்படக்கூடியவையா? வாய்ப்புண்கள் உருவாகக் காரணமானவற்றை நாம் அறிந்தவரையில் நீக் கிக்கொள்ள முடியும். கடின உணவுகள், அவசரமாக உணவுண்ணும் பழக்கம், உடைந்த அல்லது பூரணமாக நிரப்பப்பாத பற்களால் ஏற்படும் புண்கள் என்பன இலகு வாகத் தவிர்க்கப்படக் கூடியன.

உள்நெருக்கீடுகளை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்களை இலகுவாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல், சவால்களை மனத்துணிவுடன் எதிர்கொள்ள என்பன உள்நெருக்கீட்டினால் ஏற்படும் வாய்ப்புண்களைத் தவிர்க்க உதவும். இரும்புச் சத்துள்ள போசாக்குள்ள உணவு வகைகளை உணவில் சேர்ப்பது இரத்தச் சோகையையும் அதனால் வரும் வாய்ப்புண்களையும் தவிர்க்க உதவலாம்.

நீண்டகால வாய்ப்புண்களில் இழைய மாதிரி (Biopsy) எடுத்துப் பரிசோதிப்பது அத்தியாவசியமானது.

இவைதவிர உங்கள் வைத்தியர், வாய்ப்புண்களின் மேல் பூச்க்கூடிய மருந்துகள் (Corticosteroids) வாயைக் கொப்புளிக்கப்பயன்படும் திரவங்கள் (Clortetracycline) பசைகள் (Betamethasone) என்பனவற்றைச் சிபாரிசு செய்யக்கூடும்.

சிலவகையான பற்பசைகள் வாய்ப்புண்கள் குணமாவதைத் தாமதப்படுத்தும் (சோடியம் லோறைல் சல்பெற்று - Sodium Lauryl Sulphate கொண்டவை) எனவே இப் பதார்த்தமுள்ள பற்பசையைத் தவிர்ப்பது குணமடைவதைத் துரிதப்படுத்தும்.

சில நாட்களின் கழிதலில் நித்யாவைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. மகிழ்வாயிருந்தாள். பாட்சை நன்றாய் செய்திருப்பதாய் சொன்னாள். விடைபெறும்போது கேட்டேன். “வாய்ப்புண்கள் என்ன மாதிரி...?” சந்தோழமாய்ப் புன்னகைத்தபடி சொன்னாள்... “போயே போசுக்!” வாயை ‘ஆக்க’ காட்டி நாள்தீவின் உட்புறச் சவர்கள் வாய்ப்புண்கள் வந்த கவடு எதுவுமில்லாமல் தெளிவாய்ச் செவ்வார்ன்தில் பளபளத்தன. ●

தினகரன்

தினகரன்

THINAKARAN

உங்கள் தினகரன் பலவேறு பயன்மிக்க அம்சங்களைத்
தாங்கி வருகின்றது.

அதிகளவு செய்திகள், சமகால விடயதானங்கள்
அர்த்தபுஷ்டியான கட்டுரைகள்...

தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசியக் குரலான தினகரன்
வாசகர்களுக்குப் புதிய தரிசனங்களைத் தருவதில்
தொடர்ந்தும் முன்னிலையில் நிற்கின்றது.

வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்துதலுப்போம்!
நிறைவெப்பற மனிதர்களாக வாழ்ந்திடுவோம்!
வாழ்வதற்காகவே வாசிப்போம்!

தினகரன் வாரமஞ்சரியின் இலவச இணைப்பிதழ்!
தொலைக்காட்சி கையேட்டுடன்
வயது, பால் வித்தியாசமின்றி உள்ளறந்து சகலரையும்
அரவணைத்துச் செல்லும் ஒரு பல்கலை விருந்து!

சகல லேக்டூவுஸ் முகவர்களிடமும்,
புத்தகசாலையிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

அறைது

சந்தா விபரம் உள்ளடவு சந்தா (ரூபாவில்)

	விலை	மாதம்	மாதம்
குழா வினாக்களம் கோரும் நடத்துவதன்	\$ 360.00	180.00	90.00
குழாவுல வினாக்களம்	\$ 552.00	276.00	138.00
வெளிநாட்டு சந்தா (அமெரிக்க, இடாலியில்)			
நாடு	விலை	மாதம்	மாதம்
இந்தியா	\$ 10.00	5.00	3.00
ஸ்ரீலங்கான்	\$ 10.00	5.00	3.00
மலைத்தீவு	\$ 10.00	5.00	3.00
சிங்கபூர்	\$ 12.00	6.00	3.00
நத்திய கிழக்கு வினாக்களங்கள்	\$ 12.00	6.00	3.00
இங்கிலாந்து	\$ 13.50	7.00	3.50
அலெஞ்ஜிலியா	\$ 13.50	7.00	3.50
ரெப்பா	\$ 13.50	7.00	3.50
அமெரிக்கா	\$ 16.50	8.25	4.25
கனடா	\$ 16.50	8.25	4.25
இந்தியா	\$ 16.50	8.25	4.25

காலோகாலேகனி, அதூபாட்ட இணைய பேரிட:
The Associated Newspapers of Ceylon Ltd.
முகவரி: Marketing Manager,

The Associated Newspapers of Ceylon Ltd.,
P.o. Box 1198,
Lake House,
Colombo, Sri Lanka.